

**DIARIUSZ
SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ
VII KADENCJA**

23

(398)

1-15 XI 2008

KANCELARIA SENATU
Warszawa 2008

KANCELARIA SENATU – DZIAŁ PRASOWY

00-950 Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8

Internet: www.senat.gov.pl

(„Dziariusz Senatu RP”: www.senat.gov.pl/k7/dok/diar/index.htm)

Projekt graficzny

Piotr Bieżański

Redaguje zespół:

Małgorzata Nadobnik-Hassa

Urszula Makowska

Fot. Archiwum

Redakcja techniczna

Dział Edycji i Poligrafii Kancelarii Senatu

ISSN 1230-7459

Spis treści

Posiedzenia Senatu	5
21. posiedzenie Senatu	5
Prezydium Senatu	29
29. posiedzenie Prezydium Senatu	29
Z prac komisji senackich	31
Kontakty międzynarodowe	57
Kronika senacka	65

Posiedzenia Senatu

21. posiedzenie Senatu

W dniach 5, 6 i 7 listopada br. odbyło się 21. posiedzenie Senatu. Obradom przewodniczyli wicemarszałkowie: Marek Ziółkowski, Krystyna Bochenek i Zbigniew Romaszewski.

Przyjęty przez Izbę porządek posiedzenia obejmował następujące punkty:

- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o emeryturach kapitałowych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o służbie medycyny pracy,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o służbie cywilnej,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o pracownikach samorządowych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego oraz ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o rachunkowości,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie imienia i nazwiska,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Program dla Odry – 2006”,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym,

- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o nadaniu nowej nazwy Akademii Ekonomicznej w Poznaniu,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji w sprawie kontaktów z dziećmi, sporządzonej w Strasburgu w dniu 15 maja 2003 r.,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Marokańskim o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Rabacie dnia 30 czerwca 2008 r.,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, przyjętej na drugim spotkaniu Stron Konwencji w Ałmaty w dniach 25–27 maja 2005 r.,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią, podpisanej w Wiedniu dnia 28 czerwca 2006 r.,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy o przywilejach i immunitetach Międzynarodowego Trybunału Karnego, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 września 2002 r.,
- drugie czytanie projektu uchwały o uczczeniu 90. rocznicy odzyskania niepodległości,
- drugie czytanie projektu uchwały o ogłoszeniu roku 2009 Rokiem Polskiej Demokracji.

Senat poprawił ustawę o emeryturach kapitałowych

Przedmiotem ustawy, uchwalonej przez Sejm z przedłożenia rządowego, jest szczegółowe uregulowanie rodzajów świadczeń pieniężnych dostępnych ze środków gromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych. Ustawa określa zasady nabywania prawa do poszczególnych rodzajów emerytur kapitałowych, zasady i tryb przyznawania emerytur kapitałowych oraz zasady ustalania ich wysokości, wypłaty i dokonywania waloryzacji.

Emerytury kapitałowe, wypłacane w ramach ubezpieczenia emerytalnego, będą przysługiwać osobom mającym ustalone prawo do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Będą wypłacane za pośrednictwem jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, która będzie właściwa do wypłaty emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wraz z emeryturą lub rentą z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych emerytowi będą przysługiwać dwa rodzaje emerytur kapitałowych – okresowa emerytura kapitałowa albo dożywotnia emerytura kapitałowa.

Okresowa emerytura kapitałowa będzie przysługiwać członkowi otwartego funduszu emerytalnego do ukończenia przez niego 65. roku życia, dożywotnia emerytura kapitałowa natomiast będzie przysługiwać byłemu członkowi otwartego funduszu emerytalnego dożywotnio po ukończeniu 65. roku życia.

Warunkami nabycia przez członka otwartego funduszu emerytalnego prawa do okresowej emerytury kapitałowej będzie ukończenie przez niego 60 lat oraz wysokość środków zgromadzonych w otwartym funduszu emerytalnym. Kwota zgromadzonych środków, ustalona na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego zostanie przyznana emerytura, będzie musiała być równa dwudziestokrotności kwoty dodatku pielęgnacyjnego lub wyższa od niej.

W wypadku wyczerpania się środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym lub w razie śmierci członka otwartego funduszu emerytalnego prawo do okreso-

Stanowisko Komisji Rodziny i Polityki Społecznej w sprawie ustawy o emeryturach kapitałowych przedstawił senator Mieczysław Augustyn.

W imieniu Komisji Gospodarki Narodowej głos zabrał senator Kazimierz Kleina.

wej emerytury kapitałowej wygaśnie z upływem ostatniego dnia miesiąca, w którym członek otwartego funduszu emerytalnego ukończy 65. rok życia.

Prawo do dożywotniej emerytury kapitałowej członek otwartego funduszu emerytalnego nabędzie w chwili ukończenia 65 lat.

Ustawa przewiduje ponadto wprowadzenie zmian w 11 obowiązujących ustawach, mających na celu dostosowanie obecnego stanu prawnego do przepisów projektowanej regulacji.

Ustawę o emeryturach kapitałowych rozpatrzyły dwie komisje: Rodziny i Polityki Społecznej oraz Gospodarki, i przyjęły trzy poprawki doprecyzowujące przepisy.

Podczas dyskusji nad ustawą senatorowie zgłosili dalsze poprawki, mające na celu waloryzację świadczeń i wprowadzające możliwość zrezygnowania z Pracowniczego Funduszu Emerytalnego przez osoby, które zdecydowały się na niego dobrowolnie. Zaproponowano także wydłużenie okresu wypłaty wskazanej osobie emerytury zmarłego, jeżeli jego śmierć nastąpiła po upływie 10 lat od przejścia na emeryturę, a nie 3 lat, jak proponował rząd i co zapisano w projekcie, który trafił do Senatu z Sejmu.

Kolejna poprawka dotyczyła renty rodzinnej, jaką będą mogli dostawać małżonkowie zmarłego emeryta. Według projektu sejmowego, nie mieliby do niej prawa, jeżeli nie mieliby

Na pytania senatorów dotyczące ustawy o emeryturach kapitałowych odpowiadała Agnieszka Chłoń-Domińczak, wiceminister pracy i polityki społecznej.

z mężem lub żoną wspólnoty ustawowej. Zdaniem części senatorów, oznacza to, że wystarczy mieć rozdzielność majątkową, aby nie mieć prawa do takiej renty. Tymczasem, według nich, powinno się to tylko odnosić do małżonków po rozwodzie lub w separacji. Dlatego odebranie prawa do renty rodzinnej należałoby uzależnić od pozostawania we „wspólnocie małżeńskiej”, a nie „wspólnocie ustawowej”.

Senatorowie zadawali także wiele pytań zarówno sprawozdawcy Komisji Rodziny i Polityki Społecznej senatorowi Mieczysławowi Augustynowi, jak i reprezentującej rząd Agnieszce Chłoń-Domińczak, podsekretarzowi stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej. Przede wszystkim wysuwano zastrzeżenia do wycofania się przez rząd z dziedziczenia emerytur kapitałowych, braku możliwości rezygnacji z OFE na rzecz gromadzenia środków wyłącznie w I filarze, czyli w ZUS, braku emerytur małżeńskich czy braku waloryzacji.

Zdaniem wiceminister A. Chłoń-Domińczak, „nie należy obawiać się braku waloryzacji, gdyż analizy za kilka poprzednich lat pokazują, że zysk z akcji funduszy emerytalnych był wyższy niż inflacja, a przynajmniej gwarantował taką samą podwyżkę świadczeń, jaką gwarantowałyby ich waloryzacja”. Jednocześnie wiceminister przyznała, że kobieta urodzona w 1954 r., która przejdzie na emeryturę na warunkach nowego systemu, otrzyma zaledwie około 500 zł. Jako przyczynę wskazała jednak krótki, w tym wypadku, okres oszczędzania w OFE. „Ubezpieczenie to umowa długoterminowa i gdyby taka osoba oszczędzała w OFE np. 40 lat, jej świadczenie byłoby o 70% wyższe” – zaznaczyła wiceminister pracy.

Wątpliwości wyjaśniał też senator M. Augustyn, podkreślając, że autorzy reformy wybrali rozwiązanie najkorzystniejsze dla przyszłych emerytów. Dodał też, że wie, iż przygotowywana jest ustawa, która ma w przyszłości dać możliwość wyboru instrumentów inwestowania składki. „Osoba zbliżająca się do emerytury będzie wówczas mogła zażądać, aby fundusz inwestował jej pieniądze tylko np. w obligacje, a osoba młoda, aby były to np. tylko akcje” – powiedział senator.

Po dyskusji i głosowaniach Senat przyjął ustawę z trzema poprawkami o charakterze doprecyzującym. Teraz ustawa wróci do Sejmu.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw

Podstawowe cele nowelizacji to wprowadzenie nowego systemu naliczania rent z tytułu niezdolności do pracy dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. oraz zmiana obowiązujących przepisów, polegająca na tym, aby renta z tytułu niezdolności do pracy nie ulegała zmniejszeniu ani zawieszeniu z tytułu osiągnięcia przychodów z pracy zarobkowej, bez względu na ich wysokość.

Ustawa, nie zmieniając przepisów określających warunki, których spełnienie uprawnia do renty z tytułu niezdolności do pracy, wprowadza nową metodę jej obliczania. Podstawę obliczenia wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy dla osoby urodzonej po 31 grudnia 1948 r. będzie stanowiła suma zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne i zwaloryzowanego kapitału początkowego, zapisanych na koncie ubezpieczonego, prowadzonym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Renta dla osoby niezdolnej do pracy urodzonej przed 1 stycznia 1949 r. będzie obliczana na dotychczasowych zasadach.

Nowelizacja wprowadza ponadto okres przejściowy, w którym renty z tytułu niezdolności do pracy będą obliczane tzw. metodą mieszaną – zarówno według dotychczas obowiązujących, jak i nowych zasad. Metoda mieszana znajdzie zastosowanie do obliczenia renty osobom, które złożyły wniosek o przyznanie tego świadczenia w latach 2009–2013.

Przyjęcie bez poprawek nowelizacji ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w imieniu senackiej komisji rodziny rekomendował Izbie senator Jan Rulewski.

Wprowadzenie zasady, w myśl której renta z tytułu niezdolności do pracy nie ulega zmniejszeniu ani zawieszeniu z tytułu osiągniętych przychodów z pracy zarobkowej, ma – w intencjach ustawodawcy – wpłynąć na aktywność zawodową osób niepełnosprawnych pobierających to świadczenie.

Ustawa normuje również kwestie przejściowe. Zgodnie z tymi unormowaniami osoby urodzone po 31 grudnia 1948 r., które 1 stycznia 2009 r. będą miały ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, zachowają prawo do tej renty w dotychczasowej wysokości. Podobnie została ukształtowana sytuacja prawna osób, którym po 31 grudnia br. zostanie przywrócone prawo do renty ustalonej na dotychczasowych zasadach.

Ustalenie, czy w okresie przed 1 stycznia 2009 r. przychód emeryta lub rencisty uzasadniał wypłatę świadczeń w pełnej wysokości, ich zmniejszenie albo zawieszenie, nastąpi zgodnie z przepisami obowiązującymi przed tym dniem.

Ustawę rozpatrzyły Komisja Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisja Gospodarki Narodowej. Obie wniosły o przyjęcie nowelizacji bez poprawek.

Zmianę w ustawie zaproponował natomiast senator Jan Rulewski. Propozycja senatora rozszerzała możliwość nieograniczonego zarobkowania przez niemal wszystkich emerytów. Wyjątek dotyczyłby pobierających renty szkoleniowe, świadczenia przedemerytalne oraz osób otrzymujących jednocześnie emeryturę i rentę. „Obecnie w nowelizacji ustawy o emeryturach i rentach z FUS pozostawiono zapis nakazujący zawieszać emeryturę, jeżeli świadczeniobiorca zarobi więcej niż 130% najniższej płacy. To przeczy głoszonej przez rząd zasadzie aktywizacji zawodowej osób starszych” – powiedział senator. Zaznaczył jednocześnie, że choć przewidywania co do obniżenia wysokości rent budzą niepokój, to system musi być kompatybilny z nowym systemem emerytalnym.

Podczas debaty senatorowie wyrażali obawy przede wszystkim o wysokość przyszłych rent. „Już dziś nie zapewniają one rencistom samodzielnego utrzymania, więc obniżki trudno sobie wyobrazić” – podkreślił senator J. Rulewski. Jednocześnie przypominał argument rządu, że renta nie może być substytutem wynagrodzenia.

Senatorowie pytali także o renty rodzinne dla rodzin osób, które umrą w młodym wieku, nie mając przepracowanych nawet dwóch czy trzech lat. Reprezentująca rząd Agnieszka Chłoń-Domińczak, podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej, poinformowała, że rodziny takie mogą liczyć na renty specjalne, przyznawane przez prezesa ZUS. Zauważyła także, że choć nowy system rentowy będzie, co do zasady, uzależniony od zgromadzonych składek, to przewidziano ich uzupełnienie przez FUS do kwoty, jaką rencista wypracowałby przez 30 lat. „W ten sposób staraliśmy się maksymalnie zniwelować ewentualne skutki obniżenia świadczeń” – przekonywała wiceminister.

Zainteresowanie senatorów wzbudziła też kwestia łączenia składek z ZUS i KRUS. Wiceminister A. Chłóń-Domińczak potwierdziła, że będą one na potrzeby rentowe łączone, a każdy z zakładów będzie zobowiązany płacić za swój okres.

Wiceminister szczególnie apelowała o to, aby prace nad nowelizacją były prowadzone sprawnie, tak aby mogła ona wejść w życie od 1 stycznia 2009 r. „Wymaga to wielu przygotowań organizacyjnych, w tym systemu informatycznego” – zaznaczyła A. Chłóń-Domińczak.

Senat po dyskusji i głosowaniu podjął uchwałę o przyjęciu ustawy bez zmian.

Ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – przyjęte bez poprawek

Dwa punkty porządku posiedzenia, dotyczące zmian ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, Senat rozpatrywał łącznie.

Zasadniczym celem pierwszej nowelizacji jest wprowadzenie zmian w zakresie ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe w taki sposób, aby podstawa ta ustalana była raz na rok, a nie jak ma to miejsce w aktualnie obowiązującym stanie prawnym – cztery razy w roku.

Zgodnie z nowelą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność oraz osób z nimi współpracujących stanowić będzie zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na dany rok kalendarzowy. Składka na dany rok obowiązywać ma od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku.

Kwotę prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, przyjętą do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłaszać będzie minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do końca poprzedniego roku kalendarzowego.

Druga nowelizacja wprowadza możliwość wyboru sposobu przekazywania ubezpieczonemu informacji określonych w ustawie w celu ich weryfikacji. Zgodnie z nowelą płatnik składek na ubezpieczenie społeczne będzie mógł przekazywać ubezpieczonemu informacje na piśmie lub w formie dokumentu elektronicznego, za zgodą ubezpieczonego.

Obecnie obowiązujący art. 41 ust. 8 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zobowiązuje płatnika składek do comiesięcznego przekazywania ubezpieczonemu informacji dotyczących w szczególności: płatnika składek, numeru identyfikacyjnego ubezpieczonego, zestawienia należnych składek na ubezpieczenia społeczne w podziale na ubezpieczenie: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, podstawy wymiaru i kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne, z uwzględnieniem podziału na podmioty, które finansują składki. Informacje te płatnik przekazuje ubezpieczonemu na piśmie. Jedynie członkowie służby zagranicznej, po wyrażeniu zgody, mogą otrzymywać wymienione informacje w formie elektronicznej. Znowelizowane przepisy wprowadzą możliwość przekazywania informacji w formie dokumentu elektronicznego tym ubezpieczonym, którzy wyrażą na to zgodę.

Zgodnie z nowelą dokumenty elektroniczne przekazywane ubezpieczonemu opatrzone będą bezpiecznym podpisem elektronicznym osoby odpowiedzialnej za przekazanie tych dokumentów, weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym.

Obie ustawy rozpatrzyła Komisja Rodziny i Polityki Społecznej i rekomendowała Izbie ich przyjęcie bez poprawek. Sprawozdania komisji w tej sprawie przedstawił senator Kazimierz Jaworski.

Nowelizację poparła także reprezentująca rząd Agnieszka Chłóń-Domińczak, podsekretarz stanu w resorcie pracy. Oceniając proponowane zmiany, stwierdziła, że jak w wypadku „wszystkich projektów, które wychodzą z Komisji Nadzwyczajnej Przyjazne Państwo, jest to pewne uproszczenie, racjonalizacja i deregulacja systemu ubezpieczeń społecznych”.

Senat w głosowaniu podzielił stanowisko komisji i podjął uchwałę o przyjęciu bez poprawek rozpatrywanych łącznie ustaw o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Poprawki Senatu do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy

Nowelizacja ustawy – Kodeks pracy ma na celu dostosowanie prawa polskiego do unijnego w zakresie równego traktowania w zatrudnieniu oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

Zmiany przepisów o zakazie dyskryminacji w zatrudnieniu wynikają z przedstawienia Polsce przez Komisję Europejską zarzutów formalnych w związku z niewłaściwym lub niepełnym wdrożeniem niektórych dyrektyw Rady i Parlamentu Europejskiego. Zmiany te polegają na: uszczegółowieniu i doprecyzowaniu definicji dyskryminacji pośredniej oraz molestowania seksualnego; wskazaniu sytuacji będących przejawem dyskryminacji; wprowadzeniu zakazu jakichkolwiek negatywnych konsekwencji wobec pracownika, który poddaje się molestowaniu lub molestowaniu seksualnemu lub podejmuje działania przeciwstawiające się molestowaniu lub molestowaniu seksualnemu; doprecyzowaniu sytuacji, które nie mogą być uznane za naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu; przyznaniu ochrony także pracownikowi udzielającemu pomocy innemu pracownikowi korzystającemu z uprawnień przysługujących z tytułu naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu; zagwarantowaniu pracownikowi powracającemu z urlopu macierzyńskiego podjęcia pracy na dotychczasowym stanowisku lub na stanowisku równorzędnym, za wynagrodzeniem, jakie otrzymywałby, gdyby nie korzystał z urlopu.

Zmiany w dziale: „Bezpieczeństwo i higiena pracy” kodeksu pracy spowodowane są zarzutami Komisji Europejskiej w związku z niewłaściwym lub niepełnym wdrożeniem postanowień dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy. W nowelizacji doprecyzowano przepisy określające obowiązki pracodawców w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy i zobowiązano ich m.in. do przekazywania pracownikom informacji o występujących w zakładzie zagrożeniach dla zdrowia i życia oraz podejmowanych działaniach ochronnych i zapobiegawczych.

Ustawą zajmowały się Komisja Rodziny i Polityki Społecznej, Komisja Gospodarki Narodowej oraz Komisja Praw Człowieka i Praworządności. Komisje wniosły o przyjęcie ustawy z poprawkami.

Zmiany do nowelizacji zaproponowali też senatorowie podczas debaty.

Po dyskusji i głosowaniach Izba uchwaliła trzy poprawki do ustawy. W pierwszej z nich Senat ujednolicił definicje określeń „molestowanie” oraz „molestowanie seksualne”. Art. 18^{3a} § 5 pkt 2 w brzmieniu zaproponowanym przez Sejm stanowi, że molestowaniem jest „niepożądane zachowanie, którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności pracownika i stworzenie wobec niego zastraszającej, wrogiej, poniżającej, upokarzającej lub uwłaczającej atmosfery”, w myśl § 6 tego przepisu natomiast, molestowanie seksualne to „niepożądane zachowanie o charakterze seksualnym lub odnoszące się do płci pracownika, którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności pracownika, w szczególności stworzenie wobec niego zastraszającej, wrogiej, poniżającej, upokarzającej lub uwłaczającej atmosfery”. W opinii Izby, określenia te powinny zostać ujednolicone, aby uniknąć w przyszłości problemów interpretacyjnych. Znaczenie przepisu zmienia się bowiem istotnie w zależności od tego, czy używa się w nim spójnika „i”, czy też wyrażenia „w szczególności”.

Druga poprawka miała charakter redakcyjny, w trzeciej zaś Senat wydłużył *vacatio legis* ustawy. Ze względu bowiem na nowe obowiązki nakładane na pracodawców, wynikające w szczególności z art. 207¹ dodawanego do kodeksu pracy, minimalne *vacatio legis* zaproponowane dla ustawy przez Sejm może się okazać zbyt krótkie, aby mogli oni dostosować prowadzoną działalność do nowych przepisów.

Poprawki Senatu rozpatrzy teraz Sejm.

Senat wprowadził poprawkę do ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych

Ustawa, wykonując wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 23 października ub.r., wprowadza zasadę, zgodnie z którą prawo do zasiłku pielęgnacyjnego ustala się od miesiąca, w którym wpłynął wniosek o ustalenie niepełnosprawności. Ustawa wykonuje także wyroki trybunału z 18 i 22 lipca br., rozszerzając prawo do świadczenia pielęgnacyjnego na wszystkie osoby, na których ciąży obowiązek alimentacyjny, oraz przesądzając, że świadczenie to przysługuje także na innego niż dziecko niepełnosprawnego członka rodziny.

Ustawa wprowadza ponadto inne zmiany, wynikające z doświadczeń związanych z obowiązywaniem nowelizowanej ustawy w dotychczasowym kształcie, m.in. zmienia definicję okresu zasiłkowego. Roczny okres zasiłkowy ma się rozpoczynać 1 listopada, a kończyć 31 października roku następnego.

Komisja Rodziny i Polityki Społecznej po rozpatrzeniu ustawy zaproponowała poprawkę o charakterze redakcyjnym, zmierzającą do zapewnienia większej czytelności przepisu i spójności terminologicznej w ramach ustawy.

Senat po dyskusji, w wyniku głosowania przyjął ustawę wraz ze zmianą zaproponowaną przez komisję.

Nowelizację ponownie rozpatrzy Sejm.

Ustawa o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia – przyjęta z poprawkami

Nowelizacja ustawy z 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych ma na celu zapewnienie osobom niepełnosprawnym prawa wstępu do obiektów użyteczności publicznej wraz z psem asystującym. Warunkiem skorzystania z tego uprawnienia jest wyposażenie psa asystującego w uprząż, a także posiadanie przez osobę niepełnosprawną certyfikatu potwierdzającego status psa asystującego i zaświadczenia o wykonaniu wymaganych szczepień weterynaryjnych.

Nowelizacja definiuje pojęcie psa asystującego, a także wprowadza katalog obiektów użyteczności publicznej, do których prawo wstępu mają osoby niepełnosprawne wraz z psem asystującym. Katalog ten obejmuje w szczególności: budynki i ich otoczenie przeznaczone na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, oświaty, szkolnictwa wyż-

szego, nauki, opieki zdrowotnej, opieki społecznej i socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, turystyki, sportu, a także środki transportu kolejowego, drogowego, lotniczego i wodnego oraz inne środki komunikacji publicznej.

Zgodnie z ustawą nowelizującą, uprawnienie osoby niepełnosprawnej do wstępu do obiektów użyteczności publicznej wraz z psem asystującym nie zwalnia takiej osoby z odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez niego. Nowela przyznaje możliwość skorzystania z wymienionych uprawnień także trenerowi psa szkolonego na psa asystującego.

W pozostałym zakresie nowelizacja reguluje kwestie dotyczące certyfikatów potwierdzających status psa asystującego, szkoleń psów asystujących, podmiotów uprawnionych do prowadzenia szkoleń, rejestru takich podmiotów, a także ich kontroli.

Przedmiotowa regulacja wprowadza też zmiany w dwóch innych aktach prawnych. W ustawie z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych włącza osoby niepełnosprawne mające psa asystującego do katalogu podmiotów, od których nie pobiera się opłaty za posiadanie psa. W ustawie z 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia dodaje przepis, obligujący podmioty działające na rynku spożywczym, prowadzące zakłady obrotu żywnością lub gastronomii, do uwzględniania prawa wstępu i korzystania z tych zakładów przez osoby niepełnosprawne z psem asystującym.

Ustawę rozpatrzyła Komisja Rodziny i Polityki Społecznej. Jej sprawozdawca senator Mieczysław Augustyn, rekomendując Izbie przyjęcie ustawy z kilkoma poprawkami uszczegółowiającymi zapisy, stwierdził, że „wystarczy przywołać dwa obrazy, żeby wiedzieć, czego dotyczy ta nowelizacja ustawy. Pierwszy to ten z lotniska. Oto człowiek niepełnosprawny nie może wejść do samolotu, ponieważ towarzyszy mu pies przewodnik. Drugi, podobny: człowiek niewidomy z psem przewodnikiem nie może wejść do marketu, bo zostaje zatrzymany przez ochronę”. Senator zaakcentował, że komisja z radością przyjęła projekt nowelizacji, ponieważ wciąż jeszcze wielu ludzi, w sytuacji gdy nie ma ustawy, nie wie, jak się zachować wobec osoby niepełnosprawnej.

Senat po dyskusji, w wyniku głosowania uchwalił trzy poprawki do ustawy.

Pierwsza z nich doprecyzowuje definicję psa asystującego poprzez wskazanie, iż za psa asystującego uznaje się w szczególności psa przewodnika osoby niewidomej lub niedowidzącej oraz psa asystenta osoby niepełnosprawnej ruchowo.

W kolejnej poprawce Senat uznał za zasadne uporządkowanie, uzupełnienie i doprecyzowanie regulacji, w szczególności w zakresie dotyczącym: procedury wydawania i finansowania certyfikatów potwierdzających status psa asystującego, podmiotów uprawnionych do wydawania certyfikatów, rejestru takich podmiotów, a także funkcji pełnomocnika. Ponadto Senat stanął na stanowisku, iż należy doprecyzować zakres spraw przekazanych do uregulowania ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego w drodze rozporządzenia.

Trzecia poprawka, o charakterze techniczno-legislacyjnym, stanowi konsekwencję przyjęcia drugiej poprawki.

Nowelizacja z poprawkami wprowadzonymi przez Senat wróci do Sejmu.

Poprawki Senatu do ustawy o służbie cywilnej

Ustawa jest nową, kompleksową regulacją w zakresie korpusu służby cywilnej. Zakłada m.in. likwidację powołanego w 2006 r. Państwowego Zasobu Kadrowego oraz włączenie wyższych stanowisk w administracji państwowej do służby cywilnej. Ma to dotyczyć np. dyrektorów generalnych urzędów oraz dyrektorów departamentów i ich zastępców.

W myśl nowych przepisów kandydaci na wyższe stanowiska w administracji państwowej będą wyłaniany w „otwartym, konkurencyjnym naborze” spośród członków korpusu służby cywilnej.

Ustawa przewiduje stosowanie w służbie cywilnej systemu ocen okresowych. Mają nim być objęci m.in. dyrektorzy generalni urzędów, dyrektorzy komórek organizacyjnych i ich za-

Przyjęcie poprawek Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej rekomendował Izbie senator Zbigniew Meres.

O poparcie wniosków mniejszości senackiej komisji samorządu apelował senator Władysław Ortyl.

stępcy. Dopuszcza też możliwość zatrudniania w służbie cywilnej osób nieposiadających obywatelstwa polskiego,

Nowa regulacja zakłada ponadto powołanie szefa służby cywilnej. Stanowisko to będzie mogła zajmować osoba spełniająca określone wymagania, np. w momencie powołania nie będzie członkiem partii i nie była nim w ciągu ostatnich pięciu lat. Przyszły szef służby cywilnej będzie musiał mieć wiedzę na temat organizacji i funkcjonowania administracji publicznej, popartą doświadczeniem na stanowiskach kierowniczych. Będzie podlegał bezpośrednio premierowi.

Przedmiotowa ustawa była rozpatrywana przez Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Jej sprawozdawca senator Zbigniew Meres wniósł o wprowadzenie 9 poprawek. Proponowane poprawki miały charakter precyzujący, uzupełniały regulacje ustawowe przyjęte przez Sejm, a także uwzględniały obowiązujący i przyszły stan prawny.

Ponadto w sprawozdaniu komisji znalazło się 12 poprawek w charakterze wniosków mniejszości. Przedstawił je senator Władysław Ortyl. Jedną z proponowanych zmian zmierzała do tego, aby strategia zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej była programem wieloletnim w rozumieniu ustawy o finansach publicznych oraz aby była realizowana w ramach odrębnej części budżetowej, którą dysponuje szef służby cywilnej. Kolejny wniosek mniejszości zakładał, że osoba ubiegająca się o mianowanie w służbie cywilnej powinna znać co najmniej jeden język obcy spośród języków roboczych Unii Europejskiej. Poprawki miały też na celu rezygnację z przepisów regulujących nabór na wyższe stanowiska w służbie cywilnej i wprowadzenie egzaminu generalnego, organizowanego przez Krajową Szkołę Administracji Publicznej. Inny wniosek mniejszości zakładał zniesienie zakazu łączenia zatrudnienia w służbie cywilnej z mandatem radnego. Pozostałe wnioski dotyczyły redakcji przepisów w sposób zgodny z zasadami techniki prawodawczej.

Dalsze zmiany w ustawie zaproponowali senatorowie podczas dyskusji.

Senat, rozpatrując ustawę o służbie cywilnej, postanowił wprowadzić do jej tekstu 10 poprawek. Pierwsza z nich jest wyrazem przekonania Izby, że Rada Służby Cywilnej powinna mieć możliwość obserwowania naboru na stanowiska kierowników jednostek organizacyjnych podległych prezesowi Rady Ministrów lub właściwemu ministrowi albo nadzorowanych przez nich. W razie stwierdzenia nieprawidłowości w przebiegu procesu takiego naboru rada będzie się mogła zwrócić do premiera o przeprowadzenie ponownego naboru. Kolejna poprawka jest konsekwencją przyjętych rozwiązań. Przyznaje prezesowi Rady Ministrów kompetencje do za-

Podczas senackiej debaty nad ustawą o służbie cywilnej stronę rządową reprezentował zastępca szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Adam Leszkiewicz.

rządzenia ponownego naboru. Brak takiego uprawnienia czyniłby niewykonalnym ewentualny wniosek Rady Służby Cywilnej o zarządzenie ponownego naboru.

Trzecia poprawka poszerza zakres nowelizacji ustawy o pracownikach urzędów państwowych o zmiany polegające na aktualizacji odesłań do nowej ustawy o służbie cywilnej.

Senat uznał też za konieczne uzupełnienie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ponieważ w nowelizacji tej ustawy nie wskazano podmiotu uprawnionego do odwołania dyrektora Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Stosowna poprawka określa, że jest to minister właściwy do spraw zdrowia.

W związku z uchwaleniem nowej ustawy o pracownikach samorządowych, Senat stanął na stanowisku, że bezprzedmiotowy jest art. 140, wprowadzający zmiany do ustawy, która ma być uchylona i zastąpiona nowym aktem prawnym. Z tego względu kolejna poprawka zakłada skreślenie art. 140.

W ocenie Senatu, wymóg posiadania stopnia dyplomatycznego w wypadku stanowisk zastępców dyrektorów biur w Ministerstwie Spraw Zagranicznych jest rozwiązaniem zbyt restrykcyjnym. W przekonaniu Izby, może to doprowadzić do ograniczenia kręgu potencjalnych kandydatów na te stanowiska. Z uwagi na te argumenty Senat przyjął stosowną poprawkę.

W związku z uchyleniem ustawy o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych Senat uznał za wskazane zmianę trybu powoływania prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz generalnego dyrektora ochrony środowiska i jego zastępców. Poprawka przyjęta przez Izbę wprowadza w tym zakresie stosowne zmiany do ustawy – Prawo telekomunikacyjne, inna zaś wprowadza nowelizację ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Ustawą zajmie się ponownie Sejm.

Ustawa o pracownikach samorządowych – przyjęta z poprawkami

Ustawa została uchwalona przez Sejm z przedłożenia rządowego. Według założeń projektodawców, ma ona stworzyć spójną regulację dotyczącą praw i obowiązków pracowników samorządowych oraz ich statusu, a także pozwolić na efektywne i nowoczesne zarządzanie urzędami gminnymi, powiatowymi, wojewódzkimi i pracującymi w nich kadrami.

Ustawa wprowadza szereg zmian. Najistotniejsze z nich to:

- rezygnacja z mianowania jako podstawy nawiązania stosunku pracy; stosunki pracy pracowników mianowanych zostaną przekształcone w umowy o pracę na czas nieokreślony 1 stycznia 2012 r.;
- doprecyzowanie przepisów regulujących kwestie związane z nawiązywaniem i rozwiązywaniem stosunku pracy poprzez wskazanie, który pracodawca samorządowy, w stosunku do jakich pracowników samorządowych może te kompetencje wykonywać;
- wprowadzenie obowiązku zatrudniania sekretarza na wszystkich szczeblach samorządu terytorialnego, określenie wymogów stawianych kandydatom na sekretarzy oraz zmiana podstawy prawnej nawiązania stosunku pracy (powołanie zastąpiono umową o pracę);
- wprowadzenie regulacji odnoszącej się do osób zatrudnianych na stanowiskach doradców i asystentów;
- zastąpienie wymogu dwuletniego stażu na stanowiskach w administracji wobec osób kandydujących na kierownicze stanowiska urzędnicze trzyletnim doświadczeniem w postaci stażu pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej;
- dookreślenie „wolnego stanowiska pracy”, z czym wiąże się konieczność przeprowadzenia otwartego i konkurencyjnego naboru w sposób umożliwiający przenoszenie pracowników i ich awansowanie przez pracodawcę samorządowego bez przeprowadzania konkursu;
- wprowadzenie obowiązku odbycia służby przygotowawczej dla osób podejmujących pierwszy raz pracę na stanowisku urzędniczym w jednostkach samorządu terytorialnego, służącej przygotowaniu pracownika do należytego wykonywania obowiązków służbowych;
- nałożenie na pracodawców obowiązku planowania środków na pokrycie kosztów szkoleń pracowników samorządowych, a na pracowników – obowiązku stałego podnoszenia umiejętności i kwalifikacji zawodowych;
- doprecyzowanie przepisów określających zakazy wykonywania niektórych zajęć oraz obowiązek składania oświadczeń majątkowych i oświadczeń o działalności gospodarczej przez pracowników samorządowych zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych;
- uelastycznienie czasu pracy pracowników samorządowych.

Ustawa została rozpatrzona przez Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Jej sprawozdawca senator Bohdan Paszkowski zaproponował trzy poprawki do ustawy. Wprowadzały one zakaz łączenia zatrudnienia na stanowisku sekretarza gminy, powiatu lub województwa z mandatem radnego jednostki samorządu terytorialnego oraz przewidywały, iż norma ta będzie miała zastosowanie od nowej kadencji organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego. Ponadto doprecyzowały przepis określający wymagania związane z zatrudnieniem na kierowniczym stanowisku urzędniczym w administracji samorządowej, odnoszący się do wymogu wykonywania działalności gospodarczej – charakter tej działalności ma odpowiadać wymaganiom określonym dla danego stanowiska w administracji samorządowej.

Zmiany w ustawie postulowali też senatorowie podczas dyskusji.

Po debacie, w wyniku głosowania Senat zdecydował o wprowadzeniu 12 poprawek do ustawy. Przyjęte zmiany m.in. modyfikują wymóg niekaralności dotyczący pracowników samorządowych w taki sposób, aby stanowisk w administracji samorządowej nie mogły objąć wyłącznie osoby skazane za przestępstwa umyślne ścigane z oskarżenia publicznego.

Wprowadzone zmiany odnoszą się też do wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych. Doprecyzowują przepis określający wymagania związane z zatrudnieniem na kierowniczym stanowisku urzędniczym w administracji samorządowej, dotyczące wymogu wykonywania działalności gospodarczej – jej charakter ma odpowiadać wymaganiom określonym dla danego stanowiska w administracji samorządowej. Modyfikują ponadto przesłankę odnoszącą się do wykształcenia osób ubiegających się o kierownicze stanowisko urzędnicze w administracji samorządowej w taki sposób, aby bez względu na rodzaj ukończonych studiów (studia pierwszego stopnia, drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie) w administracji samorządowej mogły być zatrudnione osoby posiadające określony tytuł zawodowy.

Uznając za konieczne ograniczenie liczby osób zatrudnianych w administracji samorządowej na tzw. stanowiskach politycznych, Senat przyjął poprawkę, zgodnie z którą stanowis-

ka doradców i asystentów mogą być obsadzone wyłącznie w urzędach gmin, starostwach powiatowych oraz urzędach marszałkowskich. Poprawka określa też limity osób, które mogą być zatrudniane na tych stanowiskach. Jednocześnie uznano, że doradcy i asystenci powinni być objęci obowiązkiem składania oświadczeń o prowadzonej działalności gospodarczej oraz oświadczeń o stanie majątkowym na takich samych zasadach, jak pracownicy samorządowi zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych.

Kolejne poprawki wprowadzają zakaz łączenia zatrudnienia na stanowisku sekretarza i skarbnika w gminie, powiecie i województwie z mandatem radnego jednostki samorządu terytorialnego oraz przewidują, iż norma ta będzie stosowana od nowej kadencji organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego. Izba uznała, iż stanowiska sekretarzy i skarbników, jako jedno z najwyższych stanowisk w administracji samorządowej, powinny być objęte niepołączalnością z mandatem radnego, analogicznie do rozwiązań dotyczących członków korpusu służby cywilnej.

Przyjęto też poprawkę obniżającą wiek dziecka, nad którym opieka wiąże się z prawem pracownika samorządowego do niewyrażenia zgody na pracę w godzinach nadliczbowych, pracę w porze nocnej oraz w niedziele i święta. Senat uznał, że to uregulowanie powinno być zbieżne z rozwiązaniami przyjętymi w kodeksie pracy.

Ustawa o pracownikach samorządowych wraz z poprawkami Senatu wróci do Sejmu.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania

Ustawa, uchwalona przez Sejm na podstawie projektu wniesionego przez posłów, ma na celu zwiększenie dostępności kredytów preferencyjnych na nabycie pierwszego mieszkania dla małżeństw oraz osób samotnie wychowujących przynajmniej jedno dziecko.

Nowelizację rozpatrzyły dwie senackie komisje – Rodziny i Polityki Społecznej oraz Gospodarki Narodowej. Komisje rekomendowały Izbie przyjęcie ustawy z poprawką legislacyjną.

Senator Mieczysław Augustyn, sprawozdawca Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, podkreślił, że polityka rodzinna jest bardzo trudna, a jednym z jej elementów jest udostępnienie rodzinom możliwości zamieszkania w samodzielnym mieszkaniu. Jak stwierdził: „Nie wychodzi nam to dobrze. Mamy do czynienia z kolejną nowelizacją ustawy o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania. Te instrumenty cały czas stwarzają wrażenie nieodpowiadających sytuacji rynkowej i chociaż są środki na wsparcie rodzin ubiegających się o kredyt na zakup mieszkania lub budowę domu, to liczba tych, którzy z nich skorzystali, jest zbyt mała. Stąd ta nowelizacja”.

Ustawa wprowadza zmianę polegającą na podwyższeniu średniego wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1 m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych poprzez zastosowanie mnożnika w wysokości 1,4. W ten sposób pozwala na zwiększenie dostępności kredytu preferencyjnego na zakup lub budowę mieszkania lub domu jednorodzinnego o cenie nabycia wyższej od dotychczas określonej w ustawie.

Nowelizacja wprowadza także możliwość zawarcia umowy o kredyt preferencyjny na rzecz osoby uprawnionej przez inne osoby, pod warunkiem że osoba uprawniona nie ma zdolności kredytowej. Do kręgu osób, które mogą zawrzeć umowę na rzecz osoby uprawnionej, ustawa zalicza zstępnych, wstępnych, rodzeństwo, ojczyrna, macochę i teściów.

Ponadto ustawa wprowadza pojęcie docelowego kredytobiorcy, do którego adresowana jest ustawa.

Senat po dyskusji podjął uchwałę o przyjęciu ustawy z jedną poprawką. Ma ona na celu wskazanie wyraźnego odniesienia pojęcia „docelowy kredytobiorca” do konkretnej grupy podmiotów w ustawie, a także ujednoczenie stosowania tego pojęcia.

Nowelizacja wróci teraz do Sejmu.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów

Sprawozdawca Komisji Gospodarki Narodowej senator Stanisław Iwan podkreślił, że celem projektowanej ustawy jest poprawa stanu technicznego istniejącego zasobu mieszkaniowego, w szczególności części wspólnych budynków wielorodzinnych, poprzez ich remont i termomodernizację.

Działania te pozwolą utrzymać część zagrożonej substancji mieszkaniowej, często już wiekowej i zabytkowej, w tym również zasobów prywatnych. Długotrwały brak remontów w minionych latach może być przyczyną katastrof budowlanych i utraty zasobów mieszkaniowych. Ustawa o wspieraniu termomodernizacji i remontów ma stanowić podstawę prawną do realizacji rządowego programu remontów i termomodernizacji

Projektowana regulacja przewiduje, że z tytułu realizacji przedsięwzięcia termomodernizacyjnego inwestorowi będzie przysługiwała premia na spłatę części kredytu zaciągniętego na to przedsięwzięcie, jeżeli z audytu energetycznego będzie wynikało, iż w wyniku podjętych działań nastąpi zmniejszenie rocznego zapotrzebowania na energię, zmniejszenie rocznych strat energii, zmniejszenie rocznych kosztów pozyskiwania ciepła albo zamiana źródła ciepła na źródło odnawialne lub zastosowanie wysokosprawnej kogeneracji. Wysokość premii będzie stanowić 20% kwoty kredytu na realizację działań termomodernizacyjnych.

Premia remontowa będzie przysługiwała wyłącznie na działania podejmowane w budynkach wielorodzinnych, których użytkowanie rozpoczęto przed 14 sierpnia 1961 r., a więc pod działaniem „starego” prawa budowlanego. Premia będzie przysługiwała, jeżeli w wyniku remontu nastąpi zmniejszenie rocznego zapotrzebowania na energię dostarczaną do budynku wielorodzinnego na potrzeby ogrzewania i podgrzewania wody użytkowej oraz jeżeli wskaźnik kosztu przedsięwzięcia będzie mieścił się w granicach wyznaczonych w ustawie. Wysokość premii będzie również stanowić 20% kwoty kredytu.

Premia kompensacyjna będzie mogła być przeznaczana na spłatę kredytu udzielonego na remont budynku wielorodzinnego lub jednorodzinnego, w którym był co najmniej jeden lokal kwaterunkowy.

Premie będzie przyznawał Bank Gospodarstwa Krajowego, za pośrednictwem banku kredytującego, ze środków funduszu termomodernizacji i remontów. Środki funduszu pochodzą będą głównie z budżetu państwa, w wysokości określonej w ustawie budżetowej.

Komisja Gospodarki Narodowej zaproponowała przyjęcie trzech poprawek, ułatwiających skorzystanie z premii określonych w ustawie. Propozycję zmiany w ustawie przedstawił też senator Stanisław Jurcewicz podczas dyskusji.

Senat po rozpatrzeniu ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów postanowił wprowadzić do jej tekstu cztery poprawki. Przyjmując pierwszą z nich, Senat uznał, że należy usunąć wątpliwości, czy pojęcie „budynek zbiorowego zamieszkania” dotyczy również plebanii, domów zakonnych oraz klasztorów.

Następna poprawka obniża dolny próg wskaźnika kosztu przedsięwzięcia, umożliwiając skorzystanie z premii remontowej, z 0,15 do 0,05, co, zdaniem Senatu, przyczyni się do znacznego poszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do tej premii.

Kolejna poprawka spowoduje, że do wniosku o przyznanie premii remontowej nie będzie wymagane załączenie oświadczenia banku, iż inwestor nie znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Senat stanął na stanowisku, że należy usuwać wszelkie zbędne, biurokratyczne wymagania. W wypadku, którego dotyczy poprawka, oświadczenie banku jest zbędne, ponieważ to ten sam bank udziela inwestorowi kredytu.

Aby zwiększyć atrakcyjność premii oraz zachęcić inwestorów do korzystania z tej formy wsparcia inwestycji, Senat przyjął poprawkę mającą na celu objęcie zwolnieniem od podatku dochodowego od osób fizycznych otrzymanych premii – termomodernizacyjnej, remontowej oraz kompensacyjnej.

Poprawkami Senatu musi się jeszcze zająć Sejm.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o rachunkowości

W związku z tym, że ustawa z 18 marca br. o zmianie ustawy o rachunkowości w zasadniczej części wejdzie w życie 1 stycznia 2009 r., ustawodawca zdecydował się na dokonanie zmian w zakresie niektórych przepisów zmieniających i przejściowych tej ustawy – w trakcie *vacatio legis* tych przepisów – tak aby weszły one w życie w kształcie odpowiadającym nowej koncepcji.

Stanowisko Komisji Gospodarki Narodowej w sprawie rozpatrywanej nowelizacji przedstawił senator Stanisław Bisztyga. Senator przypomniał, że w ustawie z 18 marca br. o zmianie ustawy o rachunkowości określono wymogi niezbędne do wydania certyfikatu księgowego, potwierdzającego kwalifikacje do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Przede wszystkim wprowadzono konieczność zdawania egzaminu przez wszystkie osoby ubiegające się o przyznanie certyfikatu księgowego. Rozwiązanie to miało na celu zapewnienie wysokiego profesjonalizmu osób wykonujących działalność w omawianym zakresie oraz usprawnienie mechanizmu gwarancyjnego dla uczestników obrotu gospodarczego. Nie wprowadzono natomiast zasadniczych zmian w definicji wymogu praktyki w księgowości, stanowiącej jeden z warunków przyznania certyfikatu księgowego. W wymogu tym wprowadzono jedynie ograniczenie, zgodnie z którym stosunek pracy musi obejmować co najmniej 1/2 etatu, a umowa cywilnoprawna powinna być zawarta wyłącznie z przedsiębiorcą prowadzącym działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg.

Proponowana nowela polega na utrzymaniu możliwości uzyskania certyfikatu księgowego bez przystępowania do egzaminu w wypadku osób posiadających wykształcenie magisterskie lub podyplomowe w zakresie rachunkowości. Ustawa określa też wymogi, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o wydanie takiego właśnie certyfikatu.

Senator sprawozdawca podkreślił, że ustawa jest oczekiwana przez środowisko akademickie, a także praktyków. Poinformował również, iż w trakcie posiedzenia komisji biuro legislacyjne zgłosiło szereg poprawek o charakterze porządkowym i legislacyjnym, które zostały zaakceptowane przez rząd.

Senat po wysłuchaniu senatora sprawozdawcy i wystąpienia przedstawiciela rządu jednomyślnie, 86 głosami, podjął uchwałę o przyjęciu ustawy z poprawkami zaproponowanymi przez Komisję Gospodarki Narodowej.

Nowelizacja wróci do Sejmu.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin

Ustawa ma na celu ujednoczenie przepisów prawnych związanych z zawieszeniem prawa do emerytury w razie ponownego przyjęcia emeryta do służby albo powołania emeryta do zawodowej służby wojskowej.

W obowiązującym stanie prawnym prawo do emerytury zostaje zawieszane w razie ponownego przyjęcia emeryta do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji

Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub Służbie Więziennej. Katalog wymienionych formacji nie uwzględnia Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Z tego względu ustawa uzupełnia art. 40a nowelizowanego aktu prawnego, co będzie skutkowało tym, że emeryt ponownie przyjęty do służby w Centralnym Biurze Antykorupcyjnym będzie miał zawieszane prawo do emerytury.

Nowelizację rozpatrzyły dwie senackie komisje – Rodziny i Polityki Społecznej oraz Praw Człowieka i Praworządności. Obie wniosły o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Senat w głosowaniu podzielił stanowisko komisji i podjął uchwałę o przyjęciu ustawy bez poprawek.

Senat przyjął bez poprawek ustawę o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu

Nowelizacja wprowadza dwie zasadnicze zmiany do ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Pierwsze rozwiązanie zapewnia ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków funkcjonariuszom skierowanym do wykonywania zadań służbowych poza granicami kraju, czyli w państwie, którego terytorium w całości lub w części zostało uznane za sferę działań wojennych na podstawie odrębnych przepisów albo na terytorium którego występują warunki stwarzające bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia. Ubezpieczenie to będzie obejmowało następstwa nieszczęśliwych wypadków zaistniałych w związku z wykonywaniem przez funkcjonariuszy tych agencji zadań służbowych poza granicami państwa, wskutek czego nastąpiły uszkodzenie ciała, utrata zdrowia lub śmierć funkcjonariusza.

Drugie rozwiązanie wprowadza zmiany polegające na przyznaniu dzieciom funkcjonariuszy wymienionych agencji, którzy ponieśli śmierć w trakcie wykonywania obowiązków w związku ze służbą, pomocy finansowej na kształcenie. Pomoc ta będzie przysługiwała do ukończenia dwudziestego piątego roku życia uczniom ponadgimnazjalnych szkół publicznych i niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych dla młodzieży i dla dorosłych, słuchaczom zakładów kształcenia nauczycieli i kolegów pracowników służb społecznych oraz studentom szkół wyższych do czasu ukończenia kształcenia.

Senator Jan Wyrowiński, sprawozdawca Komisji Praw Człowieka i Praworządności, która rozpatrywała nowelizację, poinformował, że proponowane rozwiązania nie wzbudziły kontrowersji, uznane zostały za oczywiste. Senator w imieniu komisji wniósł o przyjęcie ustawy bez zmian.

Senat w głosowaniu przychylił się do stanowiska komisji i podjął uchwałę o przyjęciu ustawy bez poprawek.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie imienia i nazwiska

Potrzeba uchwalenia nowej ustawy o zmianie imienia i nazwiska wynika z zakresu zmian koniecznych do tego, aby regulacja tych spraw była aktualna, dostosowana do przepisów Unii Europejskiej oraz konwencji Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, a także do przepisów ustawy z 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz ustawy z 29 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

W stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów ustawa poszerza katalog osób uprawnionych do zmiany imienia lub nazwiska o cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczpos-

politej Polskiej status uchodźcy, z tym że prawo to ma charakter wyjątkowy. Oznacza to, że zmiana imienia lub nazwiska w tym wypadku możliwa jest z uwagi na konieczność ochrony prawa do życia, zdrowia, wolności i bezpieczeństwa osobistego cudzoziemca.

Ustawa definiuje pojęcia „zmiana imienia” i „zmiana nazwiska” oraz modyfikuje katalog ważnych powodów uzasadniających zmianę imienia lub nazwiska. Zmiana imienia lub nazwiska następuje na wniosek strony, uzasadniony ważnymi powodami. Ustawa utrzymuje zasadę, że katalog ważnych powodów jest katalogiem otwartym i ogranicza się jedynie do wymienienia przykładów uzasadniających wnioski o zmianę imienia lub nazwiska. Zrezygnowano z regulacji anachronicznej, jaką jest fakt noszenia nazwiska o brzmieniu niepolskim, a dodano możliwość dostosowania swojego nazwiska do nazwiska, jakie wnioskodawca nosi zgodnie z ustawodawstwem innego państwa, którego obywatelstwo również posiada.

Ustawa określa też zasady zmiany imienia lub nazwiska małoletniego dziecka. Zgodnie z ustawą zmiana nazwiska obojga rodziców obejmuje też ich małoletnie dzieci, również te, które urodzą się z tego małżeństwa w przyszłości. Zgoda, jakiej na zmianę imienia lub nazwiska małoletniego udzielają wymienione w ustawie podmioty, powinna zostać wyrażona osobiście lub złożona w formie pisemnej z podpisem poświadczonym notarialnie. Osoby zamieszkałe za granicą mogą wyrazić zgodę na zmianę nazwiska za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Jeżeli w chwili zmiany nazwiska dziecko ukończyło 13 lat, konieczne jest uzyskanie jego zgody na zmianę nazwiska. Obniżenie granicy wieku w stosunku do obecnie obowiązującej w tym zakresie regulacji wynika z potrzeby dostosowania nowych rozwiązań do przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który dla analogicznych czynności przewiduje granicę 13. roku życia. Zgodnie z kodeksem cywilnym jest to moment uzyskania ograniczonej zdolności do czynności prawnych, która umożliwi dziecku podejmowanie w określonym zakresie pierwszych samodzielnych decyzji.

Ustawa precyzuje ponadto właściwość rzeczową i miejscową organów administracji publicznej oraz tryb postępowania w przedmiotowych sprawach. Sprawy zmiany imienia i nazwiska należą do kompetencji kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu wnioskodawcy. Wprowadzenie, przyjętej również w ustawie – Prawo o aktach stanu cywilnego, właściwości kierownika urzędu stanu cywilnego miasta stołecznego Warszawy umożliwi złożenie wniosku o zmianę nazwiska tym wszystkim osobom, które przebywając na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie mają miejsca stałego pobytu. Ustawa rozszerza właściwość rzeczową w sprawach zmiany imienia lub nazwiska, przyznając kompetencje w tym zakresie również zastępcy kierownika urzędu stanu cywilnego. Taka regulacja jest zgodna z ustawą – Prawo o aktach stanu cywilnego, na podstawie której czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego lub jego zastępca.

Ustawę rozpatrzyła Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej i postanowiła rekomendować Izbie jej przyjęcie bez zmian.

Senat w wyniku głosowania przychylił się do tego stanowiska i podjął uchwałę o przyjęciu ustawy bez poprawek.

Senat poprawił ustawę o zmianie ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Nowelizacja ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw ma zapewnić pełną transpozycję do krajowego porządku prawnego dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 stycznia 2003 r. w sprawie użytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, ponadto wypełnia postanowienia „Krajowego planu gospodarki odpadami 2010”.

Podstawowym obowiązkiem wynikającym z wymienionej dyrektywy jest osiągnięcie przez państwa członkowskie do 31 grudnia 2006 r., a przez Polskę do 31 grudnia br. poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w ilości 4 kg na jednego mieszkańca w ciągu roku. Aby zapewnić osiągnięcie wymaganego przez prawo wspólnotowe poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w „Krajowym planie gospodarki odpadami 2010” zobowiązano ministra środowiska do przygotowania odpowiednich zmian legislacyjnych. Przedmiotowa ustawa zmierza do realizacji tego obowiązku. Pozostałe proponowane w niej zmiany wynikają z doświadczeń zebranych w trakcie stosowania przepisów ustawy.

Do najważniejszych zmian należą: objęcie przepisami ustawy również tych przedsiębiorców, którzy prowadzą sprzedaż sprzętu przy wykorzystaniu wszelkich środków porozumiewania się na odległość; modyfikacja definicji używanych w ustawie; określenie trybu rejestracji przedsiębiorców zagranicznych wprowadzających sprzęt elektryczny i elektroniczny; upoważnienie ministra właściwego do spraw środowiska do określenia w drodze rozporządzenia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu z gospodarstw domowych.

Ustawa przewiduje ponadto uproszczenie i zmniejszenie liczby sprawozdań, które przedsiębiorcy są zobowiązani dostarczać głównemu inspektorowi ochrony środowiska, zwiększenie zakresu odpowiedzialności organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zmianę zasad wnoszenia zabezpieczeń finansowych oraz uzupełnienie przepisów karnych za naruszenie zakazów lub nakazów wynikających z ustawy.

Projekt ustawy rozpatrzyła Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska. Komisja wniosła o przyjęcie nowelizacji wraz z 14 poprawkami. Zmiany w ustawie zaproponowali też senatorowie podczas dyskusji.

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, postanowił wprowadzić do niej 17 poprawek. Większość wprowadzonych zmian zmierza do zapewnienia właściwej transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w zakresie definicji wprowadzającego sprzęt. Definicja podana w dyrektywie dotyczy przywozu i wywozu sprzętu z rynku wspólnotowego, a nie jedynie krajowego. W konsekwencji podmiotem wprowadzającym sprzęt powinien być każdy przywożący sprzęt elektryczny lub elektroniczny na rynek wspólnotowy. Izba uregulowała m.in. sytuację, w której wprowadzający sprzęt nie jest wpisany do rejestru, albo, wpisany do rejestru, nie realizuje ciążących na nim obowiązków. Senat określił roszczenia przysługujące przedsiębiorcy dokonującemu wewnątrzwspólnotowego nabycia wobec wprowadzającego sprzęt do obrotu oraz wskazał, jaką datę należy uważać za dzień wprowadzenia sprzętu do obrotu na terytorium kraju.

Senat nałożył też na wprowadzających na rynek sprzęt elektryczny i elektroniczny obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych oraz przeznaczania na nie co najmniej 0,1% swoich przychodów z tytułu wprowadzenia sprzętu, osiągniętych w danym roku kalendarzowym. Senat ustanowił ponadto alternatywę wobec obowiązku prowadzenia kampanii – równoznaczne z jego wykonaniem byłoby przekazanie 0,1% przychodów na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Kolejne poprawki Izby dodają do ustawy przepis zobowiązujący – pod groźbą kary pieniężnej w wysokości od 5 tys. do 2 mln zł – sprzedawcę detalicznego i hurtowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych do informowania nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami jako składnika ceny. Zdaniem Senatu, przepis ten będzie miał dla kupujących bardzo istotny walor informacyjny i edukacyjny.

W następnych poprawkach Senat usunął z ustawy przepis nakładający na organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązek zapewnienia finansowania zagospodarowania zużytego sprzętu przez zbierających zużyty sprzęt, w ilości równej iloczynowi 150% minimalnego rocznego poziomu zbierania, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 27a ust. 4, oraz masy sprzętu wprowadzonego w roku poprzednim przez wprowadzających sprzęt. W opinii Izby, przepis ten w sposób nieuzasadniony obciążał dodatkowy-

mi kosztami organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadził do nierównego traktowania podmiotów gospodarczych.

Poprawki Senatu rozpatrzy obecnie Sejm.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt

Projekt ustawy został zgłoszony przez Komisję Nadzwyczajną „Przyjazne Państwo”. Jej celem jest objęcie podmiotów prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt przepisami ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W aktualnym stanie prawnym do zakładów leczniczych dla zwierząt nie stosuje się przepisów o działalności gospodarczej.

Zgodnie z nowelizacją prowadzenie zakładu leczniczego dla zwierząt będzie działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (działalność regulowana to działalność gospodarcza, której wykonywanie wymaga spełnienia szczególnych warunków, określonych przepisami prawa).

Zakład leczniczy dla zwierząt, tak jak obecnie, będzie mógł świadczyć usługi weterynaryjne po uzyskaniu wpisu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt, z tym że podmiot ubiegający się o wpis do ewidencji będzie zobowiązany nie tylko spełniać wymogi przewidziane nowelizowaną ustawą, ale również posiadać wpis do ewidencji działalności gospodarczej albo do Krajowego Rejestru Sądowego.

Ustawę rozpatrzyła senacka Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska. Komisja rekomendowała Izbie przyjęcie ustawy z 6 poprawkami, zmierzającymi do zapewnienia poprawności legislacyjnej ustawy oraz eliminującymi wątpliwości interpretacyjne.

Senat po dyskusji i głosowaniach jednogłośnie, 86 głosami, podjął uchwałę o przyjęciu ustawy wraz z poprawkami Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska.

Nowelizacja ustawy zakładach leczniczych dla zwierząt wróci do Sejmu.

Stanowisko Senatu w sprawie ustaw o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym

Trzy kolejne punkty porządku posiedzenia, dotyczące trzech nowelizacji ustawy – Prawo o ruchu drogowym, Senat rozpatrywał łącznie. Projekty tych zmian, dotyczące pojazdów zabytkowych, zostały wniesione przez Komisję Nadzwyczajną „Przyjazne Państwo”.

Pierwsza z rozpatrywanych łącznie ustaw ma na celu rezygnację – w odniesieniu do możliwości powtórnej rejestracji pojazdu unikatowego lub mającego szczególne znaczenie dla historii motoryzacji – z wymogu, aby model pojazdu nie był produkowany od 15 lat.

Ustawę rozpatrzyły dwie komisje senackie – Kultury i Środków Przekazu oraz Gospodarki Narodowej, i wniosły o jej przyjęcie bez poprawek. Senat zaakceptował tę propozycję i podjął uchwałę o przyjęciu ustawy bez zmian.

Następna nowelizacja zmienia definicję pojazdu zabytkowego poprzez objęcie jej zakresem, oprócz tych wpisanych do rejestru lub ewidencji zabytków, również pojazdów wpisanych do inwentarza muzealiów. Celem ustawy jest umożliwienie rejestrowania takich pojazdów jako zabytkowych.

Ustawę rozpatrzyły Komisja Kultury i Środków Przekazu oraz Komisja Gospodarki Narodowej. Komisje wniosły o wprowadzenie jednolicie brzmiącej poprawki o charakterze redakcyjnym i zmierzającej do zapewnienia spójności terminologicznej w ramach ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o muzeach.

Senat w głosowaniu przychylił się do stanowiska komisji i przyjął ustawę o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym z jedną poprawką. Ma ona na celu zapewnienie spójności terminologicznej w ramach ustawy – Prawo o ruchu drogowym i ustawy o muzeach.

Przekazana Izbie ustawa zmienia bowiem definicję pojazdu zabytkowego poprzez objęcie jej zakresem – oprócz pojazdów wpisanych do rejestru lub ewidencji zabytków – pojazdów wpisanych do księgi inwentarza muzealiów. W ocenie Senatu, wątpliwości budzić może sformułowanie „księgi inwentarza muzealiów”. Zgodnie z art. 21 ustawy o muzeach muzealia są wpisywane do „inwentarza muzealiów”. Senat, mając na względzie zasady techniki prawodawczej, zgodnie z którymi w ustawie należy posługiwać się określeniami użytymi w ustawie podstawowej dla danej dziedziny spraw, a do określenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, zaproponował zastąpienie sformułowania „księgi inwentarza muzealiów” sformułowaniem „inwentarza muzealiów”.

Kolejna z rozpatrywanych łącznie nowelizacji ma na celu umożliwienie rejestracji pojazdów zabytkowych pomimo braku wymaganego przy rejestracji dowodu rejestracyjnego. Ustawę rozpatrzyły dwie komisje senackie i wniosły o wprowadzenie jednolicie brzmiącej poprawki. Precyzowała ona, kiedy możliwe jest zastąpienie dowodu rejestracyjnego lub dowodu własności pojazdu odpowiednimi dokumentami, potwierdzającymi wpis do rejestru lub ewidencji zabytków oraz odpowiednim oświadczeniem właściciela pojazdu.

Poprawkę do ustawy zgłosił także senator Kazimierz Kleina. Zgodnie z tą propozycją zamiast dowodu rejestracyjnego właściciel pojazdu zabytkowego będzie mógł przedstawić przy rejestracji pojazdu oświadczenie, złożone jednak pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że nie posiada dowodu rejestracyjnego.

W wyniku głosowań Senat przyjął ustawę z poprawką senatora K. Kleiny. Uznano, że przedmiotem oświadczenia właściciela pojazdu powinno być stwierdzenie, iż nie posiada on dowodu rejestracyjnego pojazdu, a nie że jest on właścicielem pojazdu. Na właściciela pojazdu jest już bowiem nałożony obowiązek (w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy) przedstawienia dowodu własności pojazdu, a zwolnienie z tego obowiązku mogłoby, zdaniem Izby, prowadzić do ryzyka podejmowania prób legalizacji pojazdów pochodzących z kradzieży.

Nowelizację ponownie rozpatrzy Sejm.

Uchwała Senatu w 90. rocznicę odzyskania niepodległości

Projekt tej uchwały okolicznościowej został wniesiony przez grupę senatorów. Po przeprowadzeniu drugiego czytania marszałek skierował go do Komisji Ustawodawczej. Komisja przedstawiła poprawiony tekst projektu i wniosła o podjęcie uchwały.

Senat jednomyślnie, 88 głosami, powziął uchwałę:

„11 listopada 2008 r. mija 90. rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości. Zastługą wielu pokoleń było zbudowanie tożsamości Polaka, własną krwią i pracą, na przekór opresji zaborców. Marszałek Józef Piłsudski, Roman Dmowski, Wincenty Witos, Ignacy Daszyński, Ignacy Paderewski, Wojciech Korfanty i inni Wielcy Rodacy podjęli ich dzieło i stworzyli podwaliny niepodległego bytu Państwa Polskiego.

W ciągu zaledwie trzech miesięcy uchwalono Małą Konstytucję. Odbyły się wybory do Sejmu Ustawodawczego. Po niespełna trzech latach powstały Konstytucja marcowa i dwuizbowy parlament. Instytucje demokratyczne rodziły się w warunkach nieustającej walki o ostateczny kształt granic Rzeczypospolitej. W obliczu śmiertelnego zagrożenia młodego państwa, w sierpniu 1920 roku, Naród Polski raz jeszcze pokazał, do jak wielkich poświęceń jest zdolny, by ocalić Niepodległą.

Dwadzieścia lat wystarczyło do odbudowy państwa, społeczeństwa i gospodarki. Wbrew trudnościom politycznym i ekonomicznym przeszkodom Polska nie ustawała w rozwoju. Do

Senat swoją uchwałą uczcił 90. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. W imieniu Komisji Ustawodawczej jej podjęcie rekomendował Izbie senator Bohdan Paszkowski.

znaczących osiągnięć Drugiej Rzeczypospolitej należały budowy Centralnego Okręgu Przemysłowego i portu w Gdyni. Jednak najcenniejszą spuścizną był i jest patriotyzm Jej córek i synów. To Pokolenie Powstania Warszawskiego potrafiło stawić czoło dwóm totalitaryzmom.

W niepodległej Polsce dorastał i kształcił się Karol Wojtyła. W tym czasie formował się Jego charakter, tutaj dojrzywała Jego życiowa postawa. Nauczanie papieża Polaka Jana Pawła II o przyrodzonej godności człowieka stało się inspiracją dla społeczeństwa polskiego i jego integracji wokół -lidarności. W Naród wstąpił duch, który dał Polakom siłę, by zwyciężyć. Dzięki temu po półwieczu odrodziła się Rzeczpospolita.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski»”.

Uchwała Senatu o ogłoszeniu roku 2009 Rokiem Polskiej Demokracji

Projekt tej uchwały okolicznościowej został wniesiony przez grupę senatorów. Pomysłodawcą projektu był senator Michał Wojtczak. Po przeprowadzeniu drugiego czytania marszałek skierował projekt ponownie do Komisji Ustawodawczej w celu wprowadzenia niezbędnych poprawek. Komisja przedstawiła poprawiony projekt i propozycję poprawki.

Senat przegłosował poprawkę, a następnie 73 głosami, przy 9 wstrzymujących się, podjął uchwałę:

„Mija 90. rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości, a 4 czerwca 2009 r. upłynie 20 lat od wyborów, które zapoczątkowały demokratyczne przemiany. Do istnienia został przywrócony Senat, a w pełni wolne i demokratyczne wybory do tej Izby stały się symbolem powro-

**Senator Krzysztof Kwiatkowski
w imieniu Komisji Ustawodawczej
rekomendował Izbie projekt uchwały
o ogłoszeniu roku 2009
Rokiem Polskiej Demokracji.**

**Wicemarszałek Krystyna Bochenek,
z upoważnienia Prezydium Senatu,
przedstawiła kalendarium obchodów
roku 2009 jako Roku Polskiej Demokracji.**

tu Polski do rodziny krajów demokratycznych. Ich wynik jednoznacznie dowiódł, że Polacy chcą sami decydować o swoim losie.

System komunistyczny narzucony nam po II wojnie światowej wywołał w dwóch pokoleniach Polaków tęsknotę za prawdziwą wolnością, której demokracja jest jedyną rękojmią. Pragnienie wolności nigdy w naszym narodzie nie zgaśło. Gdy tylko pojawiła się szansa na jego spełnienie, została wykorzystana przez Polaków jak najlepiej.

Nie mogło być inaczej w kraju, którego nazwa od wieków symbolizowała przywiązanie do demokratycznych ideałów; kraju, którego naród, odrzucając nacjonalistyczny egoizm, umieszczał na sztandarach hasło «Za wolność waszą i naszą».

My nie zapominamy, że to głos Polaków, którzy od Strajku Sierpniowego i powstania Solidarności wyraźnie i donośnie formułowali program powrotu do europejskiej wspólnoty, zburzył mur dzielący Europę.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej ogłasza rok 2009 Rokiem Polskiej Demokracji.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do wszystkich obywateli Rzeczypospolitej Polskiej o pielęgnowanie demokratycznych tradycji i szerzenie demokratycznych obyczajów w życiu społecznym.

Senat zachęca władze państwowe i samorządowe do podejmowania inicjatyw sprzyjających ugruntowaniu demokratycznych reguł postępowania. Senat uznaje, że poszanowanie demokracji jest istotnym elementem polskiej racji stanu.

Senat apeluje do nauczycieli, wychowawców młodych Polaków o kształtowanie postaw demokratycznych wśród pokolenia, które będzie decydowało o przyszłości Polski.

Senat jest przekonany, że za utrzymanie i rozwój demokratycznych norm jesteśmy odpowiedzialni wszyscy, więc ich upowszechnianie powinno być naturalnym zadaniem mediów. Wszelkie wartości kształtujące demokrację, w tym także dotyczące wolności słowa, powinny być traktowane z powagą i odpowiedzialnością.

Polskość, polska kultura, obyczaje i historyczna pamięć są nierozzerwalnie związane z demokracją. Uważamy przeto, że Rok Polskiej Demokracji powinien być czasem umacniania naszych demokratycznych tradycji oraz wartości.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».

Pozostałe prace Izby

Senat przyjął bez poprawek:

- ustawę o zmianie ustawy o służbie medycyny pracy,
- ustawę o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego,
- ustawę zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego oraz ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego,
- ustawę o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami,
- ustawę o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,
- ustawę o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych,
- ustawę o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Program dla Odry – 2006”,
- ustawę o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym,
- ustawę o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
- ustawę o nadaniu nowej nazwy Akademii Ekonomicznej w Poznaniu,
- ustawę o ratyfikacji Konwencji w sprawie kontaktów z dziećmi, sporządzonej Strasburgu w dniu 15 maja 2003 r.,
- ustawę o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Marokańskim o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Rabacie dnia 30 czerwca 2008 r.,
- ustawę o ratyfikacji Poprawki do Konwencji sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, przyjętej na drugim spotkaniu Stron Konwencji w Ałmaty w dniach 25–27 maja 2005 r.,
- ustawę o ratyfikacji Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią, podpisanej w Wiedniu dnia 28 czerwca 2006 r.,
- ustawę o ratyfikacji Umowy o przywilejach i immunitetach Międzynarodowego Trybunału Karnego, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 września 2002 r.

Oświadczenia

Po wyczerpaniu porządku obrad 21. posiedzenia oświadczenia złożyli senatorowie: **Ryszard Bender, Eryk Smulewicz, Zbigniew Cichoń, Tadeusz Gruszka, Henryk Woźniak, Janina Fetlińska, Czesław Ryszka, Zdzisław Pupa, Kazimierz Jaworski, Maciej Grubski, Ryszard Knosala, Stanisław Zajac, Jan Dobrzyński, Tadeusz Skorupa, Przemysław Błaszczak, Norbert Krajczyk, Stanisław Jurcewicz, Wojciech Skurkiewicz, Stanisław Bisztyga, Barbara Borys-Damięcka, Krzysztof Kwiatkowski, Andrzej Grzyb, Stanisław Kogut, Stanisław Iwan, Dorota Arciszewska-Mielewczyk, Piotr Kaleta, Grzegorz Banaś, Edmund Wittbrodt, Andrzej Szewiński, Małgorzata Adamczak, Władysław Sidorowicz, Tomasz Misiak, Grzegorz Wojciechowski.**

Prezydium Senatu

6 listopada br. odbyło się **29. posiedzenie** Prezydium Senatu.

Prezydium Senatu rozpatrzyło wniosek wicemarszałka Marka Ziółkowskiego i senator Jadwigi Rotnickiej o wyrażenie zgody na zorganizowanie w budynku Senatu inscenizacji „Powstanie wielkopolskie – zapomniane zwycięstwo – polowy obóz powstańczy”, towarzyszącej przyjęciu przez Senat uchwały upamiętniającej to wydarzenie.

Senator J. Rotnicka poinformowała, że inscenizacja zostanie przygotowana przez Stowarzyszenie Grupa Rekonstrukcji Historycznej „3 Bastion Grolman” z Poznania, a koszty jej przygotowania i urządzenia pokryłby marszałek województwa wielkopolskiego. Inscenizacji towarzyszyć miałyby również prezentacja książki o powstaniu wielkopolskim. Ze względu na charakter planowanego przedsięwzięcia prezydium nie wyraziło zgody na zorganizowanie inscenizacji w gmachu Senatu.

Podczas posiedzenia rozpatrzono wniosek Komisji Zdrowia o akceptację uchwały komisji z 22 lipca br. w sprawie powołania Rafała Ślusarza na stałego doradcę tej komisji. Potrzebę powołania doradcy uzasadnił przewodniczący Komisji Zdrowia senator Władysław Sidorowicz. Do jego zadań należałoby sporządzanie ekspertyz i opinii w formie pisemnej oraz udział w posiedzeniach komisji. Prezydium zwróciło się do senatora W. Sidorowicza z prośbą o przedstawienie dodatkowych informacji na ten temat i zdecydowało, że zajmie się tą sprawą w innym terminie.

Prezydium Senatu rozpatrzyło oświadczenia senatorów o spełnieniu warunków do otrzymywania uposażenia senatorskiego. Informację na ten temat przedstawił dyrektor Biura Spraw Senatorskich Kancelarii Senatu Piotr Świętecki.

Sprawy polonijne

I. Prezydium Senatu zapoznało się z informacją w sprawie wniosków o zlecenie zadania o charakterze programowym złożonych po terminie, które wpłynęły do Kancelarii Senatu do 5 listopada br.:

- Wniosek Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie”: promowanie kultury polskiej na Wschodzie – wystawa poświęcona Josephowi Conradowi w Berdyczowie, konferencja naukowa poświęcona Unii Hadziackiej, XIV Sztafeta Niepodległości w rejonie wileńskim. Całkowity koszt realizacji zadania – 49 800 zł, postulowana kwota dotacji – 49 800 zł. Prezydium wyraziło zgodę na dopuszczenie wniosku do poddania go procedurze.
- Wniosek Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie”: pomoc Polakom poszkodowanym wskutek „powodzi stulecia” na Ukrainie oraz pomoc charytatywna dla Polaków w trudnej sytuacji materialnej. Całkowity koszt realizacji zadania – 140 200 zł, postulowana kwota dotacji – 140 200 zł. Prezydium wyraziło zgodę na dopuszczenie wniosku do poddania go procedurze.
- Wniosek Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie”: polskie święta na Wschodzie. Całkowity koszt realizacji zadania – 78 000 zł, postulowana kwota dotacji – 78 000 zł. Prezydium wyraziło zgodę na dopuszczenie wniosku do poddania go procedurze.
- Wniosek Fundacji „Oświata Polska za Granicą”: program TV „Zielona wyspa”. Całkowity koszt realizacji zadania – 85 178 zł, postulowana kwota dotacji – 85 178 zł. Prezydium wyraziło zgodę na dopuszczenie wniosku do poddania go procedurze.
- Wniosek Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” w Warszawie: pomoc Polonii i Polakom za granicą w br. (nowe przedsięwzięcia). Całkowity koszt realizacji zadania – 544 232 zł, postulowana kwota dotacji – 380 854 zł. Prezydium wyraziło zgodę na dopuszczenie wniosku do poddania go procedurze.

- Wniosek Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” w Warszawie: pomoc Polonii i Polakom za granicą w br. (dodatkowe środki). Całkowity koszt realizacji zadania – 2 404 214 zł, postulowana kwota dotacji – 293 121 zł. Prezydium wyraziło zgodę na dopuszczenie wniosku do poddania go procedurze.

II. Sprawy różne

- Prezydium Senatu, po zapoznaniu się z pismem Fundacji Ośrodka KARTA w Warszawie w sprawie zmiany w kosztorysie zadania „XX wiek na Zaolziu. Projekt dokumentacyjno-wydawniczy, upowszechniający wspólną polsko-czeską historię na Śląsku Cieszyńskim”, wyraziło zgodę na tę propozycję i zmianę uchwały z 16 września br. w sprawie zlecenia tego zadania (zmniejszenie przyznanej dotacji o 4858 zł).

Podczas posiedzenia wyrażono zgodę na udzielenie trzem senatorom urlopu od wykonywania obowiązków senatorskich.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski poinformował o swoim spotkaniu z przedstawicielami Instytutu Pamięci Narodowej, dotyczącym podjęcia przez Senat uchwały okolicznościowej, upamiętniającej postać Stefana Korbońskiego i zorganizowania odpowiedniej wystawy.

Prezydium zapoznało się także z informacją szefa Kancelarii Senatu minister Ewy Polkowskiej o przebiegu prac w Sejmie nad budżetem Kancelarii Senatu.

Z prac komisji senackich

4 listopada 2008 r.

Podczas posiedzenia **Komisji Ustawodawczej** przeprowadzono pierwsze czytanie projektu uchwały o uczczeniu 90. rocznicy odzyskania niepodległości.

W imieniu wnioskodawców – grupy senatorów – projekt przedstawił wicemarszałek Zbigniew Romaszewski.

W dyskusji senatorowie Grażyna Sztark, Krzysztof Kwiatkowski i Bohdan Paszkowski podkreślali potrzebę wskazania wśród twórców odzyskania niepodległości również Wincentego Witosa i Wojciecha Korfanteo. Pozostałe poprawki zgłaszane przez senatorów miały charakter stylistyczny i językowy.

Senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które nie zgłosiło żadnych uwag do przedstawionego projektu uchwały.

Senator K. Kwiatkowski, przewodniczący obradom, zgłosił wniosek o przyjęcie przedstawionego projektu uchwały wraz z poprawkami. Komisja przyjęła ten wniosek jednogłośnie. Do przedstawienia sprawozdania komisji podczas posiedzenia plenarnego Izby został wybrany senator B. Paszkowski. Zaproponuje on wprowadzenie poprawki do projektu uchwały zgłoszonej przez wnioskodawców, polegającej na zmianie tytułu uchwały: „w 90. rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę” oraz nadaniu treści uchwały nowego brzmienia, uwzględniającego poprawki senatorów.

Tego samego dnia Komisja Ustawodawcza rozpatrzyła wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 1 lipca br., dotyczący ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji.

Orzeczenie omówiła przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego Katarzyna Konieczko. Jak wyjaśniła, trybunał stwierdził niezgodność z konstytucją art. 4 ust. 1, 3 i 5 ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji w zakresie, w jakim przepisy te określają tryb wyboru oraz odwołania rady pracowników w zależności od przynależności pracowników do reprezentatywnej organizacji związkowej. Trybunał Konstytucyjny zdecydował się w tym wypadku na odsunięcie w czasie terminu utraty mocy obowiązującej zakwestionowanych przepisów o 12 miesięcy od daty publikacji wyroku, czyli od 8 lipca 2009 r.

Jak poinformowała K. Konieczko, wyrok nie został do tej pory wykonany i żaden podmiot nie wystąpił z inicjatywą ustawodawczą mającą na celu jego wykonanie. Jej zdaniem, celowe jest podjęcie przez komisję inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Mając na uwadze wywody trybunału, zawarte w uzasadnieniu wyroku, oraz cele nakreślone we wstępie do dyrektywy 2002/14/WE, której wykonaniu miała służyć powołana ustawa, można postawić tezę, że nie ma potrzeby angażowania organizacji związkowych w wybór rady pracowników jako organu przedstawicielstwa pracowniczego, uprawnionego do pozyskiwania stosownych informacji od pracodawcy i przekazywania mu poglądów oraz prowadzenia z nim dialogu w imieniu załogi. Według legislatorki, wystarczające jest pozostawienie samego trybu „załogowego”, gdyż jedynie on umożliwia osiągnięcie pełnej reprezentatywności rady pracowników. Dlatego, w opinii K. Konieczki, zasadne jest uchylenie nie tylko art. 4 ust. 1, 3 i 5 ustawy o informowaniu pracowników oraz funkcjonalnie związanych z tymi przepisami art. 4 ust. 2 oraz art. 4 ust. 6 tej ustawy, ale także pozostałych przepisów odnoszących się do funkcji, jaką aktualnie pełnią organizacje związkowe w powoływaniu rady pracowników, liczby wybieranych przez nie pracowników, zasad działania rady wyłonionej w trybie „związkowym” albo „mieszanym”, oraz ustania członkostwa w radzie pracowników osób wybranych w jednym z tych trybów (art. 3 ust. 2, 3 i 4, art. 5 ust. 1 pkt 4, art. 6 pkt 2, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 2 pkt 1 i art. 12 ust. 3 i 4) oraz definicji organizacji związkowej (art. 2 ust. 1). W konsekwencji wyżej wskazanych zmian należałoby dokonać również usunięcia pustych już odesłań ustawowych.

W rezultacie zmieniony art. 4 ust. 4 ustawy o informowaniu pracowników wyznaczy w istocie nowe zasady wyboru rady pracowników zamiast trzech trybów, jakie przewidziano w ustawie z 7 kwietnia 2006 r., pozostawiony zostanie jedynie tryb „załogowy”, ustanowiony mocą powołanej normy.

Jak stwierdziła przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego, projekt inicjatywy ustawodawczej musi również zawierać przepisy intemporalne. W tym wypadku wyrażałyby się one w skróceniu kadencji dotychczasowych rad pracowników, wybranych w jednym z niekonstytucyjnych trybów, przy równoczesnym wskazaniu terminu, w jakim powinno dojść do wyboru nowych rad zgodnie ze zmienionymi zasadami.

Po zapoznaniu się z informacją senackiego biura legislacyjnego, dotyczącą wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 1 lipca br. odnośnie do ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji, przewodniczący Komisji Ustawodawczej senator K. Kwiatkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu wykonanie tego wyroku. W głosowaniu komisja jednomyślnie przyjęła przedstawiony wniosek. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy realizującej rozpatrzone wyrok trybunału została upoważniona senator G. Sztark.

Tego samego dnia Komisja Ustawodawcza przeprowadziła także pierwsze czytanie projektu uchwały o ogłoszeniu roku 2009 Rokiem Polskiej Demokracji, skierowanego przez marszałka Senatu 29 października br., i zgodnie z art. 84a ust. 3 regulaminu Izby przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

W imieniu wnioskodawców projekt uchwały przedstawiła wicemarszałek Krystyna Bochenek, wyjaśniając okoliczności i genezę jego powstania.

Podczas rozpatrywania projektu senatorowie dostrzegli konieczność wprowadzenia kilku zmian o charakterze stylistycznym i językowym, z którymi zgodziła się wicemarszałek K. Bochenek.

W głosowaniu Komisja Ustawodawcza jednomyślnie zgodziła się na wprowadzenie poprawki do tekstu projektu uchwały, zgłoszonego przez wnioskodawców, zgodnie z którą otrzymała ona następujące brzmienie:

„Mija 90. rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości, a 4 czerwca 2009 r. upłynie 20 lat od wyborów, które oznaczały powrót Rzeczypospolitej Polskiej do rodziny krajów demokratycznych. Do istnienia został przywrócony Senat. Wybory do Senatu w 1989 r. były w pełni wolne i demokratyczne. Ich wynik jednoznacznie dowiódł, że Polacy chcą sami decydować o swoim losie.

System narzucony nam po II wojnie światowej wywołał w dwóch pokoleniach Polaków tęsknotę za prawdziwą wolnością, której demokracja jest jedyną rękojmą. Pragnienie wolności nigdy w naszym narodzie nie zgasło. Gdy tylko pojawiła się szansa na jego spełnienie, została wykorzystana przez Polaków jak najlepiej.

Nie mogło być inaczej w kraju, którego nazwa od wieków symbolizowała przywiązanie do demokratycznych ideałów; kraju, którego naród, odrzucając nacjonalistyczny egoizm, umieszczał na sztandarach hasło «Za wolność waszą i naszą».

My nie zapominamy, że to głos Polaków, którzy od Strajku Sierpniowego wyraźnie i donośnie formułowali program powrotu do europejskiej wspólnoty, zburzył mur dzielący Europę.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej ogłasza rok 2009 Rokiem Polskiej Demokracji.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do wszystkich obywateli Rzeczypospolitej Polskiej o pielęgnowanie demokratycznych tradycji i szerzenie demokratycznych obyczajów w życiu społecznym.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zachęca władze państwowe i samorządowe do podejmowania inicjatyw sprzyjających ugruntowaniu demokratycznych reguł postępowania. Senat uznaje, że poszanowanie demokracji jest istotnym elementem polskiej racji stanu na arenie międzynarodowej.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej apeluje do nauczycieli, wychowawców młodych Polaków o kształtowanie postaw demokratycznych wśród pokolenia, które będzie decydowało o przyszłości Polski.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej jest przekonany, że za utrzymanie i rozwój demokratycznych norm jesteśmy odpowiedzialni wszyscy, więc ich propagowanie powinno być naturalnym zadaniem mediów. Wszelkie wartości kształtujące demokrację, w tym także dotyczące wolności słowa, powinny być traktowane z powagą i odpowiedzialnością.

Polskość, polska kultura, obyczaje i historyczna pamięć są nierozdzielnie związane z demokracją. Uważamy przeto, że Rok Polskiej Demokracji powinien być czasem umacniania naszych demokratycznych tradycji.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski»”.

Ustalono, że w imieniu Komisji Ustawodawczej nowe brzmienie projektu uchwały o ogłoszeniu roku 2009 Rokiem Polskiej Demokracji zarekomenduje Izbie senator K. Kwiatkowski.

* * *

Podczas wspólnego posiedzenia **Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich** oraz **Komisji Ustawodawczej** odbyło się pierwsze czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

W posiedzeniu uczestniczyli dyrektor i wicedyrektor Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu Roman Kapeliński i Adam Niemczewski.

Projekt uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu przedstawiła senator Grażyna Sztark. Zmierzał on do ustanowienia Komisji Ochrony Środowiska i Infrastruktury poprzez wyodrębnienie z dotychczasowej Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska oraz Komisji Gospodarki Narodowej, które stałyby się odpowiednio komisjami: Gospodarki Narodowej oraz Rolnictwa. W zakresie prac nowej komisji znalazłyby się: ochrona i kształtowanie środowiska, ochrona zasobów naturalnych, gospodarka wodna, geologia, leśnictwo i gospodarka leśna, łowiectwo, edukacja ekologiczna, gospodarka finansowa państwa w zakresie ochrony środowiska, atomistyka i ochrona radiologiczna, współpraca z zagranicą w zakresie ekologii, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, budownictwo, transport, łączność, informatyzacja, gospodarka morska.

Jak podnoszono w uzasadnieniu projektu, propozycja wprowadzenia takiego rozwiązania jest spowodowana dużym obciążeniem pracą dotychczasowych komisji: Rolnictwa i Ochrony Środowiska oraz Gospodarki Narodowej, a także trudnościami w należyтым zajmowaniu się sprawami ochrony środowiska w powiązaniu z problemami rolnictwa.

Przewodniczący Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich senator Piotr Zientarski zgłosił poprawki do tego projektu. Zawierały one propozycję powołania dwóch nowych stałych komisji senackich – Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Środowiska. Kolejna istotna poprawka dotyczyła oświadczeń senatorskich. Senator P. Zientarski wniósł, aby składane na końcu posiedzenia oświadczenia senatorskie nie mogły służyć podjęciu interwencji, o której mowa w art. 20 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora. Każdy senator mógłby wygłosić w trakcie tego samego posiedzenia tylko jedno oświadczenia senatorskie. Następną poprawką polegała na dodaniu do Regulaminu Senatu przepisów regulujących tryb rozpatrywania petycji składanych do Senatu i jego organów.

Wśród pozostałych proponowanych zmian znalazło się doprecyzowanie przepisu dotyczącego wniosków mniejszości: jest nim wniosek, który był poddany pod głosowanie i uzyskał co najmniej 2 głosy poparcia albo został wykluczony przez przyjęcie innego wniosku, ale uzyskał poparcie co najmniej 2 senatorów.

Inna poprawka autorstwa senatora P. Zientarskiego odnosiła się do przepisów działu X Regulaminu Senatu, dotyczącego postępowania w sprawie ogólnokrajowego referendum.

W trakcie dyskusji senatorowie: Krzysztof Kwiatkowski, Piotr Ł.J. Andrzejewski, Zbigniew Romaszewski negatywnie oceniali poprawkę dotyczącą wygłaszania oświadczeń senatorskich. W wyniku dyskusji senator P. Zientarski wycofał ją.

Kontrowersje budziło też dodanie przepisów dotyczących rozpatrywania petycji. Zdaniem senatorów, najpierw należy uchwalić ustawę o petycji, a następnie przepisy rangi regulaminowej. Po dyskusji senator P. Zientarski wycofał również tę poprawkę.

Wicemarszałek Z. Romaszewski zaproponował, aby do zakresu przedmiotowego Komisji Środowiska z zakresu Komisji Gospodarki Narodowej przenieść kwestie związane z gospodarką przestrzenną i budownictwem. Wniosek ten został jednak odrzucony przez połączone komisje.

Następnie w wyniku głosowania połączone komisje przyjęły poprawki zgłoszone przez senatora P. Zientarskiego, m.in. wnoszące o powołanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Środowiska, a także dotyczące wniosków mniejszości. Przyjęto też poprawkę, zgodnie z którą marszałek Senatu może zwrócić się do prezydenta o przedstawienie uzasadnienia do projektu postanowienia o zarządzeniu referendum.

Połączone komisje przygotowały sprawozdanie, w którym wniosły o przyjęcie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu z poprawkami.

* * *

Podczas wspólnego posiedzenia **Komisja Ustawodawcza** oraz **Komisja Praw Człowieka i Praworządności** rozpatrywały ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

W posiedzeniu uczestniczyli podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Zbigniew Wrona, zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjno-Prawnego w tym resorcie Grażyna Stanek i prokurator Anita Kołakowska z tego departamentu, a także Roman Bebak – prokurator w Departamencie Centrum Ogólnopolskich Rejestrów Sądowych. Obecna była też Beata Mandyliś z Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

Projekt nowelizacji ustawy przedstawił wiceminister Z. Wrona. Wprowadza ona do kodeksu postępowania karnego zmiany zwiększające gwarancje procesowe, dotyczące zatrzymania i tymczasowego aresztowania, a także zmiany odnoszące się do podstaw przedłużania tymczasowego aresztowania. Projekt stanowi część bloku ustaw określanych jako pakiet dla przedsiębiorczości. Chodzi o to, aby proces karny nie dezorganizował bardziej niż to konieczne działalności gospodarczej i nie wywoływał negatywnych społecznie i gospodarczo skutków.

W dyskusji głos zabrali wiceminister Z. Wrona oraz senatorowie Stanisław Piotrowicz, Leon Kieres, Krzysztof Kwiatkowski, Zbigniew Romaszewski, Bohdan Paszkowski i Krzysztof Piesiewicz.

Przedstawicielka Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu nie zgłaszała uwag o charakterze legislacyjnym, nie mieli ich również senatorowie.

Przewodniczący obradom przedstawił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Został on przyjęty jednomyślnie, ośmioma głosami.

Postanowiono, że stanowisko połączonych komisji na posiedzeniu plenarnym przedstawi Izbie senator S. Piotrowicz.

* * *

Senatorowie z **Komisji Gospodarki Narodowej** zapoznali się z informacją Ministerstwa Skarbu Państwa na temat sytuacji stoczni polskich.

Informację przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik. W posiedzeniu wzięli także udział dyrektor Departamentu Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji II w tym resorcie Małgorzata Dobczyńska, wiceprezes Agencji Rozwoju Przemysłu SA Jacek Goszczyński oraz radca ministra w Departamencie Polityki Integracyjnej Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej Adam Ambroziak.

Wiceminister Z. Gawlik omówił sytuację polskich morskich stoczni produkcyjnych. Zgodnie z przyjętą przez Radę Ministrów 31 sierpnia 2006 r. „Strategią dla sektora stoczniowego (morskie stocznie produkcyjne) w latach 2006–2010”, głównym kierunkiem działań wobec polskiego sektora stoczniowego stało się pozyskanie inwestorów dla procesu prywatyzacji. Ze względu na toczące się od 1 czerwca 2005 r. postępowanie wyjaśniające, dotyczące udzielenia po 1 maja 2004 r. pomocy publicznej Stoczni Gdynia SA, Stoczni Szczecińskiej

Nowa Sp. z o.o. (SSN) oraz Stoczni Gdańsk SA, Komisja Europejska także wskazała na konieczność przeprowadzenia prywatyzacji.

Jak przypomniał wiceminister skarbu państwa, 16 lipca br. Komisja Europejska odroczyła podjęcie ostatecznej decyzji w ramach postępowania wyjaśniającego, dotyczącego udzielonej pomocy publicznej dla morskich stoczni produkcyjnych, w związku z formalnym zobowiązaniem rządu polskiego do przedstawienia do 12 września br. alternatywnych planów restrukturyzacji dla stoczni, zgodnie z zasadami udzielania pomocy publicznej, przyjętymi w wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw 2004/C 244/02.

12 września br. strona polska przekazała Komisji Europejskiej finalne wersje programów restrukturyzacji, przygotowanych przez inwestorów – plan restrukturyzacji Nowej Stoczni Gdańsk – Gdynia oraz program restrukturyzacji Stoczni Szczecińskiej Nowa Sp. z o.o. Ponadto z inwestorami podpisano umowy dotyczące kluczowych warunków przyszłych umów prywatyzacyjnych Stoczni Gdynia SA oraz SSN i 12 września br. przekazano je do Komisji Europejskiej.

Wiceminister Z. Gawlik poinformował, że prowadząca postępowanie wyjaśniające komisarz UE ds. konkurencji Neelie Kroes, nie wydając decyzji odnośnie do złożonych planów w stosunku do Stoczni Gdynia SA oraz SSN, zaproponowała stronie polskiej inne rozwiązanie, polegające na zbyciu aktywów stoczni w trakcie prowadzenia działalności przez stocznie. Komisja oczekuje sprzedaży majątku stoczni w drodze otwartego, przejrzystego, niedyskryminującego i bezwarunkowego przetargu.

Obecnie w Ministerstwie Skarbu Państwa oraz w Agencji Rozwoju Przemysłu SA prowadzone są wzmożone prace, mające na celu przygotowanie powyższej koncepcji do realizacji w warunkach polskich. Realizacja projektu sugerowanego przez Komisję Europejską jest uzależniona od uprzednich zmian prawa.

W odniesieniu do Stoczni Gdańsk SA Ministerstwo Skarbu Państwa do końca listopada br. zamierza przekazać plan restrukturyzacji Stoczni Gdańsk SA z zastrzeżeniem złożenia ostatecznej wersji planu przez inwestora.

W trakcie dyskusji z przedstawicielami Ministerstwa Skarbu Państwa senatorowie poruszali kwestie dotyczące planów rządu odnośnie do utrzymania funkcjonowania stoczni, pracowników stoczni, restrukturyzacji stoczni i rozmów z inwestorami, a także zakwestionowania przez Komisję Europejską pomocy publicznej dla stoczni.

W swoim wystąpieniu wiceminister Z. Gawlik podkreślił, że już od grudnia ub.r. stocznie są utrzymywane dzięki wsparciu finansowemu państwa. Obecnie opracowywane są projekty ustaw dotyczące m.in. restrukturyzacji stoczni oraz osłon dla pracowników.

Same plany restrukturyzacji stoczni nie były kwestionowane przez Komisję Europejską. Zastrzeżenia budziła natomiast wieloletnia pomoc publiczna udzielana stoczniom przez państwo polskie. Miało to wpływ na decyzję, którą 12 maja br. podjął inwestor Amber Sp. z o.o. Poinformował on, że odstępuje od dalszych negocjacji w sprawie zakupu udziałów Stoczni Szczecińskiej Nowa Sp. z o.o. oraz rezygnuje z uczestnictwa w procesie prywatyzacji Stoczni Gdynia SA. Jeszcze w maju br. minister skarbu państwa podjął działania mające na celu pozyskanie nowych inwestorów. W ich wyniku we wrześniu br. podpisano dwie umowy:

- umowę w sprawie kluczowych warunków sprzedaży udziałów Stoczni Szczecińskiej Nowa Sp. z o.o. inwestorowi Mostostal Chojnice SA oraz przekazano Komisji Europejskiej finalną wersję programu restrukturyzacji;
- umowę z ISD Stocznia Sp. z o.o., dotyczącą kluczowych warunków przyszłej umowy prywatyzacyjnej spółki Stocznia Gdynia SA, oraz przekazano Komisji Europejskiej finalną wersję planu restrukturyzacji, przygotowaną przez tego inwestora. Plan ten został przygotowany dla projektu połączonych stoczni Gdańsk i Gdynia.

Podczas posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej wiceprezes Agencji Rozwoju Przemysłu SA J. Goszczyński poinformował m.in., że w wypadku Stoczni Gdańsk SA proces przekształceń własnościowych realizowała agencja. Większościowy pakiet akcji Stoczni Gdańsk SA znalazł się w rękach Grupy ISD Polska Sp. z o.o. Od stycznia br. ISD we współpracy z wła-

dziami polskimi nawiązał kontakty z Komisją Europejską celem przygotowania i przedstawienia jej planu restrukturyzacji Stoczni Gdańsk SA. Komisja Europejska wyraziła jednak oczekiwania trudne do zaakceptowania, dotyczące m.in. pomocy publicznej i ograniczenia zdolności produkcyjnych. Grupa ISD, zainteresowana jednocześnie nabyciem akcji Stoczni Gdynia SA, przygotowała plan restrukturyzacji połączonych Stoczni Gdańsk – Gdynia. Inwestor przygotował także plan restrukturyzacji Stoczni Gdańsk SA, który został złożony 30 września br. w Ministerstwie Skarbu Państwa. Obecnie prowadzone są rozmowy z inwestorem na temat tego planu, w szczególności dotyczące wielkości udziału własnego, wielkości nakładów inwestycyjnych, ewentualnej pomocy publicznej oraz środków kompensujących i związanych z nimi ograniczeń zdolności produkcyjnych.

Podsumowując obrady, senator Kazimierz Kleina stwierdził, że Komisja Gospodarki Narodowej po wysłuchaniu informacji Ministerstwa Skarbu Państwa zapoznała się z aktualną sytuacją stoczni polskich.

W drugiej części posiedzenia senatorowie przystąpili do rozpatrzenia ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o rachunkowości. Opinię na temat sejmowej nowelizacji, uchwalonej na podstawie projektu poselskiego, przedstawiła podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Chojna-Duch. Ustawa określa wymogi, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o certyfikat księgowy, i dotyczy możliwości jego uzyskania. Certyfikat księgowy to uprawnienie do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych bez przystępowania do egzaminu przez osoby z odpowiednią praktyką i wykształceniem.

Zgodnie z sejmową nowelą, certyfikat księgowy będzie mogła uzyskać osoba z trzyletnią praktyką w księgowości i wykształceniem magisterskim o specjalności rachunkowości, uzyskanym na uczelni (w jednostce) mającej uprawnienia do nadawania stopni doktora nauk ekonomicznych. Certyfikat bez egzaminu będzie również przyznawany osobom posiadającym trzyletnią praktykę w księgowości i wykształcenie magisterskie lub równorzędne oraz studia podyplomowe z rachunkowości, ukończone na uczelni mogącej nadawać stopnie doktora nauk ekonomicznych.

Autorzy proponowanych rozwiązań uważają, że będą one korzystne dla przedsiębiorstw, ponieważ zwiększą liczbę podmiotów zajmujących się świadczeniem usług księgowych.

Podczas posiedzenia komisja zapoznała się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które zgłosiło uwagi o charakterze legislacyjnym, redakcyjnym, a także ogólnym. Po doprecyzowaniu wiceminister E. Chojna-Duch poparła uwagi przedstawione przez biuro.

W dyskusji senatorowie pytali m.in. o obecne wymogi dotyczące usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych

Senator K. Kleina zgłosił poprawki zaproponowane w opinii senackiego biura legislacyjnego. W głosowaniu wszystkie zgłoszone zmiany zostały przyjęte przez komisję. Ogółem poparcie uzyskało 13 poprawek. Na sprawozdawcę stanowiska Komisji Gospodarki Narodowej w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o rachunkowości wybrano senatora Stanisława Bisztygę.

Następnie przystąpiono do rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego oraz ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego.

Opinię o sejmowej nowelizacji, uchwalonej na podstawie projektu poselskiego, przedstawiła wiceminister finansów E. Chojna-Duch. Nowela przesuwająca na 1 stycznia 2012 r. termin wejścia w życie zapisów zmniejszających z 0,6% do 0,25% wysokość rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej.

W dyskusji uwag o charakterze legislacyjnym nie zgłoszili ani przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego, ani senatorowie. W związku z tym przewodniczący obradom senator K. Kleina zgłosił wniosek o przyjęcie rozpatrywanej ustawy bez poprawek.

W głosowaniu wniosek poparło 11 senatorów, 3 było przeciwnych, a 1 osoba wstrzymała się od głosu. Ustalono, że przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego oraz ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego w imieniu komisji zarekomenduje Izbie senator Andrzej Owczarek.

Podczas posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej rozpatrzono także ustawę o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Przedstawił ją wiceprezes Rządowego Centrum Legislacyjnego Jacek Krawczyk. Jak poinformował, nowelizacja wykonuje orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wskazujące, że instruktorem może być osoba niekarana wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym, a nie jak dotychczas – również za wykroczenie.

Do sejmowej noweli żadnych uwag o charakterze legislacyjnym nie zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

W trakcie dyskusji senatorowie pytali m.in. o dane statystyczne oraz o uregulowania dotyczące pracowników ochrony będących w takiej samej sytuacji prawnej jak instruktorzy. Odpowiedzi na pytania senatorów udzielał wiceprezes J. Krawczyk.

W wyniku głosowania, na wniosek senatora K. Kleiny, komisja opowiedziała się jednomyślnie za przyjęciem bez poprawek ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Na sprawozdawcę komisji na posiedzeniu plenarnym Izby wybrano senatora Antoniego Motyczkę.

Na zakończenie posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Prowadzący obrady senator K. Kleina poinformował, że mimo iż marszałek Senatu nie skierował nowelizacji sejmowej do Komisji Ustawodawczej, postanowiła ona z własnej inicjatywy zająć się nią ze względu na zobowiązania nakładane na przedsiębiorców. Jak stwierdził senator, regulamin Izby dopuszcza takie działanie komisji.

Ustawę, uchwaloną na podstawie projektu wniesionego przez rząd, omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Bernard Błaszczuk. Nowela dostosowuje polskie prawo do wymagań Unii Europejskiej. Zobowiązuje m.in. ministra środowiska do wydania – w porozumieniu z ministrem gospodarki – rozporządzenia określającego roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektrotechnicznego pochodzącego z gospodarstw domowych. Wprowadzający na rynek sprzęt elektryczny i elektroniczny będą zobowiązani do prowadzenia kampanii edukacyjnych oraz przeznaczania na nie co najmniej 0,1% swoich przychodów, osiągniętych w danym roku kalendarzowym.

Przedstawiciel biura legislacyjnego poinformował o stanowisku Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, rekomendującej wprowadzenie poprawek do ustawy. Senator Witold Idczak zgłosił wniosek o poparcie tego stanowiska przez Komisję Gospodarki Narodowej.

W dyskusji senatorowie pytali m.in. o obciążenia przedsiębiorców kosztami kampanii edukacyjnej, o podmiot uprawniony do prowadzenia tej kampanii oraz roczne limity zbiórki zużytego sprzętu, a także przygotowanie infrastrukturalne w tym zakresie.

Uczestniczący w posiedzeniu przedstawiciele organizacji skupiających przedsiębiorców wskazywali na zbyt duże, ich zdaniem, obciążenia oraz zapisy nierówno traktujące podmioty.

Na pytania i wątpliwości senatorów oraz przedstawicieli przedsiębiorców odpowiadali wiceminister B. Błaszczuk i posłanka sprawozdawczyni Jolanta Hibner.

Senator K. Kleina przypomniał, że komisja nie może przyjąć oficjalnego stanowiska w sprawie sejmowej nowelizacji. Zaproponował natomiast, aby senatorowie po wysłuchaniu opinii przedstawionych na posiedzeniu przemysleli zawarte w nich uwagi i ewentualnie zgłosili poprawki na posiedzeniu plenarnym. Senatorowie zgodzili się z przedstawioną propozycją.

* * *

Komisja Zdrowia zebrała się na swym posiedzeniu w celu rozpatrzenia ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Gośćmi senatorów byli główny inspektor sanitarny Andrzej Wojtyła, jego zastępcy Przemysław Biliński i Jan Orgelbrand oraz konsultant krajowy ds. epidemiologii Andrzej Zieliński z Państwowego Zakładu Higieny.

Sejmową nowelizację, uchwaloną z przedłożenia rządowego, omówił wiceminister A. Wojtyła. Jak podkreślił, zastępuje ona dotychczasową ustawę o chorobach zakaźnych i zakaże-

niach z 6 września 2001 r. Zaakcentował, że w związku z pojawiającymi się w ostatnich latach zagrożeniami zdrowia publicznego i ze względu na szczególnie niebezpieczne choroby zakaźne należało wprowadzić nowe rozwiązania systemowe. Główny inspektor sanitarny zwrócił uwagę, że nowe przepisy umożliwiają koordynację działań organów administracji i służb sanitarnych, monitorowanie systemu nadzoru epidemiologicznego w Polsce, a także szybkie reagowanie na zagrożenia epidemiologiczne.

Senatorowie zapoznali się też z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, w której przedstawiono uwagi do ustawy sejmowej i zaproponowano wprowadzenie poprawek o charakterze redakcyjnym i porządkującym. Zgłoszone uwagi uzyskały akceptację senatorów i przedstawicieli resortu zdrowia. Senator Zbigniew Pawłowicz zaproponował poprawki doprecyzowujące przepisy ustawy, m.in. dotyczące rozszerzenia o obowiązek określenia kryteriów rozpoznawania choroby szczególnie niebezpiecznej i wysoce zakaźnej delegacji ustawowej, zawartej w art. 3 ust. 4, a także ujednoczenia w art. 41 w ust. 4 i 5 nazwy zakażenia. Poprawka merytoryczna, zaproponowana w art. 5 ust 1, obejmuje zmianę zapisu pkt 7 – osoby, które przebywają na terytorium Polski są zobowiązane do udzielania informacji oraz niezbędnych danych podmiotom sprawującym nadzór epidemiologiczny. Zmiana art. 21 ust. 1 natomiast dotyczy zgłaszania niepożądanych odczynów poszczepiennych w ciągu 24 godzin od powzięcia podejrzenia jego wystąpienia, a nie 15 dni, jak zapisano w wersji sejmowej. W głosowaniu Komisja Zdrowia przyjęła jednomyślnie wnioski przedstawione w trakcie dyskusji.

Senator Stanisław Karczewski zaproponował przyjęcie poprawki do art. 26, dotyczącej rozszerzenia katalogu osób rozpoznających zakażenie i zobowiązanych do pouczenia chorego o środkach służących zapobieganiu przeniesieniu zakażenia na inne osoby. W wyniku głosowania ten wniosek uzyskał jednomyślne poparcie komisji.

Całość ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi wraz z 8 poprawkami przyjętymi wcześniej Komisja Zdrowia zaakceptowała jednomyślnie. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Z. Pawłowicza.

* * *

Na wspólnym posiedzeniu zebrały się **Komisja Gospodarki Narodowej, Komisja Praw Człowieka i Praworządności** oraz **Komisja Ustawodawcza**.

Senatorowie przystąpili do rozpatrywania ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Podczas rozpatrywania sejmowej nowelizacji, uchwalonej na podstawie projektu wniesionego przez Radę Ministrów, rząd reprezentował wiceminister sprawiedliwości Zbigniew Wrona, któremu towarzyszył wicedyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w tym resorcie Jan Bołonkowski. Obecni byli także przedstawiciele Związku Banków Polskich i Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” oraz Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W Sejmie projekt poparło 270 posłów, przeciw było 135, a jedna osoba wstrzymała się od głosu. Regulacja wprowadza możliwość upadłości konsumenckiej wobec osób fizycznych, które nie są przedsiębiorcami. Z upadłości konsumenckiej będzie można skorzystać raz na 10 lat w wypadku, gdy zadłużenie powstało z przyczyn niezależnych od dłużnika, np. na skutek zdarzeń losowych (przewlekłe choroby, wypadki, niezawiniona utrata pracy). O jej ogłoszeniu będzie decydował sąd. Na wniosek upadłego sąd będzie orzekał o planie spłat wiarygodności. Okres ten nie powinien przekroczyć pięciu lat, może jednak zostać przedłużony o dwa lata. W okresie spłat dłużnik nie będzie mógł robić zakupów z odroczonym terminem płatności lub na raty.

Sąd będzie mógł zwiększyć zakres spłat dłużnika w razie poprawy jego sytuacji materialnej. Chodzi o wypadki nadzwyczajne, na przykład otrzymanie darowizny, spadku czy wygranej w grach losowych.

Zgodnie z sejmową nowelizacją, koszty postępowania upadłościowego dla osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej będą niższe niż w wypadku przedsiębiorców. Opłata za wszczęcie postępowania wyniesie 200 zł.

W opinii ustawodawcy, jest to ustawa, która ma nie tylko rozwiązywać problemy konsumentów i dawać im szansę powrotu do normalnego funkcjonowania w społeczeństwie, ale też pomagać rozwiązywać problemy po stronie przedsiębiorców, czyli wierzycieli.

Sejm przyjął ustawę o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w wersji zaproponowanej przez rząd, odrzucając poprawki poselskie.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym.

W dyskusji, w której głos zabrali senatorowie: Jan Wyrowiński, Kazimierz Kleina, Krzysztof Kwiatkowski, Stanisław Iwan, Leon Kieres, Łukasz Abgarowicz i Krzysztof Piesiewicz, wyrażano obawę, że z uwagi na charakter proponowanych zmian, a także w celu zapewnienia rzetelności procesu legislacyjnego konieczne jest dokładne zaznajomienie się z materiałą rozpatrywanej ustawy oraz z opiniami nadesłanymi do komisji, m.in. Związku Banków Polskich, OPZZ i sędziego Cezarego Zalewskiego z Sądu Gospodarczego w Warszawie. W związku z tym senator L. Kieres zgłosił wniosek o odroczenie prac nad nowelizacją sejmową do następnego posiedzenia połączonych komisji, 18 listopada br.

O sporządzenie i przekazanie uwag lub opinii do przedmiotowej ustawy zwrócono się także do działających w Polsce stowarzyszeń syndyków.

* * *

Senatorowie z **Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej** zapoznali się z dodatkowymi opiniami do ustawy o służbie cywilnej.

Podczas posiedzenia wysłuchano opinii o ustawie sejmowej, którą przedstawił przewodniczący Krajowej Sekcji Pracowników Administracji Rządowej i Samorządowej NSZZ „Solidarność” Zbigniew Bartoń.

* * *

W pierwszym punkcie porządku dziennego posiedzenia **Komisji Rodziny i Polityki Społecznej** rozpatrzono ustawę o ratyfikacji Konwencji w sprawie kontaktów z dziećmi, sporządzonej w Strasburgu w dniu 15 maja 2003 r.

Cel ustawy i założenia przedmiotowej konwencji omówił wicedyrektor Departamentu Prawno-Traktatowego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Jacek Such. Konwencja, przyjęta przez Komitet Ministrów Rady Europy 3 maja 2002 r., ma służyć polepszeniu i wzmocnieniu pozycji dziecka w sytuacjach, gdy jego kontakty z jednym z rodziców lub innymi członkami rodziny są ograniczone ze względu na rozłączenie rodziny i ich zamieszkiwanie w różnych krajach. Dotyczy także ustanowienia zabezpieczeń i gwarancji prawidłowego wykonywania kontaktów dziecka z rodziną oraz bezwzłocznego i bezpiecznego powrotu dziecka do kraju po upływie okresu kontaktu z rodziną. Współpraca międzynarodowa będzie wykonywana za pośrednictwem wskazanych przez państwa organów centralnych. W wypadku Polski zostanie to powierzone Ministerstwu Sprawiedliwości. Obecnie pełni ono funkcję organu centralnego w zakresie innych konwencji dotyczących międzynarodowego obrotu prawnego w sprawach rodzinnych, w tym zwłaszcza konwencji dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę. Oświadczenie odpowiedniej treści będzie złożone przez Polskę sekretarzowi generalnemu Rady Europy wraz z instrumentem ratyfikacyjnym. Zważywszy na to, że materia regulowana w konwencji dotyczy wolności, praw i obowiązków obywatelskich określonych w konstytucji oraz spraw uregulowanych w ustawie, związanie się nimi przez Rzeczpospolitą Polską powinno nastąpić w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 konstytucji.

Podczas dyskusji senator Jan Rulewski zwrócił uwagę, że w orzecznictwie naszych sądów bardzo często zapadają wyroki dotyczące rozwodów na korzyść jednej ze stron. W zdecydowanej większości tych orzeczeń matka jest osobą sprawującą opiekę nad dzieckiem.

Obecny na posiedzeniu Komisji Rodziny i Polityki Społecznej sędzia Cezary Dziurkowski z Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Prawa Europejskiego w Ministerstwie Sprawiedliwości potwierdził, że najczęściej wyroki sądów przyznają opiekę nad dzieckiem matce. Nie wynika to jednak z prawa rodzinnego, gdzie oboje rodzice są traktowani równo. Podkreślił, że konwencja ma tylko za zadanie ułatwić kontakt rodzica z dzieckiem niezależnie o miejsca jego pobytu.

Przewodniczący komisji senator Mieczysław Augustyn zapytał o możliwość przystąpienia do omawianej konwencji krajów arabskich w związku z dużymi trudnościami w kontaktach rodziców z dziećmi urodzonymi właśnie w tych krajach. Senator Piotr Kaleta zaś zwrócił uwagę, że do konwencji nie przystąpiły jeszcze największe kraje Unii Europejskiej.

Sędzia C. Dziurkowski stwierdził, że przystąpienie Polski do konwencji ułatwi lobbowanie w Parlamencie Europejskim na rzecz maksymalnego poszerzenia grona państw sygnatariuszy tej umowy międzynarodowej. Przyczyni się także do większego oddziaływania na państwa arabskie, obecnie niechętne postanowieniom konwencji. Sędzia podkreślił też, że omawiany akt prawny jest nowoczesnym i skutecznym instrumentem chroniącym prawa obywatelskie dzieci i rodziców wobec nasilającej się emigracji zarobkowej i coraz większej liczby spraw z tego zakresu.

Rozpatrywana ustawa sejmowa nie budziła zastrzeżeń Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

W wyniku głosowania, na wniosek senatora M. Augustyna, Komisja Rodziny i Polityki Społecznej jednomyślnie opowiedziała się za przyjęciem bez poprawek ustawy o ratyfikacji Konwencji w sprawie kontaktów z dziećmi, sporządzonej w Strasburgu w dniu 15 maja 2003 r. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senator Małgorzatę Adamczak.

W drugim punkcie porządku dziennego kontynuowano rozpatrywanie ustawy o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”. Pierwsze posiedzenie w tej sprawie odbyło się 28 października br.

Celem sejmowej nowelizacji jest stworzenie podstawy prawnej do udzielania pomocy, w formie posiłków, głodnym uczniom i dzieciom korzystającym w szkole z zajęć w ramach rocznego przygotowania przedszkolnego.

Po krótkiej dyskusji przewodniczący komisji senator M. Augustyn zgłosił wniosek o wprowadzenie poprawki do rozpatrywanej noweli sejmowej, zaproponowanej przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu. Zgłoszona zmiana rozszerza krąg podmiotowy ustawy o dzieci, które odbywają obowiązkowe roczne przygotowanie przedszkolne w przedszkolach.

Zgłoszoną poprawkę poparła naczelnik w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Joanna Łukasik. Poinformowała także, że środki przewidziane na realizację programu powinny zapewnić jego wykonanie. Zaznaczyła, że program dożywiania jest realizowany sprawnie i bez zakłóceń.

W głosowaniu komisja poparła jednomyślnie wniosek o wprowadzenie poprawki, a następnie przyjęła rozpatrywaną ustawę z wraz z zaakceptowaną zmianą. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senator M. Adamczak.

Na zakończenie posiedzenia senator M. Augustyn poinformował członków komisji o ich zadaniach w pracach Komisji Rodziny i Polityki Społecznej nad ustawą budżetową na rok 2009.

* * *

Na wspólnym posiedzeniu **Komisji Gospodarki Narodowej i Komisji Ustawodawczej** rozpatrywano ustawę z 23 października br. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych.

W posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości: zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjno-Prawnego Jan Bołonkowski, sędzia Zofia Fiedorowicz i sędzia Jolanta Hencel, a także Jakub Zabielski z Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

Rozpatrywaną ustawę przedstawił wicedyrektor J. Bołonkowski. Jej projekt został przygotowany przez sejmową komisję nadzwyczajną do zmian w kodyfikacjach na podstawie projektów – rządowego i poselskiego. Celem nowelizacji jest wprowadzenie ułatwień w pro-

wadzeniu działalności gospodarczej. Przewiduje ona obniżenie minimalnego kapitału zakładowego w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością do 5 tys. zł. Obecnie limit ten wynosi 50 tys. zł. W wypadku spółek akcyjnych zaproponowano obniżenie minimalnego kapitału z obecnych 500 tys. do 100 tys. zł.

Nowelizacja znosi także obowiązek przekształcania spółki cywilnej w jawną w razie przekroczenia określonego limitu przychodów. Obecnie wspólnicy spółki cywilnej muszą przekształcić ją w spółkę jawną, jeżeli w ciągu dwóch poprzednich lat przychód przekraczał limit, powodujący konieczność prowadzenia pełnej księgowości. Pełne księgi należy zacząć prowadzić, jeżeli roczne przychody przekroczą równowartość 800 tys. euro.

Zgodnie z wprowadzonymi zmianami, spółka cywilna będzie mogła przekształcić się w spółkę jawną po zgłoszeniu do sądu rejestrowego przez wszystkich wspólników. Spółka jawna, do której wniesiono jednoosobowe przedsiębiorstwo, będzie odpowiadać za jego zobowiązania.

Rozpatrywany projekt zmian kodeksu spółek handlowych przewiduje też, że w uchwałach zgromadzenia wspólników należy określać datę wypłaty dywidendy. Jeżeli zgromadzenie wspólników tego nie zrobi, to w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością datę wypłaty dywidendy określi zarząd, a w spółkach akcyjnych – rada nadzorcza. Inna ważna zmiana przewiduje, że umowa spółki partnerskiej powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności.

Wicedyrektor J. Bołonkowski zwrócił uwagę, że rozpatrywana nowelizacja jest oczekiwana przez przedsiębiorców.

Przedstawiciel biura legislacyjnego nie zgłosił do niej uwag o charakterze legislacyjnym. Ustawa nie budziła też wątpliwości senatorów. Jedynie senator Piotr Ł.J. Andrzejewski wyraził obawy, jak zmiany kodeksu spółek handlowych wpłyną na sytuację przekształcanych szpitali. Przedstawiciel ministerstwa sprawiedliwości wyjaśnił, iż sytuację prawną szpitali przekształcanych w spółki regulują odrębne szczegółowe przepisy.

Przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej senator Kazimierz Kleina, prowadzący obrady, zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Połączone komisje przyjęły go 13 głosami, przy 1 głosie wstrzymującym się.

Na sprawozdawcę komisji na posiedzenie Senatu wybrano senatora K. Kleinę.

* * *

Podczas wspólnego posiedzenia Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Ustawodawczej rozpatrzono wnioski, zgłoszone na 20. posiedzeniu Senatu do projektu ustawy o obywatelstwie polskim.

W posiedzeniu uczestniczyli: podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Piotr Stachańczyk, dyrektor Departamentu Obywatelstwa i Repatriacji w tym resorcie Mateusz Sora, przedstawiciele Kancelarii Prezydenta RP – podsekretarz stanu Andrzej Duda, zastępca dyrektora Biura Prawa i Ustroju Andrzej Dorsz, doradca prezydenta Andrzej Stelmachowski i ekspert Krystyna Lachowicz, a także radca ministra Maciej Krych i ekspert Maria Albinia z Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Była również obecna przedstawicielka Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu Renata Bronowska.

Przewodniczący Komisji Ustawodawczej senator Krzysztof Kwiatkowski przypomniał, że w trakcie debaty na 20. posiedzeniu Senatu przedstawiono projekt ustawy, a senatorowie składali wnioski o charakterze legislacyjnym do marszałka prowadzącego obrady. Po debacie wnioski zostały zestawione przez biuro legislacyjne i przedstawione senatorom – członkom połączonych komisji.

Senator K. Kwiatkowski przypomniał, że do wniosku nr 1, zawartego w zestawieniu zgłoszonych poprawek, uwagi przygotował Urząd Komitetu Integracji Europejskiej.

Następnie głos zabrał senator sprawozdawca Andrzej Person, który omówił jeszcze raz projekt ustawy. Podkreślił też jej znaczenie jako inicjatywy senackiej, regulującej sprawę obywatelstwa polskiego w sposób kompleksowy i nowoczesny po raz pierwszy od ponad 40 lat.

Jako autor pierwszego wniosku głos zabrał senator Piotr Ł.J. Andrzejewski. Zaproponował wprowadzenie rozwiązania opcyjnego, a więc deklaracji obywatela wielu państw, w stosunku do którego będzie on wykonywał prawa i obowiązki. Podsekretarz stanu w MSWiA P. Stachańczyk zajął negatywne stanowisko wobec takiego rozwiązania. W wyniku głosowania połączone komisje odrzuciły ten wniosek. Senator Bronisław Korfanty postanowił zgłosić go zatem jako wniosek mniejszości.

Poprawki druga, trzecia i siódma zostały zaprezentowane przez senatora Leona Kieresa. Miały one charakter porządkująco-językowy, nie zgłaszano do nich żadnych zastrzeżeń. Wnioski zostały przyjęte w głosowaniu łącznym przez połączone komisje.

Wniosek czwarty, zgłoszony przez senatora P.Ł.J. Andrzejewskiego, komisje odrzuciły.

Poprawka piąta, autorstwa senatora B. Korfantego, została odrzucona przez komisje. Senator postanowił więc zgłosić ją jako wniosek mniejszości.

Wniosek szósty, zgłoszony przez senatora Zbigniewa Cichonia, komisje odrzuciły.

Poprawki ósmą i dziesiątą zaproponował i omówił senator B. Korfanty. Odniósł się do nich podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP A. Duda. Zmierzają one do znacznego ograniczenia możliwości nabycia obywatelstwa polskiego w trybie administracyjnym, zaproponowanym w projekcie. Poprawki uwzględniają jedynie bezpieczeństwa, pomijając uchodźców, dzieci z małżeństw mieszanych i cudzoziemców przebywających w Polsce legalnie od 10 lat. Wiceminister A. Duda poparł te wnioski. Wiceminister P. Stachańczyk zaś apelował o ich odrzucenie, argumentując, że w razie ich przyjęcia niemożliwa stanie się ratyfikacja Europejskiej Konwencji o Obywatelstwie. Połączone komisje postanowiły zatem odrzucić te wnioski.

Podobną decyzję komisje podjęły w sprawie poprawki dziewiątej, autorstwa senatora P.Ł.J. Andrzejewskiego. Senator B. Korfanty postanowił zgłosić ją jako wniosek mniejszości.

Poprawki jedenasta i dwunasta, zaproponowane przez senatora Piotra Zientarskiego, które powinny być głosowane łącznie, dotyczyły doprecyzowania konieczności określenia okoliczności zagrożenia państwa przy nabyciu obywatelstwa. Połączone komisje przyjęły te wnioski.

Wniosek czternasty, również autorstwa senatora P. Zientarskiego, dotyczył określenia okoliczności, gdy nie przywraca się cudzoziemcowi obywatelstwa polskiego, jeżeli stanowi to zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. Poprawka nie budziła wątpliwości, połączone komisje poparły ją więc jednogłośnie.

Wnioski: trzynasty, szesnasty i siedemnasty, zgłoszone przez senatora B. Korfantego, zostały zmienione w trybie autopoprawki. Przedstawicielka biura legislacyjnego zaproponowała kolejność głosowania. Wniosek trzynasty, senatora B. Korfantego, został poparty przez A. Stelmachowskiego, a potem jednogłośnie przyjęty przez senatorów.

Następnie głosowano nad wnioskiem nr 15A, autorstwa senatora P.Ł.J. Andrzejewskiego. Połączone komisje odrzuciły ten wniosek, a senator B. Korfanty postanowił zgłosić go jako wniosek mniejszości.

Poprawka siedemnasta, zaproponowana przez senatora B. Korfantego, dotyczyła osób zawierających związki małżeńskie z cudzoziemcem, utraty obywatelstwa i jego przywrócenia. Rząd zaproponował odrzucenie poprawki. Taką też decyzję podjęły połączone komisje.

Komisje odrzuciły także poprawkę osiemnastą, zaproponowaną przez senatora P.Ł.J. Andrzejewskiego. Senator B. Korfanty postanowił zgłosić ją jako wniosek mniejszości.

Połączone komisje zdecydowały o przyjęciu wniosku dziewiętnastego, autorstwa senatorów Romana Ludwiczuka i A. Person, popartego przez rząd.

Postanowiono, że sprawozdawcą połączonych komisji na posiedzeniu plenarnym Senatu zostanie senator A. Person.

* * *

Na swym posiedzeniu senatorowie z **Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą** zapoznali się z informacją Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa na temat remontu Cmentarza Wojennego na Monte Cassino.

Informację przedstawił sekretarz generalny rady Andrzej Przewoźnik. W posiedzeniu wzięli także udział wicedyrektor Departamentu Konsularnego i Polonii w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Wojciech Tyciński oraz dyrektor Biura Polonijnego Kancelarii Senatu Artur Kozłowski.

A. Przewoźnik stwierdził, że przeprowadzenie remontu generalnego cmentarzy żołnierzy II Korpusu Polskiego na terenie Włoch planowano na lata 2009–2010. Ze względu jednak na stan Cmentarza Wojennego na Monte Cassino przyspieszono remont na bieżący rok. Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, przy współpracy Konsulatu Generalnego RP w Mediolanie, przeprowadziła kompleksowy remont cmentarza w Bolonii. Prace na cmentarzu Monte Cassino zaplanowano na lata 2009–2010. Wymaga to jednak przygotowania dokumentacji obiektu, ekspertyz i dokumentacji przetargowej. W lipcu br. odbyło się spotkanie z udziałem przedstawicieli ambasady RP w Rzymie i prezesa Związku Polaków we Włoszech, dotyczące planowanej renowacji polskich cmentarzy w Loreto i na Monte Cassino oraz realizacji projektu budowy centrum informacyjnego przy cmentarzu na Monte Cassino.

Ustalono, że prace remontowe na cmentarzu Monte Cassino rozpoczną się w br. od renowacji rzeźby godła RP tam się znajdującej. W październiku br. na zlecenie Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa przeprowadzono inwentaryzację na cmentarzu, niezbędną do wykonania pełnej dokumentacji remontu i konserwacji, a także dokumentacji wymaganej w postępowaniu o zamówienia publiczne. W styczniu 2009 r. przeprowadzone zostanie postępowanie wyłaniające wykonawcę robót. Rada opracowała zakres prac remontowo-konserwatorskich cmentarza, przewidzianych do wykonania w latach 2009–2010, w trzech etapach. Dokonała również wstępnej kalkulacji kosztów, szacowanych na kwotę 3,5 mln zł w wypadku cmentarza na Monte Cassino, a około 2,9 mln zł w odniesieniu do cmentarza w Loreto.

A. Przewoźnik poinformował, że do Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa zgłosiło się Stowarzyszenie „Quo Vadis” z Rzeszowa z ofertą nieodpłatnej pomocy przy pracach porządkowych na cmentarzu. Rada zamierza złożyć propozycję wykonania przez stowarzyszenie prac wokół cmentarza, przy pomnikach upamiętniających polskich żołnierzy, ponieważ prace na cmentarzu będzie wykonywać firma wyłoniona w postępowaniu przetargowym.

Następnie głos zabrała senator Barbara Borys-Damięcka. Poinformowała, że będąc we Włoszech, spotykała się z przedstawicielami środowisk polskich z Sycylii, Rzymu, Kalabrii, Mediolanu, Neapolu i Turynu. Podczas tych licznych spotkań wysłuchała krytycznych uwag na temat stanu polskiego cmentarza na Monte Cassino i działalności Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w zakresie opieki nad tą nekropolią. Senator dodała, że również Polonia włoska i londyńska wykazuje głęboką troskę związaną ze złym stanem tego największego miejsca pamięci żołnierzy polskich na Zachodzie. W związku z planowanymi 18 maja 2009 r. uroczystościami 65. rocznicy bitwy pod Monte Cassino senator B. Borys-Damięcka wyraziła wątpliwość, czy będą się one odbywać w godnych warunkach. Podkreśliła, że stan polskich cmentarzy jest wizytówką Polski, która jest odpowiedzialna za zorganizowanie uroczystości.

Senator odniosła się również do kwestii braku woli współpracy ze Stowarzyszeniem „Quo Vadis”, deklarującym pomoc od bardzo dawna i wielokrotnie usiłującym spotkać się w tej sprawie z przedstawicielami rady. Jak poinformowała, odbyła rozmowę z delegacją Stowarzyszenia „Quo Vadis” w Senacie RP.

Odnosząc się do wypowiedzi senator B. Borys-Damięckiej, A. Przewoźnik stwierdził, że urząd, który reprezentuje, działa w zakresie obowiązującego prawa i podejmuje różne działania. Musi przy tym spełniać wymogi określone prawem. Dodał, że rada utrzymuje stały kontakt z przewodniczącym Związku Polaków we Włoszech i uzyskuje bieżące informacje. A. Przewoźnik zwrócił uwagę, że Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa liczy 40 osób, co ogranicza możliwości jej działania.

W dyskusji udział wzięli senatorowie: Maria Pańczyk-Pozdziej, Piotr Zientarski, Andrzej Person, B. Borys-Damięcka. Senator P. Zientarski bardzo pozytywnie ocenił działalność rady zarówno w kontekście historycznym, jak i dokumentacyjnym.

Przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych wicedyrektor W. Tyciński odniósł się do kwestii współpracy resortu i przedstawicielstw polskich za granicą z Radą Ochrony Pamięci

Walk i Męczeństwa. Podkreślił, że radą kieruje od 1992 r. osoba o dużym doświadczeniu. Współpracę z resortem spraw zagranicznych ocenił jako bardzo dobrą. Przedstawiając zakres współdziałania obu instytucji, wicedyrektor W. Tyciński poinformował, że dotyczy ono do-
 różnej opieki nad miejscami pamięci, odbywającej się najczęściej w porozumieniu z Polonią,
 oraz spraw o charakterze prawnym, np. przy okazji negocjacji umów o ochronie grobów.
 Stwierdził, że reprezentantem Polaków we Włoszech, zgodnie z zapisem statutowym, jest tamtejszy Związek Polaków. Wsluchując się w głosy innych partnerów z różnych organizacji polonijnych, należy zaś czynić wiążące uzgodnienia z jednym statutowym przedstawicielem.

12 listopada 2008 r.

Senatorowie z **Komisji Praw Człowieka i Praworządności** przystąpili do wstępnego rozpatrzenia projektu ustawy budżetowej na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji:

- część 05 – Naczelny Sąd Administracyjny,
- część 10 – Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych,
- część 06 – Trybunał Konstytucyjny,
- część 08 – Rzecznik Praw Obywatelskich,
- część 04 – Sąd Najwyższy,
- część 13 – Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,
- część 54 – Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, zał. nr 6 – plan finansowy Państwowego Funduszu Kombatantów.

W posiedzeniu wzięli udział przedstawiciele Ministerstwa Finansów i Najwyższej Izby Kontroli – Mirosława Jedynak-Maciejewska z Departamentu Budżetu Państwa i dyrektor Delegatury Warszawa Mieczysław Kosmański.

Projekty budżetów poszczególnych instytucji przedstawili:

- prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego Janusz Trzeciński, szef Kancelarii Prezesa NSA Jerzy Góral i jego zastępca Zbigniew Dyzio, główny księgowy Waldemar Maciejak,
- generalny inspektor ochrony danych osobowych Michał Serzycki i jego zastępca Andrzej Lewiński, główny księgowy GİODO Agnieszka Wiśniewska,
- prezes Trybunału Konstytucyjnego Bohdan Zdziennicki, szef Biura TK Maciej Graniecki, główny księgowy Maria Pachwicka,
- rzecznik praw obywatelskich Janusz Kochanowski, jego zastępca Stanisław Trociuk, dyrektor Biura RPO Urszula Szkodzińska, główny księgowy budżetu RPO Irena Koniuszewska,
- I prezes Sądu Najwyższego Lech Gardocki, dyrektor Biura Finansowego SN Anna Puzyniak, dyrektor Biura Prezydialnego SN Antoni Cyran,
- prezes Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Janusz Kurtyka, dyrektor generalny Bohdan Marciniak, dyrektor Biura Budżetu, Finansów i Kadr Monika Staniszevska,
- dyrektor generalny Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych Andrzej Bida, dyrektor Biura Dyrektora Generalnego Tomasz Lis, główny księgowy Zdzisława Gozdan.

13 listopada 2008 r.

Senatorowie z **Komisji Praw Człowieka i Praworządności** kontynuowali wstępne rozpatrywanie projektu ustawy budżetowej na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji. Pierwsze posiedzenie w tej sprawie odbyło się 12 listopada br.

Najpierw, w części zamkniętej posiedzenia, rozpatrzono projekty budżetów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (część 57) i Agencji Wywiadu (część 59).

Następnie senatorowie rozpatrywali część 56 projektu ustawy budżetowej, dotycząca Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Jak poinformował zastępca szefa CBA Maciej Wąsik, planowany budżet biura na rok przyszły to blisko 111 mln zł. Wiceszef CBA przypomniał, że w tym roku budżet CBA to 116 mln zł, a dwa lata temu 120 mln zł. Na rok przyszły planowano budżet w wysokości 106, 6 mln zł, rząd zwiększył tę pulę o ponad 4 mln zł, ale to i tak o 5 mln mniej niż w br.

Mniej pieniędzy będzie na wydatki majątkowe, w tym inwestycje, a planowane są remonty budynków w Białymstoku i Poznaniu. O połowę zmniejszy się też fundusz operacyjny (w br. 12 mln, w planach na 2009 r. – 6, 3 mln zł). Mniej będzie również środków na wynagrodzenia i działalność bieżącą. Obecnie w CBA zatrudnionych jest 780 funkcjonariuszy, na przyszły rok zaplanowano 888 etatów. Zdaniem M. Wąsika, żeby utrzymać się w limitach, określonych w planie budżetowym – przy założeniu, że powinien mieć rezerwę finansową dla prowadzenia polityki kadrowej – szef CBA „musiałby obniżyć pensje funkcjonariuszom”.

Obecny na posiedzeniu Komisji Praw Człowieka i Praworządności przedstawiciel NIK zwrócił uwagę, że stan zatrudnienia w CBA w ub.r. wynosił 60% planowanego, obecnie to 80%. Jego zdaniem, może to niepokoić.

Następnie Komisja Praw Człowieka i Praworządności przystąpiła do wstępnego rozpatrzenia części 42 – Sprawy wewnętrzne; zał. nr 5 – Plan finansowy modernizacji bezpieczeństwa publicznego oraz zał. nr 5 – Plan finansowy Funduszu Wsparcia Policji, a także części 43 – Wyznania religijne oraz mniejszości narodowe i etniczne.

Jak poinformował wiceminister spraw wewnętrznych i administracji Adam Rapacki, w przyszłorocznym budżecie planowane jest zwiększenie wydatków na policję, Straż Graniczną i Straż Pożarną. Wiceminister zaznaczył, że planowane zwiększenie środków ma związek z ustawą modernizacyjną. Jego zdaniem, gdyby nie ona, to trudno byłoby tym służbom przetrwać.

W przyszłym roku m.in. na policję, Straż Graniczną, Straż Pożarną, Biuro Ochrony Rządu zaplanowano kwotę 17, 5 mld zł, w tym dla policji – 9,2 mld zł. Wydatki na służby podległe MSWiA mają być wyższe w stosunku do tego roku o 8,3% (realnie, tzn. po uwzględnieniu inflacji – o 5, 3%). Największą część tej kwoty – ponad 44% – przewidziano na wynagrodzenia, ponad 32% na emerytury i renty.

Wiceminister A. Rapacki poinformował, że wzrost wynagrodzeń w bieżącym roku był wyższy niż przewidywała to ustawa modernizacyjna. „Dlatego w przyszłym roku będzie dokładnie tyle, ile w ustawie modernizacyjnej” – powiedział. I tak w policji i Straży Granicznej ma to być średnio 333 zł brutto, a w Państwowej Straży Pożarnej – 406 zł brutto.

Na program modernizacji policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Biura Ochrony Rządu zaplanowano 2, 5 mld zł. Pieniądze te mają być przeznaczone na zakup sprzętu, m.in. samochodów i kamizelek ochronnych, modernizację systemu teleinformatycznego, a także budowę i remont budynków dla potrzeb policji i Straży Granicznej.

Podczas posiedzenia senatorowie rozpatrzyli także wstępnie projekt ustawy budżetowej na rok 2009 w części 52, dotyczącej Krajowej Rady Sądownictwa, oraz w części 15 – Sądy powszechne i części 37 – Sprawiedliwość; zał. nr 5 – Plan finansowy Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej i zał. nr 5 – Plan finansowy Funduszu Rozwoju Przywieźlennych Zakładów Pracy.

Wiceminister sprawiedliwości Marian Cichosz poinformował senatorów, że w planach przyszłorocznego budżetu dla sądownictwa, prokuratury i zakładów karnych brakuje 91,5 mln zł. W części budżetowej dotyczącej sądownictwa zaplanowano wydatki w kwocie 5,4 mld zł, w części dotyczącej prokuratury i służby więziennej natomiast – 5,6 mld zł. Jest to wzrost w stosunku do roku bieżącego odpowiednio o 4,8% i 5,5%.

Zdaniem wiceministra M. Cichosza, projekt przyszłorocznego budżetu pozwala na realizację zadań w sposób minimalny. Do dobrego zrealizowania części budżetowych odnoszących się do sądownictwa, prokuratury i zakładów karnych brakuje 91,5 mln zł.

Jak zaznaczył wiceminister sprawiedliwości, w opinii resortu, należy wyrównać skutki inflacji w wynagrodzeniach urzędników sądowych, na co powinno się przeznaczyć 28,5 mln zł.

Ponadto potrzeba 6,7 mln zł na podwyżkę wynagrodzeń cywilnych pracowników więziennictwa i 17,8 mln zł na pełne zorganizowanie systemu dozoru elektronicznego, który zacznie działać we wrześniu 2009 r.

Wiceminister M. Cichosz stwierdził, że konieczne jest także zwiększenie liczby funkcjonariuszy i pracowników cywilnych w więzieniach. Ma to związek z planami oddania do użytku nowych miejsc w aresztach i zakładach karnych oraz budową nowego więzienia w Opolu Lubelskim. W tym kontekście wiceminister przypomniał wyrok Trybunału Konstytucyjnego, który uznał, że przepis kodeksu karnego wykonawczego, dopuszczający możliwość odstąpienia od wymaganych 3 m² powierzchni na jednego więźnia, jest niekonstytucyjny.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Spraw Unii Europejskiej**, zgodnie z ustawą z 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, zaopiniowała następujące projekty aktów prawnych UE.

Rozpatrzenie w trybie art. 6 ust. 1

- Wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 92/85/EWG w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią; (COM(2008) 637), sygn. Rady UE 13983/08.
Instytucja wiodąca: Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.
Referent: senator Norbert Krajczyk.
Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Marek Bucior.
Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt tego aktu prawnego.
- Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Barbadosem, Belize, Federacją Saint Kitts i Nevis, Jamajką, Królestwem Suazi, Republiką Gujany, Republiką Kenii, Republiką Konga, Republiką Madagaskaru, Republiką Malawi, Republiką Mauritiusa, Republiką Mozambiku, Republiką Surinamu, Republiką Trynidadu i Tobago, Republiką Ugandy, Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiką Wysp Fidzi, Republiką Zambii, Republiką Zimbabwe i Zjednoczoną Republiką Tanzanii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w okresie dostaw 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 oraz od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2009 r. oraz w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Indii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w tych samych okresach dostaw; (COM(2008) 622), sygn. Rady UE 14122/08.
Instytucja wiodąca: Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
Referent: senator Zdzisław Pupa.
Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Andrzej Dycha.
Komisja Spraw Unii Europejskiej postanowiła poprzeć projekt tego aktu prawnego.
- Wniosek w sprawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji; (COM(2008) 609), sygn. Rady UE 13881/08.
Instytucja wiodąca: Ministerstwo Rozwoju Regionalnego.
Referent: senator Tadeusz Gruszka.
Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Jarosław Pawłowski.
Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt tego aktu prawnego.
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 717/2007 w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej; (COM(2008) 580), sygn. Rady UE 13531/08.

Instytucja wiodąca: Ministerstwo Infrastruktury.

Referent: senator Roman Ludwiczuk.

Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Patrycja Wolińska-Bartkiewicz.

Komisja Spraw Unii Europejskiej postanowiła poprzeć projekt tego aktu prawnego.

- Zmieniony wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji o zabezpieczeniach międzynarodowych na wyposażeniu ruchomym oraz jej Protokołu dotyczącego zagadnień właściwych dla sprzętu lotniczego przyjętych wspólnie w Kapsztadzie w dniu 16 listopada 2001 r.; (COM(2008) 508), sygn. Rady UE 12135/08.

Instytucja wiodąca: Ministerstwo Gospodarki.

Referent: senator Stanisław Gorczyca.

Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Dariusz Bogdan.

Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt tego aktu prawnego.

- Decyzja Rady UE zmieniająca Załącznik III i IV Wspólnego Stanowiska 2007/140/CFSP dotyczącego środków restrykcyjnych wobec Iranu; sygn. Rady UE 13336/08.

Instytucja wiodąca: Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Referent: senator Mariusz Witczak.

Przedstawiciel rządu: wicedyrektor Departamentu Afryki i Bliskiego Wschodu Juliusz Gojło.

Komisja Spraw Unii Europejskiej postanowiła poprzeć projekt tego aktu prawnego.

- Wnioski nierozpatrywane – propozycja zaakceptowana przez komisję: w trybie art.6 ust. 1 – COM(2008) 646, COM(2008) 643, COM(2008) 631, COM(2008) 624, COM(2008) 618, COM(2008) 615, COM(2008) 613, COM(2008) 581, COM(2008) 527, COM(2008) 521, COM(2008) 522.

* * *

Na swym posiedzeniu senatorowie z **Komisji Kultury i Środków Przekazu** rozpatrzyli ustawę o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Gośćmi komisji byli podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Juliusz Engelhardt, dyrektor Departamentu Transportu Drogowego w tym resorcie Andrzej Bogdanowicz oraz poseł sprawozdawca Stanisław Żmija.

Nowelizację, uchwaloną na podstawie projektu wypracowanego przez Komisję Nadzwyczajną „Przyjazne Państwo”, przedstawił poseł sprawozdawca S. Żmija. Jej celem jest umożliwienie nadania cechy identyfikacyjnej pojazdom zabytkowym, które nie miały oryginalnie naniesionej takiej cechy. Zgodnie z intencją pomysłodawców, proponowane zmiany zmierzają również do nadania cechy identyfikacyjnej pojazdom zabytkowym, które „z różnych względów nie posiadają żadnej cechy identyfikacyjnej”.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które zgłosiło jedną poprawkę doprecyzowującą zapisy ustawy sejmowej.

Przewodniczący komisji senator Piotr Ł.J. Andrzejewski, uznając proponowaną zmianę za zasadną, poddał ją pod głosowanie. Poprawkę przyjęto jednogłośnie. Ustalono, że podczas posiedzenia plenarnego jej wprowadzenie zarekomenduje Izbie senator P.Ł.J. Andrzejewski.

W drugiej części posiedzenia Komisja Kultury i Środków Przekazu przystąpiła do wstępnego rozpatrzenia projektu ustawy budżetowej na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji:

- Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
 - dz. 921 Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, cz. 24 Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego.

Główne założenia do projektu budżetu państwa na 2009 r. dla działu 921 – Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego oraz części 24 – Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego omówili sekretarz stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego Piotr Żuchowski i dyrektor Departamentu Finansowego w tym resorcie Wojciech Kwiatkowski. Łączne wydatki budżetu państwa na kulturę i ochronę dziedzictwa narodowego, określone w projekcie budżetu

tu państwa na rok 2009, zaplanowano w kwocie 1 609 588 zł, z czego 1 205 878 tys. zł przeznaczono na wydatki bieżące, 28 049 tys. zł na wydatki majątkowe, a 123 661 tys. zł – na finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Największa część środków budżetowych dla działu 921 – Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego pozostaje w dyspozycji ministra kultury i dziedzictwa narodowego. Środki te, w wysokości 1 315 626 tys. zł, stanowią 81, 7% zaplanowanych na rok 2008 wydatków ogółem tego działu. Wydatki działu 921, będące w dyspozycji ministra kultury, w budżecie na 2009 r. wzrastają nominalnie o 10, 9%, a realnie o 8% w stosunku do ustawy budżetowej z bieżącego roku.

Dysponentami środków na kulturę i ochronę dziedzictwa narodowego są również wojewodowie. Na rok 2009 zaplanowali dla dz. 921 86 353 tys. zł, tj. 5, 4% wydatków przewidzianych w tym dziale, z czego na wydatki bieżące przeznaczyci 85 231 tys. zł. Pozostała kwota, 1 122 tys. zł, to wydatki majątkowe.

W ramach części 24 – Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego w projekcie budżetu na rok 2009 założono wydatki w łącznej kwocie 2 378 269 zł. Wykazują one wzrost nominalny o 11, 5% w stosunku do ustawy budżetowej z roku bieżącego, co przy inflacji określonej na poziomie 102, 9% daje realny wzrost o 8, 6%. W powyższej kwocie zaplanowanej dla cz. 24 wydatki bieżące stanowią 1 980 846 tys. zł, wydatki majątkowe – 268 285 tys. zł, a wydatki na finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej – 129 138 tys. zł.

Budżet państwa dla części 24 – Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego zakłada dochody budżetowe w wysokości 1 222 tys. zł.

W trakcie dyskusji senatorowie podnosili kwestie dotyczące m.in. dodatkowych dotacji na renowację cmentarza na Monte Cassino. Pytano o zasady, według których ministerstwo udziela dotacji podmiotowych, oraz o kontrolę i kryteria wydatkowania zgodne z założeniami budżetowymi. Senatorowie chcieli też wiedzieć, czy są środki budżetowe na zapewnienie funkcjonowania TVP Polonia, i jak się przedstawia kwestia dofinansowania projektu „Znaki czasu” w Toruniu.

Podczas wstępnego rozpatrzenia projektu ustawy budżetowej na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji senatorowie zapoznali się także z objaśnieniami dotyczącymi projektu dochodów i wydatków budżetowych Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na rok 2009.

W tej części posiedzenia udział wzięli członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – jej przewodniczący Witold Kołodziejski i Piotr Boroń.

Przedstawiając projekt dochodów i wydatków budżetowych na 2009 r., przewodniczący W. Kołodziejski podkreślił, że to projekt budżetu, który określa poziom kosztów, jakie trzeba ponieść, aby zrealizować ustawowe zadania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Projekt planu wydatków na rok 2009 został zaplanowany w łącznej kwocie 19 379 tys. zł i zakłada ich wzrost, w porównaniu z przewidywanym wykonaniem budżetu na rok 2008 w kwocie 14 682 tys. zł, o 4 697 tys. zł. Na wzrost planowanych wydatków w 2009 r. złożyło się m.in. niezbędne zwiększenie zatrudnienia w Biurze Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, które w ubiegłym roku była zmuszona ograniczyć o 13 etatów kalkulacyjnych.

Projekt planu dochodów budżetowych na 2009 r. został zaplanowany na łączną kwotę 16 669 tys. zł, obecnie szacuje się natomiast, że przewidywane wykonanie dochodów KRRiT w roku 2008 wyniesie około 30 693 tys. zł. Przewodniczący W. Kołodziejski, odnosząc się do planowanych dochodów budżetowych, podkreślił, że pobierane opłaty koncesyjne są to dochody, które zasilają bezpośrednio budżet państwa, a nie budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, i w różnych latach kształtują się na różnych poziomach.

Przewodniczący KRRiT zaznaczył, że sejmowa Komisja Kultury i Środków Przekazu w trakcie swoich prac ograniczyła budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji 2009 r. do kwoty około 14 600 tys. zł, co uniemożliwi prawidłowe wykonywanie nałożonych na nią zadań ustawowych.

* * *

Na swym posiedzeniu zebrała się **Komisja Gospodarki Narodowej**.

W pierwszym punkcie porządku dziennego rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Nowelizację, uchwaloną na podstawie projektu wypracowanego przez komisję sejmową, omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Juliusz Engelhardt. Ustawa umożliwi zarejestrowanie pojazdów zabytkowych poprzez nabicie numerów identyfikacyjnych w tych, w których nie były one pierwotnie naniesione.

Senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które przedstawiło jedną uwagę legislacyjną do rozpatrywanej nowelizacji sejmowej.

W związku z tym, że sejmowa nowela nie wzbudziła kontrowersji wśród senatorów, przewodniczący obradom senator Tomasz Misiak zgłosił formalnie poprawkę proponowaną przez senackie biuro legislacyjne.

W wyniku głosowania Komisja Gospodarki Narodowej jednomyślnie przyjęła przedstawiony wniosek oraz całość ustawy wraz z przyjętą poprawką. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie nowelizacji ustawy – Prawo o ruchu drogowym wybrano senatora Stanisława Jurcewicza.

Następnie rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Nowelizację, uchwaloną na podstawie projektu poselskiego, omówił wiceminister infrastruktury J. Engelhardt. Przyjęte przez Sejm rozwiązanie zmierza do uchylecia przepisów dotyczących obowiązku wydawania kierowcom z państw trzecich, którzy zdecydują się wykonywać w Polsce zawód kierowcy, karty kwalifikacji kierowcy. W zamian ustawa przewiduje zastąpienie tego dokumentu odpowiednim wpisem w prawie jazdy.

Przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego zgłosił dwie uwagi o charakterze legislacyjnym, doprecyzowujące zapisy ustawy sejmowej.

W dyskusji senatorowie interesowali się m.in. okresem obowiązywania prawa jazdy z takim wpisem, a także możliwościami jego odebrania. Na pytania senatorów odpowiadał dyrektor Departamentu Transportu Drogowego w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bogdanowicz.

Dwie poprawki zaproponowane przez biuro legislacyjne zgłosił senator Henryk Woźniak. W wyniku głosowania Komisja Gospodarki Narodowej poparła je jednomyślnie, a następnie przyjęła całość sejmowej nowelizacji wraz z zaakceptowanymi zmianami. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym wyznaczono senatora Tadeusza Gruszkę.

W trzecim punkcie porządku dziennego rozpatrywano ustawę o zmianie ustawy o indywidualnych kontaktach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw. Przyjęcie ustawy, uchwalonej z przedłożenia Rady Ministrów, rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Marek Bucior. Ustawa ma umożliwić gromadzenie większych oszczędności na indywidualnych kontaktach emerytalnych, a także zachęcić osoby, które dotychczas nie korzystały z tej formy oszczędzania, do uczestnictwa w tym systemie.

Sejm, nowelizując ustawę o indywidualnych kontaktach emerytalnych, zgodził się na dwukrotne zwiększenie dotychczasowego rocznego limitu wpłat na IKE (obecnie około 4,5 tys. zł, po nowelizacji około 9 tys. zł). Miałby on wynosić trzykrotność przeciętnego prognozowanego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej na dany rok. Trzykrotność średniego wynagrodzenia będzie ustalana na podstawie projektowanego średniego miesięcznego wynagrodzenia w projekcie budżetu albo na podstawie przewidywanego budżetowego. Limit wpłat na IKE w kolejnym roku nie może być niższy niż w roku poprzednim. Przewidziano też uelastyczenie zasad zwrotu i wypłaty pieniędzy z indywidualnych kont emerytalnych.

Obecnie, jeśli chce z nich skorzystać osoba, która nie spełnia warunków do wypłaty środków z IKE, musi rozwiązać umowę oszczędzania. Otrzymuje wtedy zwrot zgromadzonych środków, pomniejszonych o 19-procentowy podatek od dochodów kapitałowych. Po nowelizacji częściowy zwrot środków ma być możliwy bez rozwiązywania umowy, byleby został zapłacony od nich podatek. Wypłata zgromadzonego kapitału ma być również możliwa w ratach.

W 2007 r. były 915 492 indywidualne konta emerytalne, na których zgromadzono 1 864 mln zł. Jest to wzrost o ponad 40% w stosunku do 2006 r.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się z opinią senackiego biura legislacyjnego, które zgłosiło dwie uwagi o charakterze legislacyjnym, doprecyzowujące zapisy sejmowej nowelizacji.

W dyskusji senatorowie interesowali się m.in. danymi dotyczącymi liczby osób korzystających z otwartych kont emerytalnych, pytali także o ocenę stanu ich zamożności.

Odpowiedzi na pytania senatorów udzielał wiceminister M. Bucior. W swojej wypowiedzi negatywnie odniósł się do poprawek zaproponowanych przez senackie biuro legislacyjne.

Wniosek o wprowadzenie tych zmian zgłosił natomiast formalnie senator Stanisław Iwan. W głosowaniu nie uzyskały one jednak poparcie większości komisji (3 senatorów było za, 6 – przeciw, a 6 osób wstrzymało się od głosu). Wobec wyników głosowania przewodniczący obradom senator T. Misiak przedstawił wniosek o przyjęcie bez poprawek nowelizacji ustawy o indywidualnych kontaktach emerytalnych. Wniosek przyjęto 10 głosami, od głosowania wstrzymało się 6 osób. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie noweli sejmowej wybrano senatora H. Woźniaka.

Na zakończenie posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej przystąpiono do rozpatrywania ustawy o emeryturach pomostowych. Założenia ustawy, uchwalonej na podstawie projektu rządowego i wywołującej szereg kontrowersji społecznych, m.in. ze względu na ograniczenie liczby osób uprawnionych do otrzymania tego typu świadczeń, przedstawił wiceminister M. Bucior. W konsekwencji rozwiązań przyjętych przez Sejm po 1 stycznia 2009 r. na wcześniejszą emeryturę mogłoby przejść czterokrotnie mniej osób niż obecnie, a w 2020 r. uprawnienie to wygasłoby całkowicie.

Ustawa o emeryturach pomostowych zakłada, że będą one przysługiwać osobom spełniającym łącznie kilka warunków. Przede wszystkim muszą one rozwiązać stosunek pracy i być urodzone po 31 grudnia 1948 r. Przed 1 stycznia 1999 r. musiały co najmniej przez 15 lat wykonywać prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Kolejny warunek wymaga, aby przechodzący na emeryturę pomostową skończył 55 lat (kobiety) lub 60 lat (mężczyźni). Konieczny będzie też odpowiedni staż ubezpieczeniowy – 20 lat dla kobiet i 25 dla mężczyzn.

Dla pewnych grup zawodowych ustawa przewiduje łagodniejsze wymogi co do wieku emerytalnego i liczby przepracowanych lat. Są to m.in.: piloci i personel pokładowy samolotów, dokerzy, hutnicy zatrudnieni przy wielkich piecach, maszyniści. Muszą mieć oni ukończone 50 lat (kobiety) lub 55 lat (mężczyźni). Dziesięcioletni staż pracy natomiast wystarczy np. nurkom, ratownikom górskim, rybakom morskim, osobom zatrudnionym bezpośrednio przy przetwórstwie materiałów zawierających azbest. Po wygaśnięciu ustawy także te grupy utracą jednak prawo do wcześniejszego odejścia na emeryturę, mimo że będą wykonywać takie same prace jak ich koledzy kilka lat wcześniej. Zdaniem związkowców, zdecydowanie przeciwnych przyjęciu ustawy w kształcie zaakceptowanym przez Sejm, to dowód, że w ustawie o „pomostówkach” decydujące znaczenie mają nie względy medyczne, które jako jedyne wskazuje rząd, lecz potrzeba zmniejszenia wydatków budżetowych.

Przy ocenie prawa do „pomostówki” szczególnie istotna będzie definicja pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca w szczególnych warunkach to taka, z którą wiąże się ryzyko mogące z wiekiem powodować trwałe uszkodzenie zdrowia. Mimo profilaktyki wykonywanie tej pracy stawia przed pracownikami wymagania przekraczające ich możliwości zdrowotne, związane z procesem starzenia się, co poważnie utrudnia pracę na dotychczasowym stanowisku. Załącznik do ustawy zawiera 37 rodzaje pracy w szczególnych warunkach. To m.in. praca przy przeróbce węgla i rud metali, urabianiu minerałów skalnych, pod ziemią, przy obsłudze pieców odlewniczych, kuciu ręcznym w kuźniach, przeładunku statków, poszukiwaniu ropy naftowej, w podziemnych kanałach ściekowych, przy przetwórstwie azbestu.

Za pracę w szczególnym charakterze ustawa uznaje taką, w której od sprawności pracownika zależy bezpieczeństwo publiczne, życie i zdrowie innych. Do wykonujących ją zaliczani będą m.in.: maszyniści, piloci, operatorzy żurawi i reaktorów jądrowych, elektromonterzy usuwający awarie, nauczyciele ośrodków wychowawczych i schronisk dla nieletnich, personel do-

mów pomocy społecznej, personel medyczny oddziałów psychiatrycznych oraz zespołów operacyjnych i anestezjologii pracujący na ostrych dyżurach.

Od 1 stycznia 2009 r. prawo do odejścia na wcześniejszą emeryturę utraci większość nauczycieli (przede wszystkim pracujących przy tablicy), artyści (np. muzycy), dziennikarze, znaczna grupa pracowników kolei (m.in. kasjerki czy konduktorzy), kierowcy autobusów miejskich, tramwajów, ciężarówek. W sumie możliwość zakończenia pracy zawodowej o 5 lat wcześniej będzie miało niecałe 250 tys. osób, czyli około 800 tys. osób mniej niż obecnie.

Uzasadnieniem dość drastycznego ograniczenia liczby osób uprawnionych do wcześniejszych emerytur są dla rządu, oprócz medycznych, względy budżetowe i demograficzne. Według wyliczeń resortu pracy w sumie koszt „pomostówek” wyniesie 12, 7 mld zł. Ministerstwo podkreśla, że i tak liczba emerytów w Polsce będzie stale rosła.

Uprawnieni do „pomostówek” otrzymają świadczenie w wysokości 100% emerytury obliczonej dla osoby w wieku 60 lat, która byłaby waloryzowana według tych samych zasad, co emerytury i renty z FUS. Po śmierci osoby pobierającej emeryturę pomostową jego najbliżsi będą mieli prawo do renty rodzinnej oraz dodatku dla sierot.

Ustawa przewiduje rekompensatę dla osób, które rozpoczęły pracę przed 1 stycznia 1999 r., co najmniej 15 lat przepracowały w szczególnych warunkach, a teraz stracą prawo do wcześniejszej emerytury. Rekompensata ma podwyższać podstawę obliczenia emerytury, ale na razie nie wiadomo, według jakich zasad będzie się to odbywać.

Gdyby ustawa o „pomostówkach” nie weszła w życie od 1 stycznia 2009 r., np. z powodu weta prezydenta, nikt nie mógłby odejść na wcześniejszą emeryturę. Ustawa z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, dająca takie prawo, wygasa bowiem z końcem br.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, w której przedstawiono kilka uwag o charakterze ogólnym, a także doprecyzowującym przepisy ustawy sejmowej. Ponieważ nie miały one postaci konkretnych zapisów, przewodniczący komisji senator T. Misiak zwrócił się do przedstawicieli strony rządowej o wspólne wypracowanie z senackim biurem legislacyjnym odpowiednich poprawek, które następnie mogłyby zostać zgłoszone na posiedzeniu plenarnym Izby.

W związku z licznymi kontrowersjami wokół ustawy senatorowie zapoznali się z opiniami przedstawicieli związków zawodowych, m.in. Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, OPZZ ZZ „Przeróbka” i Forum Związków Zawodowych. W swoich wystąpieniach zarzucali oni m.in. brak konsultacji i porozumienia ze stroną społeczną, wskazywali na niekonstytucyjność zapisów odbierających pracownikom prawa nabyte, sygnalizowali także zaskarżenie ustawy do Trybunału Konstytucyjnego. Apelowali o odrzucenie rozpatrywanej ustawy sejmowej.

„Nie może być tak, że funduje się ludziom przymus pracy za beznadziejne wynagrodzenie. Pracodawcy powinni zapewnić płace, które mimo prawa do wcześniejszej emerytury zachęca ludzi, by pozostawali aktywni zawodowo” – przekonywał Leszek Miętek z OPZZ.

„Cały czas jesteśmy gotowi do dialogu. Dlatego przychodzimy do parlamentu, zgłaszamy poprawki, chcąc pokazać niezadowolenie społeczne ze zmian proponowanych przez rząd. Obserwujemy jednak wyłącznie mechaniczne głosowanie pod dyktando rządu. W takiej sytuacji nie wiemy już, po co się nas zaprasza, skoro i tak nikt nie jest gotowy do merytorycznych rozmów” – mówiła wiceprzewodnicząca OPZZ Wiesława Taranowska.

Obecny na posiedzeniu przedstawiciel Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” Jeremi Mordasewicz wskazywał natomiast na konieczność zmiany dotychczas obowiązujących zapisów, ponieważ koszty ich funkcjonowania ponoszą wszyscy podatnicy. Jego zdaniem, za rozwiązaniami zaproponowanymi przez rząd przemawiają argumenty finansowe. Jak wyjaśniał, wcześniejsze emerytury kosztują budżet około 13 mld zł rocznie, „pomostówki” w szczytowym okresie zaś będą kosztowały 1 mln zł rocznie.

J. Mordasewicz przekonywał, że brak porozumienia co do emerytur pomostowych nie jest konfliktem między związkami zawodowymi a pracodawcami, ale między tymi, którzy mają przywilej przejścia na wcześniejszą emeryturę, a tymi, którzy muszą na nie zapracować. Jego zdaniem, związkowcy, występując przeciwko rozwiązaniom zawartym w ustawie o emeryturach pomostowych, bronią przede wszystkim swoich interesów związkowych.

Wiceminister pracy M. Bucior podkreślił natomiast, że reformę emerytalną wymuszają zmiany pokoleniowe i spadająca liczba urodzin. Jego zdaniem, trzeba planować swoją karierę zawodową, kształcić się, tak aby móc w starszym wieku przekwalifikować się i wykonywać lżejszą pracę. „Apelujemy o takie działanie, zachęcając nawet tych, którzy już nabyli prawo do wcześniejszej emerytury, aby realizowali je jak najpóźniej. Tylko to da im wyższe świadczenie w kolejnych latach” – przekonywał wiceminister M. Bucior.

W dyskusji senatorowie pytali m.in. o przyjęte w ustawie kryteria, przeprowadzenie konsultacji społecznych i porozumienia ze stroną związkową. Interesowano się także wymiarem finansowym, społecznym i fiskalnym proponowanych rozwiązań. Niektórzy senatorowie wskazywali na niesprawiedliwość obecnie funkcjonującego systemu emerytalnego. Inni pytali natomiast o sens dyskusji nad tą ustawą wobec szybkiego tempa prac nad nią i deklarowanej woli szybkiego jej uchwalenia.

Wniosek o odrzucenie ustawy o emeryturach pomostowych zgłosił senator Krzysztof Majkowski. Wprowadzenie kilkudziesięciu poprawek zaproponował senator Stanisław Kogut. Senator S. Iwan zgłosił natomiast wniosek o przyjęcie ustawy sejmowej bez poprawek. Do opinii i uwag podnoszonych w trakcie dyskusji odniósł się wiceminister pracy i polityki społecznej M. Bucior.

Pierwszy poddano pod głosowanie wniosek najdalej idący, dotyczący odrzucenia ustawy sejmowej w całości. Nie uzyskał on poparcia większości komisji – 7 senatorów było za, 8 przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. Następnie przegłosowano wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Wniosek został zaakceptowany przez komisję 8 głosami, 7 osób było przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Senator S. Kogut przedstawione przez siebie poprawki zgłosił zatem jako wnioski mniejszości, poparte m.in. przez senatorów K. Majkowskiego, Grzegorza Banasia i T. Gruszkę. Są one zgodne z propozycjami zgłaszanymi przez związki zawodowe. Proponowane poprawki przewidują m.in. przyznanie prawa do „pomostówek” kierowcom ciężarówek, listonoszom, osobom pracującym poza pomieszczeniami zamkniętymi, w hałasie, w systemie zmianowym nocnym, nauczycielom pracującym przy tablicy, konduktorom, zwrotniczym na kolei i w metrze, muzykom grającym na instrumentach dętych, kierowcom autobusów – także wtedy, gdy nie są zatrudnieni w transporcie publicznym.

Po raz kolejny pojawiła się też poprawka zawierająca wniosek o niewygasanie emerytur pomostowych. Inna z kolei ma na celu rozszerzenie prawa do rekompensat za pozbawienie możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę dla osób, którym przysługiwałaby ona zgodnie z obecnymi przepisami. Musiałyby one mieć przepracowane co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach, ale niekoniecznie przed 1 stycznia 1999 r., lecz aż do końca br., czyli do momentu, w którym przestaną znajdować się w grupie uprawnionych do wcześniejszej emerytury.

Ustalono, że w imieniu Komisji Gospodarki Narodowej przyjęcie bez poprawek ustawy o emeryturach pomostowych zarekomenduje Izbie senator T. Misiak. Na sprawozdawcę wniosków mniejszości natomiast wybrano senatora S. Koguta.

* * *

Podczas wspólnego posiedzenia **Komisji Gospodarki Narodowej** oraz **Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej** rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Przyjęcie nowelizacji, uchwalonej przez Sejm z przedłożenia rządowego rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Juliusz Engelhardt, któremu towarzyszył wicedyrektor Departamentu Kolejnictwa w tym resorcie Tomasz Warsza. Na posiedzeniu obecni byli także przedstawiciele PKP Polskie Linie Kolejowe SA – dyrektor Biura Geodezji Kolejowej Ewa Świniarska i dyrektor Biura Organizacyjno-Prawnego Janusz Martyński.

Nowela, w intencji projektodawcy, ma spowodować przyspieszenie realizacji inwestycji kolejowych przez PKP Polskie Linie Kolejowe. Jej zasadniczym celem jest uproszczenie

i przyspieszenie postępowania w procesie przygotowywania inwestycji kolejowych o znaczeniu państwowym.

Projektowane zmiany ustanawiają tzw. szybką ścieżkę inwestycyjną. PLK będą mogły występować do wojewody o wydanie decyzji, dotyczącej ustalenia lokalizacji linii kolejowej o znaczeniu państwowym. Obecnie należy to do zadań ministra infrastruktury, który kieruje do wojewody wnioski PLK.

Linia kolejowa o znaczeniu państwowym to linia, której budowa, utrzymanie i eksploatacja jest uzasadniona ważnymi względami gospodarczymi, społecznymi i ekonomicznymi.

Wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej będzie automatycznie decyzją wyłączeniową. Do wojewody będzie należeć obowiązek powiadamiania właścicieli nieruchomości o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji dotyczącej budowy linii kolejowej. Z dniem uprawomocnienia się takiej decyzji PLK będą nabywać prawo użytkowania gruntów, wydzielonych pod linie kolejowe. Wysokość odszkodowania będzie ustalana w drodze negocjacji z właścicielami nieruchomości. Odszkodowania za przejęte nieruchomości będą wypłacane przez PLK, a nie jak dotychczas przez Skarb Państwa. Ma to pozwolić na częściowe uniezależnienie lokalizacji linii kolejowych od uwarunkowań budżetowych. Proponowane zmiany stwarzają szanse na odbiurokratyzowanie i skrócenie procedur inwestycyjnych i znaczne ich przyspieszenie, co jest szczególnie ważne w okresie przygotowań Polski do Euro 2012.

Podczas posiedzenia połączone komisje zapoznały się z uwagami Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

W głosowaniu zdecydowano o zaproponowaniu Senatowi wprowadzenia poprawki do ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, o charakterze legislacyjnym, zbieżnej z uwagą senackiego biura. Na sprawozdawcę stanowiska połączonych komisji w tej sprawie wybrano senatora Andrzeja Owczarka.

* * *

Podczas wspólnego posiedzenia **Komisji Ustawodawczej** oraz **Komisji Praw Człowieka i Praworządności** rozpatrywano ustawę o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Nowelizację, uchwaloną przez Sejm 6 listopada br., przedstawił przewodniczący Komisji Ustawodawczej senator Krzysztof Kwiatkowski. Przypomniał, że jest ona wynikiem inicjatywy senackiej przyjętej na podstawie projektu Komisji Ustawodawczej, wykonującego wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 listopada ub.r. Ustawa stwarza sądowi dyscyplinarnemu podstawę prawną do oceny zasadności zastrzeżenia prokuratora, że dokumenty załączone do wniosku o uchylenie immunitetu sędziego nie mogą być udostępniane sędziemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W toku prac legislacyjnych w Sejmie senacki projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych przyjęto bez poprawek.

Podczas posiedzenia przedstawicielka Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu nie miała uwag o charakterze legislacyjnym. Ustawa nie budziła także zastrzeżeń senatorów.

Senator K. Kwiatkowski zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy sejmowej bez poprawek, podkreślając, że czas dopełnić dzieła podjętego przez Komisję Ustawodawczą. Komisje przyjęły przedstawiony wniosek 7 głosami, przy jednym wstrzymującym się. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych wybrano senatora Leona Kieresa.

Podczas wspólnego posiedzenia rozpatrzono także ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Na temat sejmowej nowelizacji, uchwalonej przez Sejm na podstawie projektu rządowego i zawierającej przepisy mające na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej, głos zabrali wicedyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w Ministerstwie Sprawiedliwości Jan Bołonkowski oraz ekspert Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego Karol Weitz.

Nowela zmierza do reformy regulacji międzynarodowego postępowania cywilnego (międzynarodowego prawa postępowania cywilnego), zawartej w części czwartej kodeksu postępo-

wania cywilnego, oraz do wprowadzenia do polskiego prawa, przede wszystkim do kodeksu postępowania cywilnego, przepisów uzupełniających i wykonujących regulacje rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 12 grudnia 2006 r. i rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lipca 2007 r.

W głosowaniu połączone komisje opowiedziały się za przyjęciem bez poprawek ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora L. Kieresa.

* * *

Podczas wspólnego posiedzenia **Komisji Gospodarki Narodowej, Komisji Ustawodawczej** oraz **Komisji Praw Człowieka i Praworządności** kontynuowano rozpatrywanie ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Pierwsze spotkanie w tej sprawie odbyło się 4 listopada br.

W posiedzeniu uczestniczyli m.in. wicedyrektor Departamentu Prawno-Legislacyjnego w Ministerstwie Sprawiedliwości Jan Bołonkowski, dyrektor Departamentu Polityki Konsumenckiej w Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów Monika Stec, dyrektor Jerzy Bańka ze Związku Banków Polskich, Patrycja Rogowska-Tomaszycka i Dorota Juzali z Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, prezes Stowarzyszenia Syndyków, Rzeczników i Doradców Gospodarczych Polska–Europa Irena Buczyńska, wiceprezydent Ogólnopolskiej Federacji Stowarzyszeń Syndyków, Likwidatorów i Sanatorów Witold Missala oraz dyrektor generalny Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce Andrzej Roter.

W związku z propozycjami poprawek, zgłoszonymi na poprzednim posiedzeniu przez Związek Banków Polskich, przewodniczący obradom senator Krzysztof Kwiatkowski zwrócił się do przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości o odniesienie się do postulowanych wówczas zmian. W imieniu resortu sprawiedliwości głos zabrał wicedyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego J. Bołonkowski, który negatywnie ocenił poprawki proponowane przez związek. Podkreślił, że zmieniłyby one całą filozofię przyjętej przez Sejm regulacji. Podobne stanowisko przedstawiła dyrektor Departamentu Polityki Konsumenckiej w Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów M. Stec.

Obecni na posiedzeniu przedstawiciele organizacji finansowych oraz stowarzyszeń zrzeszających syndyków zwracali natomiast uwagę na potrzebę wprowadzenia poprawek do rozpatrywanej ustawy sejmowej. Propozycje zmian dotyczyły m.in. wydłużenia *vacatio legis*, współpracy upadłego z syndykiem, zaspokajania roszczeń wierzycieli, a także postępowania upadłościowego wobec dłużnika pozostającego w związku małżeńskim.

W trakcie dyskusji senatorowie podkreślali skomplikowaną materię ustawy i wyrażali dezaprobatę dla braku konsultacji z zainteresowanymi środowiskami, m.in. z syndykami, na etapie prac sejmowych. Przewodniczący Komisji Ustawodawczej senator K. Kwiatkowski zwrócił się do Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu z prośbą o przygotowanie roboczego zestawienia wszystkich zmian proponowanych w ustawie i poinformował o zwołaniu kolejnego posiedzenia w tej sprawie na 18 listopada br. w celu wypracowania ostatecznego stanowiska połączonych komisji.

14 listopada 2008 r.

W pierwszym punkcie porządku dziennego posiedzenia **Komisji Rodziny i Polityki Społecznej** rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o indywidualnych kontaktach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw.

Przyjęcie ustawy sejmowej, uchwalonej na podstawie przedłożenia rządowego, rekomendował senatorom wiceminister pracy i polityki społecznej Marek Bucior. Zapoznano się także z uwagami Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

Mimo pewnych wątpliwości, czy planowane zmiany, zmierzające do podwyższenia limitu wpłat na IKE oraz do umożliwienia wypłacania z nich pieniędzy w ratach, przyniosą efekt w postaci zwiększenia liczby kont, senatorowie postanowili zaproponować wprowadzenie 2 poprawek o charakterze legislacyjnym. Ustawa trafi teraz na posiedzenie plenarne Senatu, a jej przyjęcie wraz z zaakceptowanymi zmianami w imieniu komisji zarekomenduje senator Kazimierz Jaworski.

Podczas posiedzenia senatorowie pracowali także nad ustawą o emeryturach pomostowych. Po kilkugodzinnej dyskusji nie doszło do głosowania nad zgłoszonymi w jej toku poprawkami i senatorowie postanowili kontynuować rozpatrywanie tej ustawy na następnym posiedzeniu, 18 listopada br.

Podczas posiedzenia senatorowie deklarowali pełną gotowość do debaty nad wszystkimi propozycjami poprawek do ustawy o „pomostówkach”. Chcieli m.in. dowiedzieć się od obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu wiceministra pracy i polityki społecznej M. Buciora, czy rząd zamierza do końca forsować zaproponowane przez siebie przepisy mimo niezadowolenia społecznego, czy też jest gotów przychylić się do zgłaszanych propozycji poprawek.

Jak mówił senator Jan Rulewski, nie chodzi przecież o wygranie bitwy przez rząd, gdy tysiące ludzi zostanie skrzywdzonych. Senator zgłosił też poprawkę, zgodnie z którą pracownicy mający przepracowane 15 lat w szczególnych warunkach albo w szczególnym charakterze, odchodząc na emeryturę, mieliby otrzymać odprawę pieniężną w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia.

Pozostałe poprawki zgłosił senator Stanisław Kogut. Przewidują one prawo do emerytury pomostowej dla: nauczycieli pracujących przy tablicy, kierowców ciężarówek przewożących ładunki powyżej 10 ton, elektroenergetyków, lekarzy i anestezjologów pracujących w zespołach operacyjnych, ale niekoniecznie na ostrym dyżurze. Zmiany proponowane przez senatora dotyczyły również wysokości składek, jakie na specjalny Fundusz Emerytur Pomostowych mają wpłacać pracodawcy zatrudniający pracowników w tzw. szczególnych warunkach. Miałyby one wynosić 3%, a nie 1, 5%, jak stanowi obecny projekt ustawy, i być płacone już od 2009 r., a nie od 2010 r.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej M. Bucior wskazywał, że w 2005 r. liczba osób, które odeszły na wcześniejszą emeryturę, wynosiła 84, 5 tys., w ub.r. zaś było ich już 176, 9 tys. Tę ostatnią porównał do ogólnej liczby osób, które zostały emerytami w 2007 r., a było ich 215 tys. „Oznacza to, że tylko około 38 tys. osób odeszło na emeryturę po uzyskaniu wymaganego ustawowo wieku 60 lat dla kobiet albo 65 lat dla mężczyzn. To zatrważająca statystyka, która pokazuje, jak wiele osób w Polsce korzysta z możliwości wcześniejszego zakończenia życia zawodowego” – powiedział wiceminister M. Bucior.

Dane przedstawione przez wiceministra potwierdzały wyliczenia uczynione przez Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”. Wynika z nich, że w Polsce pracuje tylko 28% osób w wieku 54–65 lat. Dla porównania w Szwecji to 70%, w Niemczech 50%, a w Czechach 45%.

„Podając takie dane, trzeba głośno powiedzieć, że w Polsce jest najdłuższy w Europie tydzień pracy, który np. we Francji wynosi tylko 35 godzin, a także są u nas jedne z najniższych płac, które nie zachęcają do kontynuowania pracy” – odpowiadała obecna na posiedzeniu wiceprzewodnicząca OPZZ Wiesława Taranowska.

Ostatecznie senatorowie zdecydowali, że kolejne posiedzenie komisji w sprawie „pomostówek” odbędzie się 18 listopada br. Do tego czasu rząd i Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu przedstawią swoje opinie na temat poprawek zgłoszonych przez senatorów.

Podczas posiedzenia nie zgłoszono natomiast zastrzeżeń do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw.

Przyjęcie nowelizacji rekomendował senatorom wiceminister sprawiedliwości Zbigniew Wrona. Ustawa uchwalona przez Sejm 6 listopada br. stanowi rozbudowaną nowelizację przede wszystkim kodeksu rodzinnego, a także dostosowuje do niej uregulowania kodeksu cywilnego, kodeksu postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o pomocy społecznej.

Projekt nowelizacji został przygotowany przez Radę Ministrów. Wniesiono także projekt poselski w brzmieniu zbieżnym z projektem rządowym, przy czym za podstawę prac w Sejmie przyjęto projekt rządowy. Ustawa w toku prac legislacyjnych nie budziła kontrowersji, zaakceptowano jej kształt i nie wprowadzono poprawek do tekstu.

Rozpatrywana przez komisję nowelizacja ma na celu uwzględnienie w prawie rodzinnym zmian społecznych, ekonomicznych oraz postępu w medycynie, mających wpływ lub mogących oddziaływać na relacje rodzinne, a które zaistniały od czasu przyjęcia kodeksu rodzinnego w dotychczasowym brzmieniu. Zmiany te rzutują m.in. na kwestie dotyczące pochodzenia dziecka, władzy rodzicielskiej, kontaktów rodziców i dzieci czy stosunków alimentacyjnych. W nowelizacji uzupełniono przepisy w pewnych zakresach dotychczas nieuregulowanych lub regulowanych niewystarczająco, jak np. ustalenie i zaprzeczenie macierzyństwa. Wprowadzono do systemu prawnego definicję pokrewieństwa oraz powinowactwa, a także określono ustalanie linii i stopni pokrewieństwa. Nowelizacja zawiera też uregulowania dotyczące legitymacji procesowej w tych sprawach. Instytucję uznania dziecka zastąpiono uznaniem ojcostwa, które jest aktem wiedzy obojga rodziców. Ponadto zmieniono uregulowania dotyczące stosunków rodzice–dzieci na bardziej partnerskie dla obu stron; w zakresie zarządu majątkiem dziecka, gdy władza rodzicielska przysługuje tylko jednemu rodzicowi, wprowadzono ustawowe obowiązki oraz procedury o charakterze kontrolnym. W zakresie nazwiska dziecka przepisy przesądzają o równowadze obojga rodziców i dziecka. Ustawa ustala zasadę kontaktów rodziców z dzieckiem, a także innych osób niż rodzice jako prawo i obowiązek, niezależnie od przysługiwania władzy rodzicielskiej, i przewiduje otwarty katalog działań. Ponadto zmiana w kwestii kontaktów z dzieckiem czyni w całości zadość wymogom konwencji w sprawie kontaktów z dziećmi, sporządzonej w Strasburgu w dniu 15 maja 2003 r., i ma na celu polepszenie i wzmocnienie pozycji dziecka w sytuacjach, gdy jego kontakty z jednym z rodziców lub innymi członkami rodziny są ograniczone ze względu na rozłączenie rodziny i zamieszkiwanie tych osób w różnych krajach.

W wyniku głosowania Komisja Rodziny i Polityki Społecznej wniosła o przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora S. Koguta.

Kontakty międzynarodowe

W dniach 3–5 listopada br., na zaproszenie **Abdelkadera Bensalaha, przewodniczącego Rady Narodu Algierii (odpowiednik polskiego Senatu), marszałek Bogdan Borusewicz przebywał z oficjalną wizytą w tym kraju**. Marszałkowi Senatu towarzyszyli senatorowie: Stanisław Kogut, Grzegorz Banaś, Marek Rocki, Marek Trzciniński, Jacek Swakoń, a także przedsiębiorcy zrzeszeni w Krajowej Izbie Gospodarczej, zainteresowani współpracą gospodarczą z Algierią. Wizyta miała charakter parlamentarno-gospodarczy.

Pierwszego dnia marszałek B. Borusewicz i delegacja Senatu RP złożyli wizytę w Radzie Narodu. Spotkali się z przewodniczącym A. Bensalahem i przedstawicielami wszystkich partii w tej izbie.

Przewodniczący A. Bensalah podkreślił, że po długotrwałym kryzysie politycznym od 10 lat sytuacja w Algierii stabilizuje się, wprowadzane są ważne zmiany legislacyjne, także konstytucyjne. Przypomniął, że Rada Narodu powstała w wyniku przemian zapoczątkowanych na początku lat dziewięćdziesiątych. Kraj wszedł na nową ścieżkę rozwoju, uwzględniającą wielopartyjność i różnorodność polityczną, w sferze ekonomicznej zaś – zmierzającą do gospodarki wolnorynkowej, opartej na własności prywatnej.

Nawiązując do tradycyjnie dobrych stosunków polsko-algierskich, przewodniczący A. Bensalah podkreślił, że liczy na współpracę w wielu dziedzinach, m.in. na wymianę doświadczeń we wprowadzaniu przez Polskę przemian demokratycznych i wolnorynkowych, wykorzystanie polskiej myśli naukowej i wykładowców przez powstające w Algierii nowe uczelnie, a także na aktywność Polski w szeroko pojętym wspieraniu jego kraju na forum Unii Europejskiej.

Pierwszego dnia marszałek B. Borusewicz wziął udział także w inauguracji Polsko-Algierskiego Forum Ekonomicznego. Otwierając forum, marszałek Senatu i przewodniczący Rady Narodu Algierii A. Bensalah zachęcali polskich i algierskich przedsiębiorców do wspólnych przedsięwzięć gospodarczych. Zdaniem B. Borusewicza, znaczenie Algierii jako partnera gospodarczego Polski będzie rosło z uwagi na zasoby ropy i gazu, które ten kraj posiada. Obaj politycy podkreślali, że pozostało jeszcze wiele niezagospodarowanych obszarów współpracy polsko-algierskiej. Według marszałka Senatu, ze względu na potrzeby i zapoczątkowany proces przemian rynek Algierii jest bardzo chłonny.

4 listopada br. marszałek B. Borusewicz rozmawiał z Mustafą Benbadą, algierskim ministrem małych i średnich przedsiębiorstw. Gratulując Polakom osiągnięć gospodarczych, minister podkreślił, że jego kraj pragnie skorzystać z polskich doświadczeń w transformacji ustrojowo-gospodarczej.

M. Benbada stwierdził, że widzi, iż wiele polskich towarów i usług trafia do Algierii przez pośredników, i dlatego stara się nawiązywać bezpośredni kontakt z przedstawicielami polskich przedsiębiorstw. Podkreślił, że Algieria jest zainteresowana zacieśnianiem współpracy z Polską i nawiązaniem bezpośrednich kontaktów z przedstawicielami polskich firm.

Podczas spotkania marszałek B. Borusewicz wyraził zadowolenie, że Algieria staje się krajem stabilnym i bezpiecznym. Jak stwierdził, transformacja ustrojowa i gospodarcza okazała się korzystna dla Polski, mimo że koszty społeczne tych przemian były wysokie. Marszałek wyraził przekonanie, że najlepiej przeprowadzić głębokie reformy w krótkim czasie. Marszałek podkreślił, iż rozwojowi drobnej przedsiębiorczości sprzyjają uproszczenie procedur administracyjnych i stabilność podatkowa. Przypominał, że „poluzowanie gorsetu administracyjnego” spowodowało w Polsce rozkwit drobnej przedsiębiorczości. Zaznaczył również, iż polskim błędem transformacji był brak stabilności podatkowej.

Rozmowy marszałka Bogdana Borusewicza i delegacji Senatu RP w algierskiej Radzie Narodu.

4 listopada br. delegację Senatu przyjął prezydent Algierii Abdelaziz Buteflika. 5 listopada marszałek i senatorowie wzięli udział w uroczystym *lunchu*, wydanym przez prezydenta Algierii. Uczestniczyli w nim także przewodniczący Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych Wu Bangguo i były premier Hiszpanii José Aznar.

Podczas rozmów przeprowadzonych z prezydentem Algierii marszałek B. Borusewicz przedstawił sytuację polityczną i gospodarczą naszego kraju, a także omówił reformy przeprowadzone na początku lat dziewięćdziesiątych. Ten temat szczególnie zainteresował prezydenta, ponieważ – jak podkreślił – Algieria stoi u progu podobnych wyzwań. Obecna go-

Marszałek Bogdan Borusewicz wziął udział w inauguracji Polsko-Algierskiego Forum Ekonomicznego.

spodarka jest gospodarką niedoboru, co powoduje, że rynek tego kraju jest niezwykle chłonny. Prezydent Algierii stwierdził, że w celu wzmocnienia współpracy gospodarczej między naszymi państwami należy reaktywować Komitet Mieszany ds. Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej, który po raz ostatni spotkał się w 1986 r.

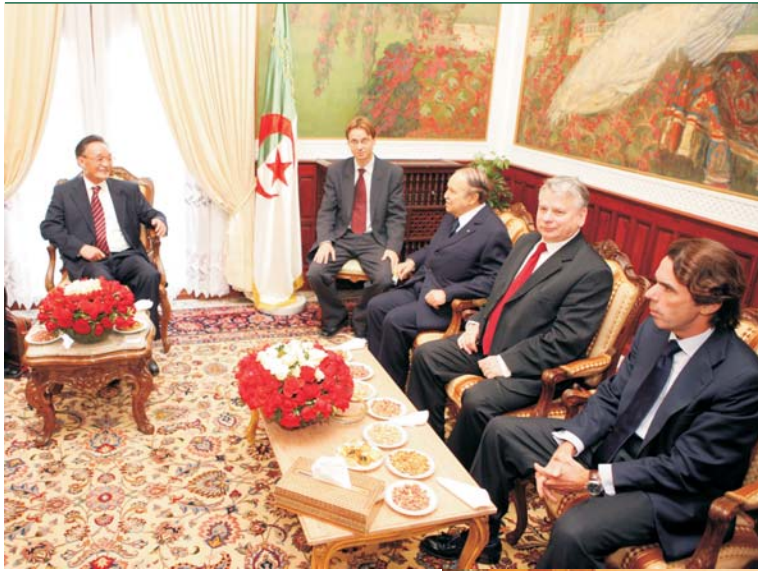
Marszałek B. Borusewicz przedstawił prezydentowi Algierii dążenie polskich władz do dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia naszego kraju w surowce energetyczne. W trakcie odbytych rozmów prezydent A. Buteflika zadeklarował podjęcie bliskiej współpracy politycznej i gospodarczej, obejmującej również ten obszar.

„Algieria chciałaby wspierać Polskę w Afryce, szczególnie w krajach arabskich; oczekiwałaby podobnego wsparcia i wzajemności w jej stosunkach z Unią Europejską” – powiedział marszałek B. Borusewicz dziennikarzom. „Prezydent deklaruje bardzo daleko idącą współpracę i to nie była tylko formalna grzeczność. Wyraźnie chce nawiązać do tych stosunków gospodarczych, do poziomu stosunków na wszystkich szczeblach, które były między naszymi krajami ponad 20 lat temu” – dodał marszałek B. Borusewicz. Zdaniem marszałka, praktycznym wymiarem współpracy na forach międzynarodowych może być np. wzajemne wspieranie kandydatur do organizacji międzynarodowych.

„W mojej ocenie Algieria jest dla nas bardzo ważnym partnerem” – oświadczył marszałek w wypowiedzi dla prasy. Zwrócił też uwagę na nasz bardzo korzystny bilans handlowy z Algierią. Jego zdaniem, to kraj bardzo atrakcyjny pod względem gospodarczym. Podkreślił rów-

Marszałek Bogdan Borusewicz spotkał się z algierskim ministrem małych i średnich przedsiębiorstw Mustafą Benbadą.

Podczas wizyty w Algierii w towarzystwie prezydenta Abdelaziza Butefliki (trzeci z prawej) marszałek Bogdan Borusewicz odbył spotkanie z przewodniczącym Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych Wu Bangguo (pierwszy z lewej) i byłym premierem Hiszpanii José Aznaorem (pierwszy z prawej).

Marszałek Bogdan Borusewicz rozmawiał z prezydentem Abdelazizem Butefliką.

niez, że tamtejszy rynek może być interesujący dla polskich przedsiębiorców. Dodał, że kraj ten np. praktycznie nie wytwarza własnych produktów mlecznych.

5 listopada br. polska delegacja spotkała się z ministrem energii i górnictwa Chakibem Khelilem. W trakcie rozmowy marszałek poinformował o kontynuowaniu przez Polskę polityki dywersyfikacji dostaw nośników energii. Jak stwierdził, w ramach tej strategii Algieria należy do potencjalnych dostawców surowców energetycznych. Minister Ch. Khelil podkreślił, że jego kraj jest ważnym dostawcą gazu, przede wszystkim do Francji, Hiszpanii, Włoch, a także Grecji, Turcji, Wielkiej Brytanii oraz Stanów Zjednoczonych. Jak stwierdził, jego kraj jest otwarty na potencjalnych partnerów, a czynniki ostateczne, decydujące o ich wyborze, to oferowana cena i warunki. Organizowane są także przetargi na poszukiwanie i eksploatację złóż ropy i gazu – wolne i „transparentne”.

Algieria jest czołowym dostawcą gazu do Unii Europejskiej. Znajduje się na liście potencjalnych dostawców gazu skroplonego (LNG – *Liquefied Natural Gas*) dla projektowanego w Świnoujściu gazoportu. W sierpniu br. polski rząd uznał, że budowa terminalu LNG jest zgodna ze strategicznym interesem Polski i postulatem dywersyfikacji źródeł i dróg dostaw gazu ziemnego oraz zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego i gospodarczego państwa. Za zapewnienie dostaw skroplonego gazu ziemnego do szczecińskiego terminalu będzie odpowiedzialne PGNiG.

Wymiana handlowa Algierii z Polską wyniosła w zeszłym roku 204 mln USD i w porównaniu z poprzednim rokiem wzrosła niemal dwukrotnie. Po 6 miesiącach br. wzajemne obroty handlowe wyniosły 173, 5 mln USD, w tym 173, 4 mln USD stanowił polski eksport (wzrost

**Delegacja Senatu RP
podczas rozmów w Algierii.
Od lewej senatorowie:
Marek Rocki, Jacek Swakoń,
Grzegorz Banaś, Stanisław Kogut
i Marek Trzciniński.**

o 192, 5% w porównaniu z analogicznym okresem ub.r.). Import w tym okresie wyniósł 0, 1 mln USD (spadek o 92%).

Podczas wizyty w Algierii marszałek B. Borusewicz i delegacja Senatu RP rozmawiali także m.in. z premierem Algierii Ahmedem Ouyahią, ministrem przemysłu i promocji inwestycji Hamidem Temmarem, a także Boualem Bessaiehem – przewodniczącym Trybunału Konstytucyjnego. Spotkano się także z tamtejszą Polonią. Są to przede wszystkim Polki, które poślubiły Algierczyków studiujących w Polsce w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych. Społeczność polonijna w Algierii liczy około 450 osób.

* * *

14 listopada br. w Sankt Petersburgu **marszałek Bogdan Borusewicz wziął udział w nadzwyczajnym spotkaniu Stowarzyszenia Senatów Europy, zwołanym z okazji 15. rocznicy powołania do życia Rady Federacji Zgromadzenia Federalnego Federacji Rosyjskiej.** W trakcie pobytu w Rosji marszałek spotkał się z tamtejszą Polonią.

W spotkaniu uczestniczyli reprezentanci senatów 15 państw europejskich. Dyskutowali na temat roli izb wyższych parlamentów w rozwoju dialogu kulturowego i międzykulturowego. Poruszyli też kwestie związane z legislacyjnymi aspektami budowania wspólnych, europejskich standardów prawnych i humanitarnych.

Marszałek Senatu, który zabrał głos w sprawie standardów prawnych i humanitarnych, podkreślił, że Polska, podobnie jak inne nowe kraje UE, ma za sobą doświadczenia związane z przyjmowaniem unijnego prawodawstwa. Zaznaczył, że wraz z nim kraj przyjął szereg standardów prawnych. Dodał, że nie uda się jednak zadekretować ani wolności i demokracji, ani innowacyjności, ani oszczędności, ani poszanowania dla środowiska. Wskazał na potrzebę ożywienia ducha praw i zakorzenienia ich w systemie wartości cywilizacyjno-kulturowych i w rodzimej kulturze. Tym, zdaniem marszałka, oprócz działalności legislacyjnej powinny się zajmować parlamenty. „Parlamenty powinny promować i obejmować mecenatem organizacje pozarządowe, szczególnie te, które monitorują przestrzeganie praw człowieka. Powinny być wyczulone na łamanie praw wolnego przekazu medialnego oraz wsłuchiwać się w głosy obywateli, szczególnie tych, którzy doświadczają niesprawiedliwości” – mówił marszałek B. Borusewicz.

Marszałek zaproponował, by w przyszłym roku – w związku z 20. rocznicą pierwszych wolnych wyborów parlamentarnych w Polsce i po wschodniej stronie muru berlińskiego – w Warszawie odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Stowarzyszenia Senatów Europy. Zaproponował, by przeprowadzić wówczas szczegółową debatę na temat demokracji.

Marszałek B. Borusewicz podkreślił, że można mieć wspaniałą konstytucję i spełniać wszelkie standardy prawne, a przy tym być krajem niedemokratycznym, jeśli nie ma w nim wolnego dostępu do mediów i nieskrępowanego obiegu informacji. Zdaniem marszałka, pro-

Marszałek Bogdan Borusewicz wzięł udział w nadzwyczajnym spotkaniu Stowarzyszenia Senatów Europy, zwołanym z okazji 15. rocznicy powołania do życia Rady Federacji Zgromadzenia Federalnego Federacji Rosyjskiej.

porcjonalna ordynacja wyborcza odbiera wyborcom parlamentarzystę. Staje się on ogniwem w maszynie do głosowania, dlatego niezależność parlamentarzysty związanego z okręgiem wyborczym ma decydujący wpływ na jakość demokracji, a także legislacji.

W czasie spotkania Stowarzyszenia Senatów Europy przyjęto deklarację, akcentującą rolę parlamentów w umacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego. Jak napisano w niej, „wraz z pojawieniem się nowych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego jednym z priorytetowych zadań parlamentów staje się umacnianie prawnych podstaw współpracy międzynarodowej przy przeciwdziałaniu tym zagrożeniom, przy tworzeniu nowej architektury bezpieczeństwa europejskiego, opartej na wspólnym dziedzictwie kulturalnym i historycznym, wspólnym stosunku narodów do zasadniczych wartości”.

Wcześniej marszałek B. Borusewicz odwiedził Dom Polski w Petersburgu, gdzie spotkał się z przewodniczącymi organizacji polonijnych północno-zachodniej Rosji. Rozmawiano m.in. o ich potrzebach polonijnych, o współpracy tych organizacji z lokalnymi władzami. Działacze polonijni podkreślali, że w tym regionie jest zapotrzebowanie na kursy i nauczycieli języka polskiego. Podkreślali, że także wśród Rosjan widać obecnie spore zainteresowanie nauką polskiego języka. Działacze wskazywali też, że całkiem niedawno nastąpił przełom w podejściu Polonii do polskiego pochodzenia – coraz chętniej ludzie zaczęli się do niego przyznawać.

Dotychczas celem organizacji polonijnych było odnalezienie osób polskiego pochodzenia i zorganizowanie się. Teraz działalność ta koncentruje się na odrestaurowywaniu i zachowywaniu polskich miejsc pamięci – od czasów powstania listopadowego po okres zsyłek na Sybir, na gromadzeniu pamiątek po wielkich Polakach. Przedstawiciele organizacji polonijnych mówili, że udaje się odzyskiwać kościoły katolickie i nawet budować nowe. Podejmują także

Marszałek Bogdan Borusewicz wziął udział w uroczystej gali z okazji 20-lecia działalności Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego „Polonia”.

prace nad odtwarzaniem i spisywaniem historii tutejszej Polonii. Wskazywali również, że Polacy na tej ziemi są rzecznikami polskiej racji stanu.

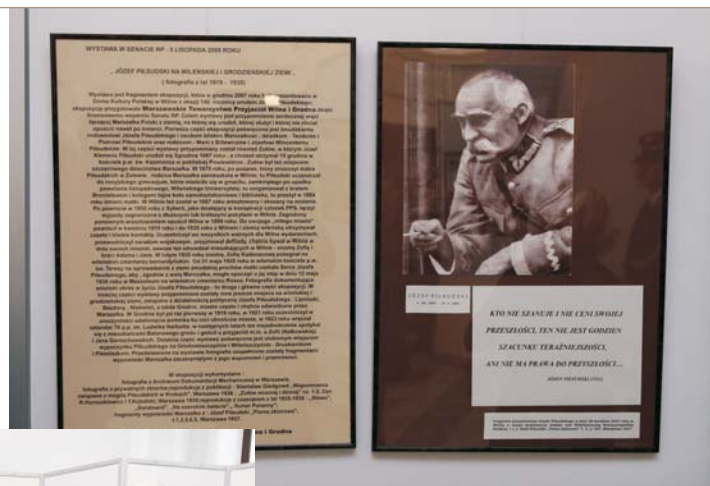
Podczas konferencji prasowej marszałek B. Borusewicz rozmawiał z dziennikarzami o sytuacji Polonii, a także odpowiadał na ich pytania dotyczące polskiej polityki zagranicznej.

Wieczorem marszałek Senatu wziął udział w uroczystym koncercie z okazji 20-lecia działalności Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego „Polonia”. Podczas gali wręczono odznaczenia państwowe wybitnym działaczom polonijnym, a także uroczystie przekazano 10 Kart Polaka.

Kronika senacka

5 listopada br. w gmachu Senatu wicemarszałek Marek Ziółkowski otworzył wystawę „Józef Piłsudski na wileńskiej i grodzieńskiej ziemi”. Tą ekspozycją Senat, zgodnie ze swoją uchwałą z 24 kwietnia br. w sprawie nadania szczególnego charakteru obchodom jubileuszu 90-lecia odzyskania niepodległości przez Polskę, wpisuje się w ogólnopolskie obchody uświetniające ten jubileusz.

Otwarcie senackiej wystawy
„Józef Piłsudski na wileńskiej
i grodzieńskiej ziemi”.

Otwierając wystawę, wicemarszałek M. Ziółkowski podkreślił, że Józef Piłsudski jest – obok Jana Pawła II i Lecha Wałęsy – najbardziej cenioną przez Polaków postacią historyczną XX wieku. Senacka ekspozycja umożliwi poznanie tego, co tej drogiej Polakom postaci było szczególnie bliskie – jego małej ojczyzny, która dziś znajduje się poza granicami Polski. Jak dodał wicemarszałek, „jeśli chcemy wiedzieć coś o osobach bliskich, to powinniśmy poznać to, co im było bliskie – powinniśmy poznać ich ziemię ojczystą, ich rodzinę, ich biografie”.

Ideę wystawy i zakres tematyczny eksponatów przedstawił inicjator jej zaprezentowania w Senacie, przewodniczący Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą senator Andrzej Person. Jak powiedział, jej celem jest przypomnienie „serdecznej więzi łączącej Piłsudskiego z ziemią, na której się urodził, której służył i której nie chciał opuścić nawet po śmierci”. „Wystawa jest także po to, by budzić patriotycznego ducha wśród senatorów” – dodał.

Ekspozycja obejmuje 48 fotografii i jest fragmentem wystawy zorganizowanej przy finansowym wsparciu Senatu i prezentowanej z okazji 140. rocznicy urodzin Józefa Piłsudskiego w grudniu ubiegłego roku w Domu Kultury Polskiej w Wilnie. Zdjęcia przedstawiają m.in. żmudzki rodowód marszałka, lata nauki w Wilnie, jego działalność polityczną i wojskową, ulubione miejsca wypoczynku na Grodzieńszczyźnie, a także uroczystości pogrzebowe związane z jego śmiercią w 1935 r. Fotografie w wielu wypadkach pokazują marszałka nie tylko jako znanego polityka, ale także od strony prywatnej i rodzinnej. Wśród nich są m.in. zdjęcia Druskienników i Pikieliszek, gdzie marszałek wypoczywał z rodziną. Prezentowane plansze zawierają także fragmenty jego wypowiedzi oraz informacje historyczne. Wśród zamieszczonych tekstów szczególnie podkreślono słowa J. Piłsudskiego, które dotyczą pamięci historycznej: „Kto nie szanuje i nie ceni swojej przeszłości, ten nie jest godzien szacunku terażniejszości ani nie ma prawa do przyszłości” – mówił J. Piłsudski w 1922 r.

Występ Chóru Akademickiego Politechniki Szczecińskiej uświetnił otwarcie wystawy poświęconej Józefowi Piłsudskiemu.

W otwarciu wystawy, które odbyło się w przerwie obrad Izby, uczestniczyli wicemarszałkowie, senatorowie oraz liczni goście. Wystąpił Chór Akademicki Politechniki Szczecińskiej.

* * *

10 listopada br., pod honorowym patronatem marszałka **Bogdana Borusewicza**, w sali koncertowej Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach po raz pierwszy odbyło się uroczyste wręczenie tytułów „Ambasador Polszczyzny”. Tytuły, przyznawane za wybitne zasługi w krzewieniu pięknej, poprawnej i etycznej polszczyzny, ustanowiła Rada Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk, która jest organem opiniodawczo-doradczym w sprawach jego używania. Uroczystość zorganizowano w ramach obcho-

Uroczystość wręczenia tytułów
„Ambasador Polszczyzny”.

Tytuł
„Ambasadora Polszczyzny w Mowie”
otrzymał arcybiskup
Tadeusz Gościński.
Długoletni metropolita gdański
pamiątkową statuetkę
odebrał z rąk wicemarszałek
Krystyny Bochenek.

Marszałek Bogdan Borusewicz
wręczył pamiątkową statuetkę
laureatce tytułu
„Ambasador Polszczyzny
poza Granicami Kraju”
dr Annie Barańczak.

dów 90. rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę. Nagrody laureatom wręczali m.in. marszałek B. Borusewicz i wicemarszałek Krystyna Bochenek.

Marszałek B. Borusewicz powiedział, że termin organizacji uroczystości w przeddzień Święta Niepodległości nie jest przypadkowy. „Język polski w historii narodu odegrał ogromną rolę. Polacy mimo represji zdołali zachować mowę polską, a wraz z mową kulturę i obyczaje” – przypomniał.

Prowadzący galę Jerzy Radziwiłowicz odczytał list marszałka Sejmu Bronisława Komorowskiego. Napisał on, że dzięki przywiązaniu do wartości, determinacji i poświęceniu minionych pokoleń język polski przetrwał czasy zaborów. „Dumni jesteśmy, że komunikujemy się w tym języku. Ufam, że dzisiejsza gala w przeddzień znamiennej rocznicy będzie również wyrazem hołdu złożonego obrońcom polskości” – napisał marszałek.

Krzewienie polszczyzny, zdaniem Rady Języka Polskiego, powinno polegać na sprawnym posługiwaniu się bardzo dobrym językiem polskim w działalności artystycznej, naukowej, publicystycznej, duszpasterskiej i w każdej innej sferze życia publicznego. „Ambasador Polszczyzny” propaguje więc nasz język poprzez jego wzorcowe używanie w mowie i piśmie. Wyróżnienie tym tytułem zobowiązuje do stałej troski o propagowanie dobrej polszczyzny. Kandydaci powinni więc uczestniczyć w przedsięwzięciach służących promocji języka polskiego i kultury polskiej w kraju i za granicą.

Tytuły są przyznawane w pięciu kategoriach: „Ambasador Polszczyzny w Mowie”, „Ambasador Polszczyzny w Piśmie”, „Ambasador Polszczyzny poza Granicami Kraju”, „Młody Ambasador Polszczyzny” oraz „Ambasador Polszczyzny Regionalnej”.

Tytuł „Wielkiego Ambasadora Polszczyzny” kapituła postanowiła przyznać wybitnemu pisarzowi, scenarzyście i reżyserowi Tadeuszowi Konwickiemu „w uznaniu jego zasług dla polskiej literatury, a zwłaszcza dla ożywionej duchem Rzeczypospolitej Obojga Narodów wrażliwości i świadomości językowej kilku pokoleń Polaków”. „Polszczyznę traktuje się obecnie z nonszalancją” – ocenia T. Konwicki. Jego zdaniem, o język polski trzeba dbać, by „pokazał swoje wdzięki i rodzaj delikatnej metafizyki”. Pisarz przyznaje, że sam lubi język wyrazisty, agresywny, wywołujący reakcję w słuchającym lub czytającym.

W tej samej kategorii nominowani do nagrody byli historyk literatury z Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. Franciszek Ziejka i dziennikarka Grażyna Wrońska-Walczak. Otrzymali oni honorowe tytuły „Ambasadorów Polszczyzny”.

„Ambasadorem Polszczyzny w Mowie” został wieloletni metropolita gdański abp senior Tadeusz Gościowski. Kapituła doceniła jego zaangażowanie w życie polityczne i społeczne. „Jego wystąpienia odznaczają się bardzo dobrą polszczyzną, zwięzłością i prostotą. Także dzięki tym cechom zawsze sprzyjają porozumieniu społecznemu” – uznała kapituła. Odbierając wyróżnienie, arcybiskup powiedział, że bogactwo ojczyzny stanowią ludzie, kultura, historia i wiara. „Ale to wszystko w jakiś sposób jest wyrażane, łączy się poprzez piękno języka polskiego” – powiedział laureat i zaznaczył, że Kościół przez wieki miał świadomość, że trzeba bronić „skarbu języka”.

Lekarz, naukowiec, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, pisarz i eseista prof. Andrzej Szczeklik został „Ambasadorem Polszczyzny w Piśmie”. Dziękując za wyróżnienie, wyraził przekonanie, że medycyna i sztuka wywodzą się z tego samego pnia – łączy je wiara we wszechmoc słowa. W tej kategorii nominowani byli też Jacek Fedorowicz i Janusz Głowacki.

Tytuł „Ambasadora Polszczyzny poza Granicami Kraju” przyznaje marszałek Senatu RP po konsultacjach z kapitułą. Otrzymała go dr Anna Barańczak, wykładowczyni języka polskiego na Uniwersytecie Harvarda, która wykształciła wielu studentów i doktorantów z całego świata, „zarażająca” polszczyzną swoich studentów. Dr A. Barańczak wyznała, że czuje się niezręcznie w tak znakomitym gronie. Oświadczyła, że nagroda należy się jej studentom. „Ci znakomici studenci uczą teraz literatury polskiej, historii, czasami są profesorami politologii z zainteresowaniami polskimi. A ja? Ja mam po prostu szczęście – robię to, co lubię, i jeszcze mnie za to nagradzają” – powiedziała. W tej kategorii nominowano także prof. Yi Lijun – tłumaczkę i badaczkę literatury polskiej z Pekinu oraz prof. Barbarę Rzyski, popularyzującą język polski w Brazylii.

„Młodym Ambasadorem Polszczyzny” został Bartłomiej Chaciński – dziennikarz, publicysta, autor słowników „młodej polszczyzny”. Odbierając nagrodę, przypomniał, że w za dziełem każdego autora kryje się praca wielu redaktorów. Podziękował tym, którzy mu doradzali i poprawiali go.

Pisarz Jacek Dehnel, który został honorowym „Młodym Ambasadorem Polszczyzny”, powiedział, że urodzenie się Polakiem dla poety, prozaika, pisarza to jest „ogromna wygrana”.

Tytuł „Ambasadora Polszczyzny Regionalnej” otrzymała prof. Dorota Simonides z Uniwersytetu Opolskiego, folklorystka, badaczka kultury i języka Śląska, była senator. Dziękując za wyróżnienie, prof. D. Simonides porównała gwara z korzeniem, który „w zależności od regionu kwitnie inaczej”.

Tytuły honorowych ambasadorów w tej kategorii przyznano znawcy gwary poznańskiej Juliuszowi Kubelowi i zespołowi „Trebunie Tutki”.

Zdobywcy tytułów oprócz honorowego dyplomu i statuetki otrzymali nagrody finansowe, których pula wyniosła 105 tys. zł.

Pomysłodawcy gali „Ambasador Polszczyzny” mają nadzieję, że będzie ona imprezą cykliczną i przyczyni się do wykreowania mody na język polski. Liczą też, że idea upowszechni się dzięki organizowaniu konkursów różnych szczebli w szkołach już od przyszłego roku szkolnego. Inicjatorzy przedsięwzięcia zakładają, że wyróżnienia będą odtąd przyznawane co dwa lata za wybitne zasługi w krzewieniu poprawnej, pięknej polszczyzny. Jak podkreśliła wicemarszałek Senatu i członkini Rady Języka Polskiego K. Bochenek, już obecność w gronie nominowanych jest wyróżnieniem, wskazującym, że osoba nominowana prezentuje wysoki poziom posługiwania się językiem polskim.

Podczas konferencji prasowej w Katowicach wicemarszałek K. Bochenek powiedziała także, że gala „to jedna z najważniejszych imprez z okazji 90. rocznicy odzyskania niepodległości. Mamy wszyscy świadomość, że język polski jest dobrem najpowszechniejszym, że jest elementem naszej tożsamości narodowej i że gdyby nie język ojczysty, nie byłibyśmy niepodległym krajem”. Nie ma jeszcze przyjętego sposobu obchodzenia Święta Niepodległości. Chcielibyśmy, aby właśnie moda na język polski stała się tym sposobem i aby w przyszłych latach 11 listopada stał się dniem, kiedy podkreślać będziemy, jak ważny jest język polski dla wszystkich 60 mln Polaków, bo tylu ludzi posługuje się nim na całym świecie jako pierwszym językiem” – dodała.

* * *

11 listopada br. **w całym kraju uroczystości obchodzono 90. rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę.**

W zorganizowanych przez prezydenta uroczystościach wzięło udział ok. 800 gości z Polski i z zagranicy. Na zaproszenie Lecha Kaczyńskiego przyjechało do stolicy szesnastu szefów państw i rządów.

W Warszawie obchody odzyskania niepodległości rozpoczęły się mszą świętą w intencji ojczyzny, odprawioną w bazylice św. Krzyża. W nabożeństwie, któremu przewodniczył nuncjusz apostolski w Polsce abp Józef Kowalczyk, uczestniczyli m.in. prezydent L. Kaczyński z żoną, marszałek Senatu Bogdan Borusewicz, szef MON Bogdan Klich, szef BBN Władysław Stasiak, dowódcy różnych rodzajów sił zbrojnych z szefem Sztabu Generalnego gen. Franciszkiem Gągorem oraz prezydent Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz.

Po mszy św. prezydent L. Kaczyński i sekretarz generalny Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa Andrzej Przewoźnik odsłoniли epitafium poświęcone I Pułkowi Ułanów, ufundowane przez radę.

Na Dworcu Centralnym, który wyobrażał dawny Dworzec Wiedeński, odbyła się inscenizacja przyjazdu Józefa Piłsudskiego do Warszawy. W rolę marszałka wcielił się aktor Janusz Zakrzeński.

Przy pomniku J. Piłsudskiego odegrano natomiast inscenizację przejścia władzy przez marszałka, a pododdziały przedefilowały Traktem Królewskim.

W południe rozpoczęły się uroczystości przed Grobem Nieznanego Żołnierza. W ich trakcie prezydent L. Kaczyński podkreślił, że III Rzeczpospolita, choć ma wady, które trzeba naprawić, jest „naszym państwem, Polską niepodległą”. Dodał, iż nie należy zapominać o tym, że nie wszystko, co złe, zginęło, ale nasz kraj się rozwija. Zrealizowaliśmy też swoje strategiczne cele – wejście do NATO i UE.

„Mamy dzisiaj dzień radosny, 90 lat temu, po 123 latach niewoli, zaborów Polska powstała na nowo” – mówił prezydent. „W Polsce roku 1918 nie było prawie nic. (...) W ciągu trzech lat wykonano olbrzymią pracę, stworzono potężną armię, która zdołała odeprzeć bolszewików, która być może uratowała Europę przed ogarnięciem w całości przez bolszewicką rewolucję” – dodał prezydent.

Według niego, udało się to tak szybko, ponieważ „nikt wówczas nie kwestionował tego, że przywiązanie do ojczyzny, że patriotyzm, to najwyższe wartości”. Prezydent L. Kaczyński podkreślił, że patriotyzm nie oznacza nacjonalizmu: „Nacjonalizm, a tym bardziej szowinizm,

bierze się z nienawiści, patriotyzm bierze się z miłości, z poczucia utożsamienia się ze wspólnotą”. Dodał, że patriotyzm jest potrzebny również dzisiaj.

W uroczystościach przed Grobem Nieznanego Żołnierza wzięli udział m.in. premier Donald Tusk, szef MSZ Radosław Sikorski, szef MON B. Klich. Obecni byli również zagraniczni goście, w tym m.in. kanclerz Niemiec Angela Merkel, prezydent Ukrainy Wiktor Juszczenko i prezydent Litwy Valdas Adamkus. W imieniu Senatu wieniec złożyli marszałek B. Borusewicz, wicemarszałek Zbigniew Romaszewski, senatorowie Marek Rocki i Stanisław Zając. Były też wieńce od Sejmu, rządu, sądownictwa, instytucji państwowych, korpusu dyplomatycznego oraz organizacji społecznych, w tym stowarzyszeń polskich i polonijnych, m.in. Związku Polaków na Białorusi.

Uroczystość przed Grobem Nieznanego Żołnierza, która zgromadziła wielu widzów, zakończyła się defiladą pododdziałów reprezentacyjnych wojsk lądowych, powietrznych i marynarki, a także kawalerzystów. Premaszerowały poczty sztandarowe armii Czech, Estonii, Francji, Litwy, Łotwy, Niemiec, Słowacji, Stanów Zjednoczonych, Ukrainy i Węgier.

Po południu prezydent L. Kaczyński otworzył wystawę pt. „Dwudziestolecie. Oblicza nowoczesności” na Zamku Królewskim w Warszawie. „Dwudziestolecie międzywojenne było w historii Polski szczególnym czasem” – podkreślił prezydent L. Kaczyński. Zaznaczył też, że dwudziestolecie to czas „eksplozji polskiej literatury, polskiego teatru, polskiej nauki, malarstwa, a także osiągnięć przemysłowych”. Podczas otwarcia wystawy polskie władze reprezentowali m.in. marszałek Senatu B. Borusewicz oraz minister kultury Bogdan Zdrojewski.

Następnie prezydent w Pałacu Prezydenckim wręczył nominacje generalskie siedmiu wojskowym oraz odznaczenia państwowe. Najwyższe odznaczenie – Order Orła Białego – odebrał były rzecznik interesu publicznego Bogusław Nizieński.

Z kolei premier po południu spotkał się z kombatanami. „Jestem poruszony. To była historia Polski, to byli ludzie, którzy pamiętali marszałka Józefa Piłsudskiego. Dla nich święto 11 listopada to wielka rzecz” – powiedział dziennikarzom D. Tusk.

Na wieczorną galę w Teatrze Wielkim przybyli, zaproszeni przez prezydenta L. Kaczyńskiego, m.in. prezydenci Chorwacji, Czarnogóry, Estonii, Łotwy, Macedonii, Serbii, Słowacji i Litwy. Wśród polskich gości znaleźli się m.in. marszałek Senatu B. Borusewicz, ostatni prezydent RP na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski, były prezydent Aleksander Kwaśniewski, prezydent Warszawy H. Gronkiewicz-Waltz, byli premierzy: Tadeusz Mazowiecki, Jan Krzysztof Bielecki, Jan Olszewski, Józef Oleksy, Jarosław Kaczyński, a także posłowie z różnych ugrupowań, m.in. szef klubu Lewicy Wojciech Olejniczak, szef klubu PiS Przemysław Gosiewski i szef klubu PSL Stanisław Żelichowski. Na uroczystości przybyli również wicemarszałkowie Sejmu Krzysztof Putra i Jerzy Szmajdziński, a także m.in. rzecznik praw obywatelskich Janusz Kochanowski i Anna Walentynowicz. Rząd reprezentował minister spraw zagranicznych R. Sikorski.

Gala rozpoczęła się od wystąpienia prezydenta L. Kaczyńskiego. „II Rzeczpospolita była państwem, które trwało tylko jedno pokolenie, ale było to państwo, które do naszej historii przejdzie na zawsze” – ocenił prezydent. Dodał, że to był okres wielkich sukcesów w nauce, w kulturze, ogromnego postępu technologicznego.

Prezydent L. Kaczyński mówił również, że II Rzeczpospolita „musiała upaść pod ciociami dwóch supermocarstw ówczesnych – Niemiec i sowieckiej Rosji, ale pokolenie, które wychowała, było pokoleniem jednym z najlepszych w historii”. To pokolenie Kolumbów, to pokolenie, które stanęło na wysokości zadania, zwycięstwo odniosło dopiero po dziesiątkach lat, dopiero w roku 1989, ale bez niego nie byłoby tej wolnej Polski, która w przyszłym roku będzie obchodzić swoje dwudziestolecie. Oddajmy hołd temu pokoleniu” – powiedział prezydent.

„Chciałbym, aby ten koncert i spotkanie, które po nim nastąpi, pozostało w państwa pamięci jako świadectwo naszego triumfu, bo odnieśliśmy triumf 90 lat temu, zwyciężyliśmy przed 20 laty, jestem przekonany, że zwyciężymy także w przyszłości” – powiedział na zakończenie prezydent. Następnie goście wysłuchali koncertu pieśni patriotycznych.

W Krakowie, podobnie jak w stolicy, obchody rozpoczęła msza święta w Katedrze na Wawelu. Metropolita krakowski kard. Stanisław Dziwisz życzył Polakom, aby ciesząc się z odzyskanej wolności, odpowiedzialnie z niej korzystali.

Po mszy krakowską Drogą Królewską przeszedł kilkutysięczny pochód patriotyczny, poprzedzany przez formacje konne w historycznych strojach. Pochód dotarł na pl. Matejki, gdzie przed Grobem Nieznanego Żołnierza odbył się apel poległych i złożono kwiaty. Marszałek Sejmu Bronisław Komorowski zwrócił uwagę, że „kiedy myślimy z wdzięcznością o tych, którzy wywalczyli niepodległość w 1918 r., musimy także w sobie znaleźć pokłady dumy i wdzięczności za to, co stało się udziałem naszego pokolenia, pokolenia ludzi „Solidarności”.

Uroczystości z okazji Święta Niepodległości odbyły się w wielu polskich miastach, a także za granicą, m.in. na Litwie, Ukrainie, w Hiszpanii, Belgii.

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SENATU
